

ദൈവക്കൾ

എ. ബാലകുമാർ പിള്ള വിലേ. ഡി.എൽ.

N | 131

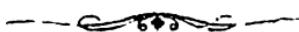

ବ୍ୟାକାଳୀ

Printed at
THE BHAGYODAYAM PRESS,
Palikeezh, Tiruvalla.

കാമനകാരി.

എ. ബാലകുമ്മപിള്ള ബി. എ. ബി. എൽ
എഴുതിയതു്

ചെറുകമകാരി.

1. കുഹിനായുട്ട വാഹന മകൻ.
2. ജമിങ്ങാടാട ദൂകരി.
3. ഷൈലിയുടെ പ്രിയത്വ.
4. ഭാർത്യുടെ ഭർത്താവു്
5. ഫ്രോണിംഗം.

അസാധകനാർ:

കേരള പബ്ലിഷിംഗ് കമ്പനി,
ചുളിക്കീഴു്-തിരുവല്ലം.

വിതരണക്കാർ:

പി. സി. ബുക്കേറ്റാർഡ്, കോട്ടയം.

വായിക്കൈ.

1. പ്രേമപൂജ.

നോട്ടുകൂടിയില്ലാത്ത ഒരു ഗഡ
നോട്ടുകൂടിയില്ലാത്ത ഗുമകത്തം:-
പി. സി. കോടത്തു്.

2. ക്രിസ്തവ്യം

മി: ഇഴ: എ. കോപൂർവിന്റെ
ദീഡയഹാരിയായ ഘലിതലേവ
നണ്ണൽ സമാഹാരം.

3. പരിഗ്രാമി

5 സമുദ്രായ നേതാക്കണ്ണങ്ങൾ
ജീവചാരിത്രപ്രധാനമായ തുലി
കംചിത്രങ്ങൾ. (സചിത്രം)
ഗുമകത്താ-പി.സി.കോടത്തു്

4. നാടകകളിൽ

മി: പി. ഫേഖവേവിന്റെ
നോട്ടുകൂടി.

5 ഗ്രഹനായിക

മി: കാങ്കും നീലക്കുള്ളിലെ
യുടെ 8 കമകൾ.

6 കരണ്ണാല

മി: വെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള ബി
എ. എൻ. എൻ. ബി. യുടെ എക്സ
ക്ലാറിഷൻസ് സമാഹാരം.

7 കുസ്ത്രാർജ്ജവാ ഗാസി
നൂഹകൾക്കു ശേ. പി. അനന്ത
എ. എ. എൻ. റാം.

8 സത്ത്രക്കാരം.

മി: ഇഴ. എ. കോപൂർവിന്റെ
ഘലിതലേവനാഭരം.

9 ചെവെബ്രിളിലെ

പ്രണയകമ്പർകൾ.

മി: സി. എ. രംഗൻായൻB.A.

ഒക്കെക്കാണുന്ന ഒരു ത്രഞ്ചാ വിലയുള്ള 9 പുസ്തകങ്ങൾ നേരിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നുവെങ്കിൽ 8 ത്രഞ്ചാ വിലയുള്ള നേരിക്കുന്നതാണ്

ഉള്ളംഗൾ മികച്ച ചുമ്പാ മുതിക്കംകം തെ
ങ്ങളുടെ വശ്രൂപ്പുടുക്ക.

പി. സി. ബുക്കുലാർ, കോട്ടയം.

മികച്ച ചെരുക്കമാറ്റമാണ്.

1. കാഖവനമാല (7 കമകൾ)

മെ :തകഴി റിവശകരപ്പിളി, പെൻഡ്രാം വക്കി, അംഗുൾ നീലക്കണ്ണപ്പിളി, കെ. സരസ്പതി അമ്മ ബി. എ., പി. സി. കേരഞ്ഞു, നാഗവളിച്ചിൽ അരുൾ. ഫല്ലു്. കുദപ്പ് ബി. എ. എൽ. റി., പി. കേരവദ്ദേവ് എന്നിവയുടെ കമകൾ ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കും. വില 1 രൂ.

2. വിട്ടിഞ്ഞചാഡാർ (ഒന്നാബൽ)

പരമലുവു് യം ഒരു ‘പണ്ണേമരാഖക്കാരാമായ’ യന്ത്രികൾ ദയനീയ ജീവിതവരാജ്യം-ഖാധനക്കാർ റംഗപുര കിത്താർക്കന വർന്നനായരക്കൊണ്ട് ഇംഗ്ലോവൻ നിബന്ധിംഗാക്കും. ഗ്രാമമാത്താവു് ചിത്രമെഴുത്തു് ഡേ. എം. വരഗൈസു്.

വില 1 രൂ.

3. സഖാവു് ടോർപ്പുംഗോഡാ. (7 കമകൾ)

ഇതിൽ മെ: ഇം എം. ഡോറു് ബി. എ. പി. എൽ., ലുട്ടിരാംബിക, അന്തംഞ്ഞനം, വെക്കം മുഹമ്മദ് ബുഷീർ, പി. സി. കേരഞ്ഞു, എം.പി. അപുൻ എം. എ. എൽ. റി., ഫല്ലു് മുള്ളുംനായർ എം. എ., എം. പി. പോർ എം. എ., എന്നിവയുടെ കമകൾ അടങ്ങിയിരിക്കും. വില 1 രൂ.

4. ലീലാസദാം (6 കമകൾ)

മെ: എൻ. പി. ചെള്ളപ്പുംനായം ബി. എ. ബി. എൽ., എ. ബുദ്ധലുട്ടിജുപിളി ബി. എ. ബി. എൽ., പി. സി. കേരഞ്ഞു, നാലംകുൽ തുജ്ജുപിളി. എം.എ. എൽ. റി., കൈനികരക്കമാർപ്പിളി എം. എ. എൽ. റി., ഡാക്ടർ ഗോപിജൻനായർ എന്നിവയുടെ കമകൾ അമധ്യം ചേന്ന രൂപം. വില 1 രൂ.

5. പൊൻകത്തിങ്കരം (7 കമകൾ)

മെ: റകഴി റിവശകരപ്പിളി, എൻ. തുജ്ജുപിളി ബി.എ. കംബോഴ്സ്, തൈക്കണ്ട ചാരുംബേരാംനായർ, പി. സി. കേരഞ്ഞു, കെ. സരസ്പതിയും ബി. എ., ബെജ്ജുംഖക്കം ഗോപാലക്കുറപ്പിളി, ഇം. എം. കേരംഗു് ബി. എ. ബി. എൽ എന്നിവയുടെ ദണ്ഡാംതരം കമകൾ.

ആവശ്യപ്പെട്ടുകൾ:

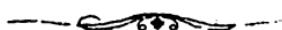
പി. സി. ഷുക്രസ്സാർ, കോട്ടയം.

സംഖ്യ പ്രത്യേകിച്ചും വളരെ വലിച്ചിട്ടുള്ള ഇന എ
ടുതിയിൽ, തെങ്ങാളിടെ നറ്റ പുറ്റുകണ്ണള്ളപ്പോലെ ത
നീനാ ഇങ്ങ ഗാമനക്കളും സഹാദയലോകം വാതാവല്ല
സഭമതം സ്പീകരിക്കുന്നതുമന്ത്ര തെങ്ങാടി അതുശിക്കുയും
അതിനായീ അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

1121 കംഡം 5.

പ്രസാധകനാർ.

കുടംകളി.

“വാട്ടർലോ? എവരെ? നീ അതിനെ വാട്ടർലോ എന്നാണോ ഉച്ചിക്കൊന്തു്?”

“അങ്ക, സാറോ. സബ്രഹ്മൻ ഫെലിന കഴിഞ്ഞു്”

“കഴിഞ്ഞു? നീ ആന്റീനപ്പററിനാണോ വറയുന്നതു്? സബ്രഹ്മൻ ഫെലിനും അതിനും തമിൽബന്ധംമെന്തു്?”

“അങ്ക, എങ്കിലുാ പ്രീചു്”

“എങ്കിലുാ പ്രീചു. ഡോക്ടർ, ശ്രൂച്ചി. പൊട്ടും ഒരു ചരിത്രപാഠം പറിക്കാണെനോ നീ വിദ്യാരിജാണോ? അവിടെ ഇരിക്കും”

ഈപ്പേരും വിളിച്ചുപെട്ടു സീസറിനും ശ്രൂച്ചിയും കാണാൻ, ആ മ്രോഹിസ്സർ അസ്പന്ധപ്പെട്ടും അവനെ സുക്കിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. നാശ്ശായ അക്കാദമി എന്ന രൂളിൽ താമസിച്ച പറിജന ഒരു വില്ലാത്മിയായി രണ്ട് വർഷംതുടർന്നു മുമ്പു ഒപ്പ് നീരു മുതൽക്കു പാഠത്തിലുള്ള പരീക്ഷയിൽ ഉത്സാഹത്തിനും പ്രശ്നാബ നേടിക്കിരുന്നു. ആ ബാല നീരു ഇപ്പോഴുള്ള സ്ഥിതി നോക്കു! ഒരേപ്പോലീയൻ ബോൾപ്പാർട്ടിനു വാട്ടർലൂ യുലുത്തിക്കവച്ചു തോല്പിക്കുന്നതിലുള്ള യമാർത്തമുാരാജാരാ മാസ്സിലാക്കുവാൻപോലും അവനു സാധിച്ചില്ല.

അവന്റെ എത്തുപറി? സീസറിനോവിന്റേപോലും അതിനുള്ള കാരണങ്ങൾക്കു കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ കഴിയ്ക്കില്ല. അനേകം മൺസിഗ്നറുക്കുന്നും അട്ടപ്പും ബുക്കുകൾ തുറന്നുവരും തുറന്നുവരുന്ന കനത്ത മുകളിൽ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ കൂടി അതിൽ നോക്കിക്കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിലും, സങ്കേതങ്ങളായ പ്രതിയ വിചാരങ്ങൾ നിമിത്തം വൃത്തിച്ച വിച്ചു തുറന്നുവരുന്ന അല്ല അതിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുവാൻ അവനു സഹിക്കാതെ വന്നു. അക്കാദമിയിൽ പ്രശ്നങ്ങളിനും പ്രശ്നങ്ങൾക്കും അവൻ ഇങ്ങനെന്നുണ്ടായി വീണു ആത്മാ പ്രാഹ്ലാദമാർ വിചാരിച്ചിരുന്നു. പംക്ഷം അതിനു കുറേ മുമ്പുതന്നു അവനു ഇതു പിടിക്കുവാൻ യിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, ഈ വിചാരങ്ങളും, ചില വിശ്വാസങ്ങളും തന്നിൽ ജനിച്ചിരുന്നതു മുലമാണ് ആവൻ, തന്നെ അഭാവമില്ലാതെ അയയ്ക്കുന്ന മെന്നുള്ള തുറന്നുവരുന്ന മാതാപിതാവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിനു വഴിപ്പെട്ടതു് .

ഭാതാവു് അവൻറെമുഖാന്തരംനോക്കാതെ പറഞ്ഞു: “സീസർ, നിന്നക്കു് ഈ പ്രാഥമ്യത്തെത്തിൽ നിന്നു വ്യത്യാസപ്പെട്ട ഒരു ജീവിതരീതിശാഖാം വേണ്ടതു് നിംവാൻ പ്രാഥമ്യത്തിലുള്ള ബാലനാജാട് സഹബാസം നിന്നക്കു് അത്യാവഞ്ഞാണു്” നിംവാൻ പറിത്തതിന്റെ ഭാത്യം പ്രാഥമ്യത്തിലുള്ള നിംവാൻ വിജോദാനും കൂടി ഒരു ജീവിതരീതിശാഖാം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനാവു. നിന്നക്കു വിജരാധമില്ലെങ്കിൽ, നിംവാൻ പ്രിപ്പാരഹരി കൊഴുംസിവഞ്ചുറുന്ന ഈ ഒരുവിലത്തെ വർഷം കഴിഞ്ഞു നിന്നു അക്കാദമിയിൽ വേഡ്യുക്കു് അയയ്ക്കും. നിന്നക്കെതിനു വിരോധമുന്നോടു്?”

ആലോച്ചക്കുവാൻ സഹയമെട്ടുക്കാതെ, “വിരോ

யമில്ല” എന്ന് അവൻ ബലിപ്പെട്ടു പറഞ്ഞു. കഴിഞ്ഞ കര മാസങ്ങളായി തന്റെ മാതാവിന്റെ ഒൻ്റെ ഓ അവനിൽ വ്യാകലത ഇനിപ്പിച്ചിരുന്നു. അവൻ ഒരു ഏകപ്പത്തനാണ് തന്റെ പിതാവിന്റെപ്പറ്റി അവൻ ഒന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. മാതാവിന്റെ യൈത്യനകാലം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന പരയാവുന്നതു കൊണ്ടു തന്റെ പിതാവും ചെറുപ്പിൽത്തും ഒരു ചീഞ്ഞിരിഞ്ഞാം. മാതാവിനു ഇപ്പോൾ മുപ്പത്തി ഒരു വയസ്സു പ്രായംമായുള്ളൂ. അവൻ പതിനെട്ട് വയസ്സു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇരു പ്രായത്തിലാണ് മാതാവിന്റെ വിശ്വാസം നടന്നതും. ഇരു കണ്ണങ്ങൾ പിന്നു യും പിന്നു യും അപ്പാൻ ഒന്നുണ്ടിൽ പ്രത്യുഷിപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരുന്നു.

തന്റെ മാതാവിള്ളു് ചെരുതാക്കാണെചെരുപ്പുമുണ്ടിയും, അവർ ടതിനെട്ട് നാല്ലുംതുൽക്കാണും എഴിയും, അവൻറെ പാതാവു് വളരെ ചെരുപ്പുമുണ്ടിയും മരിച്ചു കുന്നു് അവശ്രൂഢാബല്ലും സ്ഥാപിക്കാതല്ലേണ്ടു. ദാതാവു്, അവക്കേഷാരെ വളരെ അധികം മുച്ചും ക്ഷേത്രാന വിചാഹം ചെയ്തു എന്നു് വരാവുന്നതാണു് സീസക്കു് ഭാവനാശക്കി തുംബാം കുറത്തിരുന്നു. ഇതിനേങ്ങൾ, മറ്റൊപ്പെ സംഗതിക്കുന്നും കരിച്ചു അവൻ ചിന്തിച്ചുതേക്കില്ലു്. കൂടാതെ, അവന്റെ ഭവനത്തിൽ പിതാവിന്റെ മരാഡാപട്ടമോ, പിതാവും ഒരു ദായിയിരുന്നും എന്നതു തിന്നു് മറ്റൊപ്പെ ലക്ഷ്യമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലു്. പിതാവിനെ കരിച്ചു് മാതാവു് അവനോടു് സംസാരിച്ചിരുന്നില്ലു്. പിതാവിനെപ്പറ്റിയും തു വിവരങ്ങൾ കണ്ടപിടിക്കണമെന്നു് അവൻ പി

മാരിച്ചിരുന്നില്ല. പിതാവിന്റെ പേരു, തന്റെതു വോദയ സീസർ എന്നായിരുന്ന എന്ന മാത്രം ആ വൻ അറിപ്പിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കി, പരേതനാശ സീസർ ശ്രദ്ധിയുടുകൾ, ജനനശ്രദ്ധ മിലാൻ” എന്നിത്രാബി വിവരങ്ങൾ തന്റെ ശ്രദ്ധ സർട്ടിഫിക്കററിൽ എഴുതിയുന്നതു നിമിത്തമെങ്കിൽ അവൻ ഇതു് അറിഞ്ഞതും. തന്റെ ജനനശ്രദ്ധമായ മിലാൻ നാരാത്തക്കരിച്ചു് അപ്പോൾ ഒരു ഗന്ധ വുമ്പണാവിയുന്നില്ല. അവിടെ ഒരു ഭ്രാസനപ്പെട്ടിയും, വിറോഡിയ എഞ്ചനവൽ ഗാലറിയും, മിലാനിസ് ബുന്ദിസ് എന്ന പേരുള്ള ഏട്ടിക്കുള്ളം ഉണ്ടെന്നു മാത്രം അവൻ അറിപ്പിൽനിന്നും. ഭർത്തുമരണവും, എത്ര ജനനവും അഴിപ്പിച്ച മുട്ടെന തന്നെ അവരുടെ മാതാപാത്നിയായി പാത്രത്തു് തൃട്ടാക്കയും ചെയ്തിരുന്നു

അതിനുപരി് ചിന്തിച്ചുപ്പാഡ; തന്റെ മാതാപാത്നിപ്പാലും തുന്നാവിപ്പിയുന്നില്ലെന്നു് അവൻ തോന്തി. ഒരു ദിവസം സജീവിലും പകൽ സമയത്തു് തന്റെ അവാളും കാഡിയുന്നില്ല വാനിജ്യസ്ക്രൂഡിൽ ഡ്രാഫ്റ്റ് ആണും പിത്രാഞ്ചലും പഠിച്ചിരുന്ന അവർ രാവിലേ ദുരിക്കുകൾ ഉച്ചയ്ക്കു രണ്ടുണ്ടാണി വരുത് ശ്രദ്ധിക്കുക ജോഡി ചെയ്തു വന്നിരുന്നു. അതിനാദ്ദേഹം രാത്രി ആറ്റ്, എട്ട് ചിന്തപ്പാഡി എട്ട്, ഒന്നിന്നും അവർ പ്രാണ്യ ഭാഷയും, പ്രിയാംഗ വാദ നാളും, ദാപ്പ ചാരാച്ചി പഠിച്ചിട്ടാണും സമ്പരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ക്ഷേമിണിച്ചുണ്ട് അവർ വീട്ടിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു വന്നിരുന്നു് അഞ്ചാഴത്തിന് മുമ്പുള്ള സ്വ

പ്രസമയത്തു് അവർക്കു മറ്റ പല കാൽങ്ങലേക്കറി തു് അരന്പാശിക്കുകയും, വേദക്കാരിയ്ക്ക് ചെയ്യവാൻ കഴിയാത്ത ഒരുപി ഏതു തയ്യാറെയുണ്ടിവന്നിങ്ങനു. അത്താഴം കഴിത്തോലുടെന തന്റെ ശ്രദ്ധവറദ് ശി ചുത്തികളുടെ എക്സ് ഗർജ്ജസന്ധ് ബുക്കികൾ അവരു തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നു. അതു ഭവനത്തിലേ ഭാന്തു രിതി തിലജ്ഞ വീടുസാംഗങ്ങളും, വേണ്ട വസ്തുങ്ങളും, കി ലവറ നിരച്ചുജ്ഞ അനുഭാവസാധനങ്ങളും, മുണ്ട് അ ക്ഷീണ പരിനുശ്ചിത്വാദ മാരാവിന്റെ നിരന്തര പ്രയത്നം കൊണ്ടാണണബന്ധത്തു് പശ്ചാ, അതു വീട്ടിൽ എ തു പ്രസന്നതകരവു്!. എന്നു നില്ലുണ്ടു്.

അക്കാദമിയിൽ വച്ചു് തന്റെ ഗ്രഹജീവിത നൈപ്പുറാറി ചിന്തിച്ചുപ്പോഡാ, സീസറിനുനായുടെ എ ദയത്തിനു് വേദന തോന്നാി. അവിടെ പ്രാത്തിങ്ങനു പ്ലാനീ, ഡീവസവും സ്ക്രൂളിങ്ങനീനു് തിരിച്ചു് വന്നയു ടാനി, വളരെ നൃഥംവരച്ചുന്നും അലങ്കരിച്ചിരുന്ന അപ്രസന്നമായ ഭക്ഷണാശിരിലിവിങ്ങനു് നാവൻ. ലാ എല്ലാക്കണം കഴിച്ചിട്ടിരുന്ന നാലുപ്പാടു് തണ്ടാ ആവി റു ഒരു ബുക്ക് തുറന്നിട്ടിരിക്കും. പുഴയ വാൽനട്ട് തി മേശയുടെ. ആകളിൽ വിരിച്ചിരുന്ന ചതുരമായ ചെ തുവിരിപ്പിനു് മീനത്തിരിക്കുന്നിങ്ങനു പച്ചവാളും നി രച്ച കൂട്ടായിലാണു് താൻ ആ ബുക്ക് ചൊരി. വയ്ക്കാ ദശക്കു് ഫാലുഭക്ഷണാനാന്തരം അവൻ തന്റെ വാ യന മുറിയിൽ ചോരി ചഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. രാത്രി യിൽ അത്താഴത്തിനു് വിളിക്കുന്നോടു്, ശൈത്യമഹാ യി മംഗിലവിച്ചു തലഘോട്ടക്രടി തന്റെ മുക്കു കണ്ണാ ടിയിൽ മുടി തുറിച്ചുനുക്കിരക്കാണ്ട് അവൻ ചുറ്റു

വന്നിരുന്നു. അമ്മയും മകനും തെമിച്ചു് അത്താഴം കൂടിക്കുവാൻ, അവർ തമിൽ നേരണ്ടു് വാക്കു് സംസാരിക്കും. സ്കൂൾ വിശ്രദിച്ചും എത്തെല്ലാമാണെന്നും അവൻപുകലെല്ലാം എത്തു ചെയ്തിരുന്നു എന്നമായിരിക്കും ഭാതാവിന്റെ ചൊല്ലുണ്ടു്. ഒരു ബാലനും ചെരാതൊയും അവന്റെ ജീവിതരീതിക്കുപുറി അവൻ പലപ്പോഴും ആക്കഷപിക്കുകയും, ടാക്കൽ സഹയത്തു് ധാരാളമായി വെളിയിൽ ഇരങ്ങി സമ്പരിക്കുവാനും, ഉത്സാഹം പ്രദർശിപ്പിക്കുവാനും, അവനോടുചേരുകുകയും എത്തും പറിഞ്ഞു ദേശത്തു തന്നു. പക്ഷേ, വിത്രുമുഖം, വിശനുമുഖം തുടർന്നു അതും അവനു് ക്രീഡാവും, വിളർത്തുകയും, വിശ്വസ്തിപ്പുകയും തുടർന്നു കണ്ടു് തന്മുൻ വ്യാസനമുണ്ടാക്കും അവൻ പരിശീലനായിരുന്നു. അപ്പുവാക്കകളിൽ അവൻ മറപടിപ്പായും, എല്ലാം ചെയ്യാവും ഉത്സാഹം തുടരുന്നാണ് അവൻ എല്ലാം. ഓരോ കിട്ടാറണ്ടുവാനാണ് അത്താഴം കഴിയുന്നതും അവൻകുക്കുമ്പുകുറഞ്ഞിരിക്കും. പതിവാൻ? അവൻ അതിരാവിലെ ഉറക്കാഫോല്ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഇങ്ങിനെ എക്കന്നാണ് വളർന്നവനാതിനാൽ, അവനു മാതാവിനോടു് അടപ്പുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്നിൽനിന്നു വളരെ വൃത്താസപ്പുടെ തെത്തിയാണ് അവൻ എന്നു് അവൻ ധരിച്ചിരുന്നു. അവരുകൂടു് ഉത്സാഹവും, കമേംബുള്ളക്കത്തയും, സ്പാറ്റുയശക്കിയുമുണ്ടു്. തെച്ചുക്കു, താന്റെ പിതാവിനേലപ്പോലെയുള്ള വന്നായിരിക്കാം. പിതാവിന്റെ അഭാവം അവനു മാതാവിൽനിന്നു് അകരക്കയാണു് ചെയ്തിരുന്നതു് കാലം

വെല്ലേന്താറം ഇരു അക്കൽച്ചു വല്ലിച്ചു വന്നിങ്ങനു
മാതാപു തൊൻറു സമീപത്രണായിനുവെങ്കിലും, അ
വർഷ വളരെ മുഴേ നിവസിക്കുന്നതുപോലെ അവൻ
തോന്നി. തരിക്കേൽ തബന്റു രണ്ട് സതീത്യുജമായി
യുണ്ടായ സംഭാഷണത്തിന്റെ ഫലമായി ബാല്യസഹ
ജമായ ദായാഖവനികകൾ ഭാരകയും, താൻ അതേവ
രെ അറിയാത്തുകൂടിനു ജീവിതത്തിലേ ലജ്ജാകരണം
ഉണ്ടു രഹസ്യം അറിയുകയും ചെയ്തുപെട്ടും, മുതാ
വിനും തനിക്കും തമ്മിലുള്ള അക്കൽച്ചുയുടെ ഭോധം
അസ്ഥാപനവുകരമായ രീതിയിൽ അവനിൽ വല്ലിക്ക
കയുണ്ടായി. മാതാപു തനിൽ നിന്നു ഒരു രൂപാധികമം
മുരത്തായിച്ചേരുന്ന് അവൻ തോന്നി. അക്കാധിനിയി
ലെയും പോകുന്നതിന് അല്ലോ മുന്നു മാതാപു ദിവസം
പ്രതി രാവും പകലും ഇടവിടാത ജോലി ചെയ്തിര
നുവെങ്കിലും, അവളുടെ അതി ശ്രദ്ധാദാർ ഞിനു യാ
തൊങ്ക കരവും വന്നിങ്ങനില്ല എന്നുള്ള വസ്തു അവ
ന്റെ അറിവത്തിനും. ഇരു ശ്രദ്ധാദാർ നശിക്കാതെയി
രിശ്വാൻ വേണ്ടി അവർം പ്രദത്യുകും സുക്ഷിച്ചു പെ
രിബാറിയിങ്ങനുതും കുവൻ കാണാതെയിങ്ങനില്ല. ത
ലഭടി കോതി മീനശൈനാതിന് അവർ ദിവസവും രാ
വിലെ വളരെ സമാനം ചെലവാക്കിയിരിക്കും. ഒരു കു
ലിന്തുചെ ആദ്യംബുരു ഗ്രേറ്റു ട്രാഡിം, അസാധാരണ
മായ ലാളിത്രുത്തേനാട്ടം കുടിയാണും അവരം വാസ്തും
ഡരിച്ചിരിക്കുതു് അവരം ഉപയോഗിച്ചു പരിമള്ളു
ം അവനിൽ ഒക്കാപം ജനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിനും.

മാതാപിനോട്ടുള്ള ഇരു വിശ്വേഷ മനസ്മിതിയി
ൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടവാനാണു് അക്കാധിനിയിൽ ഒപ്പ്

രണമെന്നാളുള്ള അവളുടെ ഉപഃദത്താ അവൾക്കുടനടി
സ്വീകരിച്ചതു് അവർ അതു് കണ്ടച്ചിട്ടുള്ളിരുന്നോ?
ഇങ്ങനെ ഉപദേശിക്കുന്നതിനു് അവക്കു പ്രേരിപ്പിച്ച
കാരണമെന്തു്? ഇതിനെപ്പറ്റി സീസറിനോ ഇപ്പോൾ
ഡിപ്പിച്ചു. ഒഴുവും മുതൽക്കു് അവൻ മന്ത്രം ചു
ക്കാരൻം പരിത്രമണിച്ചുനായ ഒരു ബാധകാഡിയുണ്ട്.
മരഹംരാളുടെ മേൽക്കൊട്ടം ക്രൂരാജാ തന്നു അവൻ
തന്നീരു കത്തവും നിറവേററി വന്നു. ക്രൂരാജിരുന്ന
ബൈക്കിലും, അവനെ അനാശ്രാന്തബാധിച്ചിരുന്നില്ല.
മാതാവു പുരപ്പെട്ടവിച്ചു കാരണങ്ങൾ അവനു വിശദം
സംജ്ഞകമായി തോന്തിച്ചിരുന്നില്ല. തന്നിൽ ലജ്ജ
യും പദ്ധതാത്മവും ജനിപ്പിച്ചുവിലവിച്ചാരജാളിൽ
നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടാൻ അവൻ തന്നോടു തന്നു ദ്രോഹം
ഭേദമുണ്ടായി വന്നു പ്രക്രമിച്ചു മാതാവിനു് അ
പ്പോൾ സുവർഖില്ലാത്തയിരുന്നതിനാൽ, അവൻ ഇതു
കുറീരുമുള്ളതും ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഒരു
ഴീറോഡം അക്കാധികിൽ തന്നു വന്നുകാണുന്ന ഒ
തിവു കുറേ മാസങ്ങളായി മാതാവു നിരുത്തിയിരുന്നു
അപരം വന്നു ഭേദവില്ലത്തെ ദിവ്യസം തനിക്കു സുഭൂഷി
പ്പേണു് അവർ പരിഞ്ഞിരുന്ന പദ്ധതിപ്പുാലു അ
വരുക്കു് അതോരാഗ്രമിപ്പേണും അവനു തോന്തി. അവ
ളുടെ വേഷത്തിലും പതിവില്ലാത്തതായ ഒരു സുക്ഷ്മക്ക
റവു് അവൻ കാണുകയാണുണ്ടായി. ഈ കാര്യത്തിലുള്ള
അവളുടെ നിഃജീവിഷം മുമ്പു തന്നിൽ അക്കരിപ്പിച്ചു ചി
വി പാരജാക്കപ്പെട്ടാറി ഇപ്പോഴേന്തെ സുക്ഷ്മക്കറവു് അ
വനിൽ പുണ്യാത്മാപാഠം ഉള്ളവാക്കകയും ചെയ്തു
പിണ്ടും അവയുടെജോ ഏന്നാലും മാതാ

വിശ്വാസി മാതാ

വ തനിക്കു് ഹടയ്ക്കിടെ അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കത്തുകളിൽനിന്നു് അവർ അതുല്യപാനം ചെയ്യു വന്നതു മനിയാക്കി ദീർഘകാലം സ്വന്നമായിരിക്കുന്നുമെന്നും; ഭീട്ടു പറഞ്ഞിരിങ്ങുതെന്നും ഡാക്ടർ അവക്കോട്ടു് ഉപദേശിച്ചു എന്നു് സീസറിന്നു മനസ്സിലാക്കി. രോഗം സാരമില്ലെന്നും, തന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചും അതു വാഴിയാക്കുമെന്നും ഡോക്ടർ അവക്കോട്ടു് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും അവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷേ, രോഗം നീണ്ടു നീണ്ടു പോകി. സീസറിനോവിന്നു് അസ്പദാസ്ഥിം വല്ലിച്ചുവന്നു. ആംഗീൾ വർഷം അവ സാനിക്കുന്നതുവരെ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുവാൻ അവനു മനസ്സിലാക്കുവാൻമുണ്ടായില്ല.

നൈപ്പുട്ടിയൻ ബോബാപ്പാർട്ടിനു വാടക്കലുവിൽവച്ചു തോല്ലിച്ചുതിന്തു യമാത്മ കാരണങ്ങൾ ചുരിതുപ്രധാനമായി പറഞ്ഞുകൊടുത്തു് അവന്റെ താലാറിൽ ഒക്കാതെയീരുന്നു കൂടു് ഇരുസംതിക്കാളിലും അറിയുന്നവർ ആത്യുച്ചപ്പുട്ടുകൾക്കില്ലെല്ലാം.

അന്നു് അവൻ സവാറിക്കഴിഞ്ഞു് അക്കാദമിയിലേക്ക് തിരിച്ചു ചെന്നപ്പോറാ, അവനെ പ്രിൻസിപ്പും ആക്ഷയച്ചു വിളിച്ചു താന്റെ അനുഭ്വകരുടു യ പറിഞ്ഞെന്നപ്പോറി ശാസ്ത്രിക്കാനാണ് പ്രിൻസിപ്പും വിളിച്ചു. അന്തിനൃപകരം അടക്കമുണ്ടാവുന്നതു വാഴുരെ ദയവേണ്ടം, നേരുമഞ്ഞേണ്ടം പ്രത്യക്ഷമായ അസ്പദാസ്ഥിപ്പുകു കുടിക്കാണു ചെയ്യമാറിയതു്

പ്രിൻസിപ്പും (അവന്റെ തോഴ്ത്തിൽ ഒക്കവച്ചുകൊണ്ടു):—“എന്നും, നിന്നും അമു—”

സീസറിനോ:- “അവക്കിസുവരക്കെടുക്കുട്ടതവാണോ?”

അവൻ ഡേന് അംഗ്കുമാരത്തിന്റെ മുഖത്തു സുക്കിച്ചു തോട്ടി. തന്റെ കൈയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന തോപ്പി അവനറിയാതെ നിഖത്തു വിശദപ്പോയി.

புள்ளிப்பாக்ட்—“அரசே, ஒருவர் கடன்றத், அயிக்கவொன்ற தொன்ற. நீ இப்பாரிதங்கா விகிலேக்ட் போனா.”

തനിക്ക നാട്ടുകാണ്ട് ചോദിക്കവാൻ കഴിയാ
തെ വന്ന ഒരു ചൊല്ലും നേരുങ്ങൾക്കാണ്ട് ചോദിക്ക
നാതിനായി അവൻ അഞ്ചേരിയത്തിനേരം മുഖ്യമു
ന്നോക്കി.

“പ്രിൻസിപ്പായ (അതു മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട്)-
“എനിക്ക് അറിഞ്ഞതുകൂടാ. നിന്റെ വിട്ടിയ്ക്കിനും, നി
നെ വാളിച്ചുകൊണ്ടപോകുന്നതിന്, ഒരു സ്ത്രീ കുറ
മുമ്പ് ഇവിടെ വന്നിരുന്നു. ഏയർമ്മവലംജീക്കണം,
കുറേതു, നീ ചൊയ്യോളളി. സ്ത്രീക്കു പ്രൂഹക്കീനെ
നിങ്ങനാട്ടുടി അയയ്ക്കാം.”

സംഗ്രഹശരിതം സീസറിക്കൊ പ്രിൻസിപ്പാലി
ക്കുറ മുറിയിൽനിന്ന് ചുറത്തിരാങ്കി, താൻ എന്നുവെ
യുണ്ടാമന്നും, വിട്ടിൽ ചെല്ലുവാൻ എവിടേയ്ക്കു പോ
ക്കണാമന്നും അവൻ അറിയാൻ പാടില്ലായിരുന്നു.
പ്രേമക്കു് എവിടെ? തന്റെ തൊപ്പിയെവിടെ?
പ്രിൻസിപ്പാൽ തൊപ്പിയെടുത്തു് അവൻറെ കൈ
ആണ് കൊടുത്തു് വേണ്ടിവന്നാൽ അനു മൃദുവന്നും അ
വനു വിട്ടുപിരിയുതെന്നു് അദ്ദേഹം പ്രേമക്കു്
നോട് ആളുക്കാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

തന്റെ വീടു സ്ഥിതി ചെയ്യിരുന്ന ഫോറുസ്

തെന്നവിലേക്ക് അവൻ ഓടിപ്പോയി.. അവിടെ ഒരു തുന്നതിനു മുമ്പ് അതിന്റെ വഹിയ പടിവാതിൽ തറനു കിടക്കുന്നതു് അവൻ കണ്ടു. അവന്റെ കാലു കഴഞ്ഞു. “ബൈംമവലംബിക്കണം” എന്ന ശ്രദ്ധ കൂടു ഉപദേശിച്ചു. മരണം ബലാൽ കാരണായി അവി ടെ പ്രവർഗ്ഗിച്ചുതുപോലെ, ആ ഭേദം മുഴുവനാം അല കോലപ്പെട്ടുകിടന്നിരുന്നു.

മാനാവിന്റെ മുറിയിലേക്ക്, അതിന്റെ മുരു യുള്ള മുലക്കിലേക്ക് അവൻ ബലംപെട്ടു ചെന്നു. അവിടെ അവൻ ശ്രദ്ധയിൽ നിവസിക്കിടക്കുന്നതു് അവൻ കണ്ടു. മരണം അംഖാളു വലിച്ചുനീട്ടിയതുപൊലെ അവൻ വർക്കു് ഓതിപ്പെട്ടുപുജുന്നാടനു് അവൻ തോന്തി. അവളുടെ മുഖം ആശം ആശം, വെള്ള എഴുകിതൊഴാളു ഡിക്കം .വിളർച്ച ചുണ്ടും, കാൺകഴിക്കുള്ളം നാസിക്കും വല്ലാത്ത നിന്നന്നിത്തുമിരിക്കുന്നതു് അവൻ കണ്ണു കുഴഞ്ഞായി. *അവഞ്ഞെ തിരിച്ചറിയുവാൻ വിഷമാണോ*.

“എങ്ങാനു? എങ്ങനെ?” എന്ന സീസാറിനോ വിക്കിംബുഡിച്ചു. അവൻ ഭേദത്തേക്കാളിയിട്ടും ജീ ജ്ഞാനസ്ഥാണോ അല്ലോ തോന്തിയതു് കാഴ്ച കുറവുള്ള വർ ചെയ്യാറുള്ളതുപൊലെ അംഖാളു നല്ലവള്ളം കാണബാനായി അവൻ തോരം പൊക്കി കഴുതു നീട്ടി. അവന്റെ ചോല്ലത്തിനു മരച്ചി എന്നാംപൊലെ, അടുത്ത മുറിയിൽ നിന്നു് ആ നില്ലേബുത്തെയ ഭേദിച്ച കൊണ്ടു് അപ്പോൾ ജനിച്ച ഒരു ശിശുവിന്റെ ഉറ കൈയുള്ള കരച്ചിൽ പുറപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു.

തന്റെ ശരീരത്തിൽ പ്രവർഗ്ഗിച്ച ഒരു കത്തി കു തല്ലും ആ കരച്ചിൽ തന്നെ വേദനപ്പെട്ടത്തിയതി

നാൽ, സീസറിനോ പെട്ടുന്ന തിരിഞ്ഞെ. ദേഹമാസ കലം പരന്ന ഒരു വിറയലോട്ടുടി അവിടെ കട്ടി പിന്ന സമീപം മുട്ടക്കത്തികിട്ടുന്ന നിള്ളുബ്ബമായി കരഞ്ഞെക്കാണ്ടിങ്ങനു വേലക്കാരിയെ നോക്കി.

സീസറിനോ—“തെ കുഞ്ഞൊ?”

വേലക്കാരി (ആംഗ്രേം കാന്റിച്ചുകൊണ്ട്)—
“അതേ, അവിടെ.”

സീസറിനോ (ഭ്യേണ്ടാട്ടുടി)-‘ശ്രവണ്ടേതാ?’

ശ്രവണ്ടേതു തന്നെയെന്ന് അവർ തല കുലക്കി ക്കാണിച്ചു.

വീണ്ടും അവൻമാതാവിന്റെ നേക്ക് തിരിഞ്ഞെ. പദ്ധ്യേ, അവൻ ആ കാഴ്ച കാണുവാൻ ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നീല്ല. തന്നെ സ്ഥാനിച്ചു തന്റെ ഏജയും തകത്തായ ആ ഡേക്കർ വാത്ത് നിമിത്തം ഇതികത്ത വൃത്താരൂധനായി ഭേദിച്ച അവൻ കൈകൊണ്ട് മുഖം മറച്ചു. അവന്റെ പീഡിതമായ ഏജയണ്ടർലാഗത്തു നിന്നു വേദന നിമിത്തം അടങ്കിയുന്ന തന്റെ കണ്ണം ചുറ്റു കടക്കിവിടാതെയിരുന്ന ഒരു നിലവിലും പുരോച്ചുകയും ചെയ്തു.

പ്രസവത്തിലോ മരിച്ചതു്? അതെങ്ങനെ? ആകുണ്ടിന്റെ കരാച്ചിയ പറപ്പേട്ട മരിയിൽ ഒരാഴ്ച എന്നും അവൻ ഉടനെ ശങ്കിച്ചുണ്ടാക്കും, ഒവരപ്പോട്ടുടർന്നിരുന്ന വേലക്കാരിയെ നോക്കി “അതു്? അതു്?” എന്ന് അവൻ ചോദിച്ചു. അതുകൂടും മാത്രം അവാരു പരിഞ്ഞുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. കണ്ണുകളിൽ നിന്നു അവിച്ചാറിത്തായി ചുറ്റായുട്ടു ബാജ്ജുക്കണ്ണങ്ങൾ തുച്ഛപ്പോൾ നിലത്തു വീഴാൻ ഭാവിച്ചു കണ്ണാടി ശ്രവം മുക്കിയും ഉറപ്പിച്ചുവയ്ക്കു.

വേലക്കാരി—“ങ്കർക്കണം, കുറക്കണം”

സീസറിനോ—“ആരാജന്ന പറയു”

ചെട്ടശം തന്നൊ അനന്തരവു കലൻ വിസ്തൃതതാട്ട കുട്ടി നോക്കിക്കാണ്ടു തനിക്ക പരിപയമില്ലാത്ത ചിലർ കട്ടിലിന സമീപം നിന്മിങ്ങനു എന്ന് അവരു മനസ്സിലായി. തന്നൊമ്പിൽക്കുട്ടി കുട്ടതലായി അവൻ നേരം പറഞ്ഞതില്ല. അക്കാദിഷ്ഠിലേക്ക പേരക്കനാതിനു ദു ദു താൻ ഉച്ചയാഗിച്ചിരുന്ന ഒരു മറിയിലേക്ക് അവൻ ആരു വേലക്കാരിയോട്ടുടർന്നിട്ടി പോയി. ശ്രദ്ധാസം മട്ടിയും നീലിച്ചും കിടന്നിങ്ങനു ആ കണ്ണതിനെ കൂളിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മിഡ്‌വേഫർ അവിടെ നിന്മിങ്ങനു. ഒരു വിറുഡിലാച്ചുടർന്നിട്ടി സീസറിനോ അതിനെ നോക്കി, അനന്തരം അവൻ വേലക്കാരിയുടെനുക്കിൽ തിരിഞ്ഞു.

സീസറിനോ—“ഹവിട ആരുചില്ലയോ? ഹൗ കട്ടിയോ?”

വേലക്കാരി (കൈ കൂളി)- “എൻ്റെ ഏകാദ്ധിക്കണാ, എനിക്ക് ഒന്നം അറിഞ്ഞുകൂടാ. സത്യമായി കുട്ടി അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഹൗ ഭിഡ്‌വേഫിനോട്ടും ഹൗ നെഹാം തന്നൊന്നു തൊൻ പറഞ്ഞത്തു” ഒരു തുംബനും സത്യം വന്നിട്ടുപോലുവീല്ല. അതു തൊൻ സത്യം ചെയ്യു പറയാം”

സീസറിനോ—“അവർ നിന്മാട്ടു ഒന്നം പറഞ്ഞിരുന്നോണോ?”

വേലക്കാരി—“ഒന്നം പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒരാ യാക്ക തോലും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. എനിക്കു ചോദിക്കാനും പാടില്ലപ്പോ. കൊച്ചുമ്മ കരയാട്ടണ്ണായിരുന്നു. അതു ഒഴിച്ചാണ്” അതു വെളിച്ചപ്പുട്ടു മുതൽക്കു കൊച്ചുമ്മ വിട്ടവിട്ടു പറഞ്ഞിരുന്നോണീല്ല. തൊൻ പറഞ്ഞത്തു മനസ്സിലായുണ്ടോ?”

അവളോട് മിണ്ടാതിരിക്കവാൻ ആര്യതാപിക്ക നാ ഒരു അനുംഗ്രഥായി വിറച്ചുകൊണ്ട് സീസറിനോ കരങ്ങും തുയർത്തി; മറഞ്ഞം തന്നെ തള്ളിയിട്ട് ഭയങ്കര മായ ശ്രദ്ധയുമായിതന്നെവക്കില്ലോ, അവ അറിയ സാമംസ് അവൻ അതുകൂടിച്ചുനില്ല. അചുമാനം അതുയധികമാണോ” അവനു തോന്തി മാതാവു് അതുകൊണ്ട് മരിച്ചു അവളുടെ ശ്രീരം അതാ അ വിടെ കിടക്കുകയും ചെയ്യും. ഇവാൽ ഒക്ക അനുത്തി അവൻ തന്നെ മനസ്സിലുള്ള ലുജ്ഞിൽ ശേഷക്കിം വും പരിക്കൊതിനാവദിച്ചുകൊണ്ട് ജനാൽക്കൾ ചെന്ന നിലവുകൊണ്ട്

തനിക്കു സംശയം ഇനിപ്പീച്ച യാത്രാഡ എങ്ങനും അവിടെ വജന്നതു നാലു ദാഖലും കാണും എന്നിക്കുന്നിപ്പി പഴക്കം, വീട്ടിൽ എറബവാച്ചും മാതാവു് അല്ലെങ്കിൽ നാതുകു വീട്ടിൽ പാത്രത്തിൽ നാളി. അവൻ എറാളു നാളിപ്പീച്ച ജീവിതരീതിയെ പറി തനിക്ക് എന്നറിയാം? അന്താഴുവുള്ളിലും കാരണി സമാഗ്രമാണെങ്കിൽ ശേഷീ തനിക്കു ഭാതാവും എന്നു ബന്ധമുണ്ടാണെന്നതു്? തനിക്കുന്നു വേർപ്പെട്ട നിന്നിരുന്ന ഒരു ജീവിതമാരു അവം നയിച്ചതു് അവംക്ക് എങ്കാണ ഒരു പുരുഷനാടു് അ കൂപ്പുമണ്ഡായിതന്നു എന്നുള്ളതിൽ സംശയബന്ധംമില്ല. അതാന്നതു്? അവൻ കാണതു. തനിക്ക് അവക്കു കല്യാണം കഴിക്കവാൻ മനസ്സില്ലായോ കയാദും, ശേഷി കല്പായോ കയാദും, ആ മനസ്സും അവക്കു ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ടാണ ഭാതാവു ത

നൊ അക്കാമിയിലേക്കു പറഞ്ഞതയച്ചതു് തനിക്കും അവർക്കും ഉണ്ടായ അപമാനത്തിൽ നിന്നു രക്ഷ പെട്ടുനാതിനാണോ അവർ അങ്ങനെ ചെയ്യുതു് പിന്നീടോ? താൻ അട്ടത്തെ ജീവാലു മാസത്തിൽ അക്കാ സമി വിട്ടമായിരുന്നു. അപ്പോഴോ? തന്റെ കററ ത്തിന്റെ സകല ലക്ഷ്യങ്ങളും ലഘൂയ്ക്കും ചെയ്യുവാൻ അവർ വിഹാരിച്ചിരുന്നേനോ?

ആ ശൈത്രവിനെ നോക്കുന്നതിനായി അവൻ കൈ ചുവരുതു നിന്നു ശാരി. അതാ കിടക്കുന്ന ആ കുന്നതു്! ഭില്ല്‌വൈഫ്‌ അവനു തുന്നിക്കാണ്ടു പോതിന്തു താൻ ബാല്യത്തിൽ കിടന്നറങ്കിയിരുന്ന ചെറുശ്രദ്ധയിൽ കിടത്തിയിരുന്നു. ആ ചെറിയ തൊപ്പിയിലും ചെറിയ ഷർട്ടിലും അവൻ നോക്കി.....അവൻ ആ കുന്നതിനെ വളർത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. ആ കുന്നതു ധരിച്ചിരുന്ന വസ്ത്രും എല്ലാം അവർ തന്ന നിമ്മിച്ച എന്നാളുള്ളതിനു സംശയമില്ല. അപ്പോൾ താൻ അക്കാധികിയിൽ നിന്നു തിരിച്ചു വരുന്നു കുന്നതിനെ അവിടെ കാണുമായിരുന്നു. അന്ന മാത്രാവു തന്നോട് എന്തു പെണ്ണു? ഒരൊ, അതു തന്നു അവൻ മരിച്ചതിനു കാരണം! ആ മാസങ്ങളിൽ ഏതുയായികും തുപ്പപീഡകൾ അവൻ അന്തിമിച്ചിരിക്കുന്നും! ഹു! അവകൂട്ടാട്ട്, ലംബനെ മുഖത്തിൽ പുതഞ്ഞു അതിനീചും തന്നു ചെയ്ത മുഗ്ഗം തന്റെ മുഹമ്മിൽ കൂടിച്ചിരുന്നതിനു തുല്യം തന്റെ സ്ഥിതി ക്രീക്കവാനായി അവർ വീടിനു പുറത്തിറ അംബതയിരുന്നിരുന്നു. ഒരു പക്ഷം, മുന്തുക്കാണ്ടു വാ

எனினுடைய ஜொலி அவர்கள் நஷ்டமாகியே
யிரிக்காம்..... ஹா மாஸ்ஸெஸ்டில் அவர்கள் ஏதேனும்
யான் உபஜிவம் கடித்து? ஏற்றிய காலதே
நிரந்தர பாருது கொட்ட ஸ்வாசிக்கவான் ஸாயி
ஆ பளம் ஏதுத்து வெல்சுகியின்னிரைக்காம். ஹ
ஷ்டாஃபா?

തനിക്ക ചുറ്റുമരങ്ങൾ മുൻപായിക്കും ഇങ്ങനെ വിസ്തീർണ്ണമായും വരുന്നതായി അവൻ തോന്തി. ഏകനായി, അകന്നാവരോ, അടച്ചതവരോ, അതു എന്നുകൾ അതും തന്നെ ഇല്ലാതെ, മാതാപിളന് കാല തുച്ഛ് അഡ്യച്ചവരാം, തന്മുഖം തങ്ങാളുപോലെ അന്തു ബന്ധവും പിതൃ ശ്രദ്ധയാളമായി തനിന്ന് വന്നമാണ് ആ ശിശുവിനുന്നതുടി തനിക്ക ജീവിക്കേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്നു. തന്നൊപ്പുാലെങ്കോ? ഒരു പ്രക്ഷേ, താഴാം ഇതുപോലെ തന്നെ—?

ഇതു താൻ കൂടിന കൂട്ടു വിഹാരിക്കാതെവി
തനാതു ഏതുവകാശങ്ക്? താനാം ഈ ഫോലു ജനിച്ച
വനാണോ? തന്റെ പിതാവിനെക്കുറിച്ചും തനിക്കു
എന്തെന്നും? സീസർ എന്നു ശി ആരുത്തിയെന്നു? എന്നു ഹി!
അതു തന്റെ കാതാവിന്റെ കുടംബമുപ്പുരാഞ്ഞോ? അ
തേ, എന്തുക്കു എന്നുചു. ഇ ഓരോന്തിന്മാൻ അവരും ഒ
പ്രിടിയനാതു. സൗര്യ മീസ് ഭസ്തായ സിനിരീയോരാ എന്നു
യി എന്നാണ് എല്ലാവക്കംഞ്ഞാവരുള വിജീച്ച വരുന്ന
അനാതു അവരുംതെ വിധവയായിയെന്നു. എക്കിൽ, കൊ
മാനഗരത്തിൽ വന്ന് അംഗീഡൈക്കരുത്തിക്കിൽ പ്രവേ
ശിച്ചപ്പോൾ, അവരുംകു തന്റെ കുടംബമുപ്പുരു സപ്രീ
കരിക്കുവാൻ പാടില്ലാക്കിയെന്നു? പങ്കരതന്നായ ദിന്ത്യാ

വിന്റെ പേരു അതിനോടുകൂടി ചേർക്കാമായിരുന്ന് സ്ഥാ.

ശാഖാവിന്റെ അവർം ചെയ്തില്ല. ശ്രൂഢി എന്നതു മാതാപിണ്ഡര കുടംബപ്പേരു തന്നെ സംശയമില്ല. ഈ തു നിമിത്തമാണ് ആ പേരുമാതും അവർം വച്ചിച്ചിരുന്നതും തനിക്കു ഒരു അറിവില്ലോതന്നും, നാഞ്ചൊരു ദിവസം ലക്ഷ്യവും ആ ഭവനത്തിൽ ഇട്ടും വച്ചു് പോകാതെ വന്നുമായ പരേതനും സീസർ എന്നുണ്ടാരും ഒരു ധക്ഷിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് വരേന്നുകണ്ടാം. അധികാരി നീ മാം സീസർ എന്നായിരിക്കാം. പഃക്ഷി, ശ്രൂഢി എന്നതു് അധികാരി പേരല്ല..... തന്റെപാതാവിന്റെ നാമം എന്നായിരുന്ന എന്നു് ആക്കറിയാം! ഈ കാൽ അഭളക്ഷാംഗു താൻബു വരു ചിന്തിക്കാതാവിരുന്ന തിന്ന് കാരണമെന്തു്?

രേവല്സിനൈ—“കേരംകാണം, കൊച്ചുങ്ങളുണ്ടോ. റിസ്‌ബെവഫീസ് കൊച്ചുങ്ങളിനോടു് ആ കണ്ണതിനെ പററി ചിചതു് പറയാൻണോ”

മിഡ്‌ബെവഫ്—“അഭേ. കണ്ണതിന് ഇപ്പോൾ തന്നെ മുഖക്കാട് അണം. ആരാണ് മുഖക്കാട്ടക്കാനുതു്?

സീസറിനോ ആയുള്ളപുരും അവരെ കാക്കി.

മിഡ്‌ബെവഫ്—“കാൽം ഇതാണു് ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു പ്രസവവും, കട്ടിയുടെ സാധ്യ തുള മരിച്ചതും, നിങ്ങൾക്കു് ഈ കണ്ണതിനെ വളർത്തുവാൻ സാധിക്കാതത്രും കൊണ്ടു്.....”

സീസറിനോ(പുരികം ചുള്ളി):—“അതിനെ വല്ലുതും കൊടുത്തയ്ക്കവാനാണോ ചൊക്കാതു്?”

മിഡ്‌ബെവഫ്:—ഞാൻ പറയുന്നതു് കേരംകാണം.

എനിക്കുന്നഗദസഭക്ക് ഒരു റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കാൻ ശ്രദ്ധ. നിങ്ങൾ എത്തു വെള്ളാൻ വിചാരിക്കുന്ന ഒരു എനിക്ക് അറിവുത്താൽ കൊള്ളാം.”

സീസറിനോ (വീണ്ടും പരിഞ്ചേരു) — “അംഗത്വം അംഗത്വം.....ക്കരേന്നരം ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നും. എനിക്ക് ആലുഘായി...”

എന്തോ കണ്ടിപ്പിടിക്കുവാനുള്ള തുപ്പോലെ അംഗൻ ചുറ്റം നോക്കി.

“താങ്കോലാഡോ നോക്കുന്നതു്?” എന്ന വേല കാറി പത്രക്കു അവനോട് ചോദിച്ചു.

സീസറിനോ (നോംവിചാരിക്കാതെ) — “എത്താങ്കോയു്?”

വേല ശാരീ — “അംഗത്വാം അറിയുന്നതിനുള്ള താങ്കോലു് അതു് കൊഞ്ചുമ്മുട്ടാട മുറിയിൽ വെള്ളം വച്ചിരിക്കുന്ന മേഖലയുടെ മുകളിലുണ്ടു്”

സീസറിനോ മാതാവിഞ്ഞറ മുറിയിലേക്കു ചോ കവാനായി തിരിച്ചു. പക്ഷേ, കാഞ്ചുമല്ലാം താൻ അറിഞ്ഞതിനും ഇഴപ്പാർക്ക മാതാവിനെ വീണ്ടും കാണുന്നതിനു വിചിച്ചനായി അവൻ അവിടെ നിലകൊണ്ട അവരുടെ അംഗാധിക്കുവാൻ വിചാരിച്ചു വേല കാറി അവന്റെ കണ്ണിലുള്ള തുജ്ജനു മറ്റൊരു. “നമ്മൾ വല കാഞ്ചുമല്ലം നടത്താണുണ്ടു്, കൊഞ്ചുമല ദോ! എക്കനാഡു, സാധുബാദു, കൊഞ്ചുമലാനു വല്ലായു് ഒത്താനാനുംജിനും എനിക്കു് അറിയാം.... സാക്കുന്ന വന്നു. എന്നും മരിന്ന ഷാപ്പിലേക്കു് ചാടി... ...ഈ തുജ്ജം മാത്രം എന്നും കൊഞ്ചുമലാനു് മുത്തുകൊണ്ടു ചെട്ടം മതിയാകവില്ല. സാധു കൊഞ്ചുമ്മരയെപററി കൊ

“ஷாக்ராஸ் விசாரிக்களேயிரிக்கன். நம்முடைய நூல் எவ்வளவு? உள்ளது பூவர்த்திகளை, கொடிகளை.”

സീസറിനോ താഴ്ക്കാലെട്ടക്കവാനായി 1 പോയി.
 നീണ്ട വടിപ്പോലെ മാതാവു ശ്രദ്ധ ഉം കിടക്കുന്നതു്
 അവൻ വീണ്ടും കണ്ടു. ആ കൂളി താനാ ആകർഷിച്ച
 തുപ്പോൾ അവൻ ശവത്തിനു സമീപം ചെന്ന നീനു.
 പല സംഗതിക്കാക്കുപ്പരിയും പറയുന്നതു കുറഞ്ഞ
 വാൻ തനിക്കു് അതുകൊണ്ടുള്ള ആ ചുണ്ടുകൾ മുക്കായി,
 എന്നേക്കം മുകാശായി, ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു! ആ കണ്ണി
 നെക്കരിച്ചുള്ള രഹസ്യവും തന്റെ ജനനാജ്ഞപ്പരി
 യുള്ളതും, മുത്തുവിശ്വാസരിൽ ഭേദഗതായ നീറ്റുമ്പുംതയി
 ലേക്കു് അവൻ തൃനാട്ടു കൂടി കൊണ്ടുപോയിരിക്കു
 ഩു ഒരു പോക്കു, അവിടെ എല്ലായിടത്തും തെടി
 യാദ്യംതുക്കാൽ എവിടെ?

“വൈശ്രദ്ധം വയ്ക്കുന്ന ഒന്നശയുടെ മുകളിൽനിന്ന്
താങ്കൊൽ എടുത്തുകൊണ്ട് ശാതാവിശൻറെ ചെറിയ
ഖരിപ്പുമുറിയിലേക്കു അവൻ വേഖക്കാരിക്കയാട്ടുകൂടി
പോയാണ്.

வேலுக்காரி-‘அறதா, அது ஒம்மையில் கோச்செய்யு’
அவிட தூத் * லிருமில் அல்லும் குட்டிய வை
துக மாறுமே அங்கு கண்டுத்தி. ஸவாஜு பளிக்கின்ற
யேஷிசுத் தானுமாயிருக்கால்.

വേദക്കാരി—“മരിറാനമില്ലോ?”

സീസറിക്ക—“ഇല്ല. നിൽക്കു—”

കുറേ ക്രതുകൾ അതിനെക്കുറഞ്ഞ കിടക്കുന്നതും അ

* റണ്ടു അംഗങ്ങളെയും കൂടി വില വരുന്ന ഒരു ഇന്ത്യൻ സംസ്ഥാനമാണ് ഹിമാചൽ പ്രദേശ്.

വൻ കണ്ട് ഉടനെ തന്നു അവ വായിച്ചു നോക്കുന്ന മെന്ന് അവൻ തോന്തി. പക്ഷേ, അതിനകത്തുണ്ടായിരുന്ന മുന്നും കുറുകളിലും രണ്ട് വർഷത്തിനു മുമ്പു സമർ വൈക്കാഷണം കാലത്തു റജയാപ്രദേശാധികർ മാത്രവും താനും കുടി പോയി താമസിച്ചിരുന്നപ്പോൾ, മാതാവിനു വാണിജ്യസ്ഥാപികളും ഒരു അല്ലൂപിക അധികാരിയായിരുന്നു. അട്ടത്തെ വർഷം പ്രസ്തുത അല്ലൂപിക, മരിക്കകയും ചെയ്തു. ഒട്ടവിലബെൽ കാൽപ്പനകത്തുനിന്നും ഒരു ചെറിയ കുത്തു പെട്ടുന്ന നിലയ്ക്കു വീണു. വേദക്കാരി അതു കനിഞ്ഞതെടുത്തു!

സീസറിനോ—“ഹാജ്ജ തന്ത്രം, ഹാജ്ജ തന്ത്രം.”

ചെൻസറിന്റെകാണ്ട് എഴുതിയിരുന്ന ഒരു കത്തായിരുന്ന അതു് അതിൽ സ്ഥലമോ, തീരുതിയോ, ഉണ്ടായിരുന്നാലും. കുത്തു ഹാജ്ജന്നാധിക്രമം: ഇന്നു സാധിക്കുകയില്ല. പക്ഷേ, വെള്ളിയാഴ്ച. എന്ന്, അങ്കം ബെബർട്ടോ”

സീസറിനോ—“അങ്കം ബെബർട്ടോയോ? ഹാജ്ജ മനസ്സും അംഗാർ തന്നു. അങ്കം ബെബർട്ടോ? നിനക്ക് ഹാജ്ജ അറിയാമോ? ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാം? ഒന്നും തന്നു? ഉത്തരം പറയു”

വേദക്കാരി—“എനിം ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാം, കൊടും കുഞ്ഞുന്നുണ്ടു്.”

രബിയോരുടി സീസറിനോ ആരു ഫേശ്യും അവിടെ മുള്ളി അംഗാർക്കളും പറിഞ്ഞായിരും. വിശ്രദിച്ചിരുന്നും അച്ചാരിൽ അവൻ കണ്ടില്ല ആരു വേദമാത്രം! കഞ്ഞിന്റെ അട്ടിന്റെ പേര് അങ്കം ബെബർട്ടോ എന്നമാത്രം. തന്റെ പിതാവിശ്രദി നാമം സീസർ എന്നമാണു്.

നിണ്ട പേരുകൾ നാതും; മഹറാഞ്ചമില്ല. മാതാവു് അതാ മരിച്ച കിടക്കകയും ചെയ്യുന്ന! ആ ഭവനത്തിലെ സാമാന്യങ്ങളും അംഗത്വങ്ങളാണി കിടക്കുന്ന! തനിക്കും, ആ കണ്ണത്തിനും ഇപ്പോൾ നിത്യവുത്തിങ്ക പോലും വകയില്ല. ബന്ധുക്കളിൽ ആരുജചില്ല. തനിക്കും അതുവാരുധകിലും മാതാവുണ്ടായിരുന്നു. ആ കണ്ണത്തിനെ ഉപേക്ഷിച്ചുകളില്ലോ? രഹികളും പാടില്ല. പാവം!

ശക്തിയേറിക്കുന്ന അനുകമ്പഖാൽ—പ്രായേന സഹാദരണ്ണുവരത്താൽ—പ്രാർത്ഥനാക്ക അവൻ തനിൽ ഒരു അത്യസാരം ജനിക്കുന്ന എന്ന ദാനാ! മേശയിൽ നിന്നു മാതാവിന്റെ ചില ആഭരണങ്ങൾ എടുത്തു് അവ പണ്യം വച്ച തങ്കലാലും ആവശ്യങ്ങൾ നിരവേറുവാനുള്ള പണം ദ്രാജ്ഞ നാതിനായി അവൻ വേപക്കാരിയുടെ കൈക്കൂടിൽ കൊടുത്തു. തന്റെ മാതാവിനെ സംബന്ധിച്ചു ചെയ്യുണ്ടതായിരുന്ന കാഞ്ഞങ്ങളും നിർവ്വഹിക്കാനോ എന്ന തന്നെ അനുഗമിച്ചിരുന്ന സ്ക്രിപ്റ്റാഫ്രൈറ്റും പ്രാഹക്രിയനാടും ചുവാഡി കമ്പാനായി അവൻ അനന്തരം ഇരിച്ചു ആരിയിലെ ക്കു പോയി. പിന്നീട് മീഡിയം ചെവുപ്പിനെ സമീപിച്ചു് ഒരു നർസിനെ ഉടണ്ടു തന്നെ ഏർപ്പുചെയ്യുകൊടു കൊണ്ടുമെന്നു് അവകൂടും അവൻ അപേക്ഷിച്ചു്. മരണമുറിക്കിൽ നിന്നു് അവൻ തന്റെ സ്ക്രിപ്റ്റും തൊപ്പി എടുത്തു മാററിവച്ചു താനോ ആ കുടുതലാ മരിക്കുവാൻ താൻ സാമാജികക്കാരുമുണ്ടു് മാതാവിനോടു മനസ്സിൽ ശേപമും ചെയ്യുതിനശേഷം, പ്രീസ്സിലും പ്രാലിഫനാടും സംസാരിക്കുവാനായി അവൻ അക്കൗഡിമിയിലേക്കു പോകുകയും ചെയ്തു.

അല്പനിമിഷ്യാദംക്കളുടെ സീസറിനോ മരീച്ച
അംഗങ്ങുന്നായി ഭവിച്ചിരുന്നു. പരാതി പായാതെ
അവൻ തന്റെ സ്ഥിതി പ്രിൻസിപ്പാചിനു ധരിപ്പി
ക്കുകയും, ദൈർଘ്യമേൽ സഹായം അഞ്ചുക്കുമ്പിക്കു
യും ചെയ്തു. അപ്പോൾ മുതക്കൾ അനുഭവം സഹാ
യം നിവൃത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ തനിക്കു ലഭിക്കാതെയിരി
ക്കുകയില്ലെന്ന് അവൻ ഒന്നുംയായി വിശ്വസിച്ചിരു
നു. നിരപ്പരാധിയായ തന്റെ, തന്റെ സ്വന്തം
മാതാവും, അജ്ഞാതനായ പിതാവും, മാതൃമരണ
ത്തിനും ഒരു ഏകാദശ ക്ഷതിനെ തന്നെ എല്ലാക്കുന്ന
തിനും കാരണാനുഭവായ മരീച്ച ത്രംബനം, കൂടി
ചുന്ന് ചൊരിഞ്ഞെ ഭ്രാഹ്മണരു ചുരസ്കരിച്ചു, ത
നിക്കു പരസ്പരാധിത്തിനു ദിവ്യമായ ഒരു അവകാശ
മുണ്ടാക്കി.

അറന്ന വാഴയാട്ടം, കണ്ണിൽ നിരത്തെ നുഡിക്കു
ളോട്ടം കൂടി ആ വീവരങ്ങൾ കേള്ക്കുകാണിയെന്നു
പ്രിൻസിപ്പാൻ, അംഗൻ പരസ്പരാധി നേര്ത്തിക്കാട്ട
ക്കവാൻ യമാശക്തി പ്രവർത്തിക്കാണെന്നും, താൻ അ
വനെ തരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ലെന്നും പരാശരതു
അവുന്നെന്നു അഞ്ചുപ്പുംക്കുയും, അവന്റെ ഭിംബത്തിൽ
സഹത്യപിച്ചു കണ്ണിൽ പോഴിക്കുകയും ചെയ്തിരു
ണിശ്ചം, അന്നു വൈക്കുന്നും തന്നു താൻ അവന്റെ
വീട്ടിൽ ചെല്ലുമെന്നും, അപ്പോൾ സദനാശവാത്ത്
കൊണ്ട് വരാൻ തനിക്കു സാധിക്കുമെന്നു വിശ്വസി
ക്കുന്ന ഒന്നും കൂടി അദ്ദേഹം അവുന്നെന്നു ധരിപ്പിച്ചു.
“അംഗങ്ങെന്ന അരുട്ട്. എന്നാൻ അധിവിട്ട കാത്തിരിക്കും”
എന്നു പരാശരതു കൊണ്ട് അവൻ അതിവേഗത്തിൽ
വീട്ടിലേക്കു പോത്തു.

യനസഹയോ, അതു് അധികമല്ലെങ്കിലും, വേഗം അവൻ ലഭിച്ചു. അനുർ എപ്പറ്റാട ചെയ്തു തന്നെന്നും താവിന്നെന്നു ശവസംസ്കാരം ചെയ്യിലേക്ക് അതു് പൊ യേപ്പോരുത്തിനാൽ, അതുണ്ടായിരുന്നതു് പോലെ സീ സറിനോയ്ക്കു തൊന്തായിരിക്കുന്നില്ല. ആ കണ്ണിനെക്കുറിച്ചു മാത്രം അവൻ വിചാരിച്ചിരുന്നുള്ളതു് അസ്ഥാ സ്ഥ്രൂദിജാകാത്തവന്നും, എങ്ങിനെയോ, എവിടെ നിന്നോ, സുവാസാധനങ്ങൾ—ഭരസാമാനങ്ങൾ, കർട്ട ന്തസ്സു്, ചവിട്ടുകമ്പിളികൾ, അട്ടക്കളു് സാമാനങ്ങൾ എന്നിവ—പ്രദശിച്ചിരുന്ന ആ ദേവന്തിൽ നിന്നു് എങ്ങിനെ പുറത്തു കടക്കാമെന്നുണ്ടായിരുന്നു അടഞ്ഞെന്നു ആരും ദിവസം ഉത്തരവം നിമിത്തം പ്രാഞ്ചണ വെള്ളപ്പോട്ടുകൂടിയാണു് അവൻ അവരെ വീക്ഷിക്കുന്നതു് നഗരമതിലു കരിക്കു് പുരോ പ്രിൻസിപ്പുഖിഞ്ചുന്ന സഹായസഹിതം താഴു് വാടക്കെങ്ങുന്നതിനുന്ന മുന്നു് ഫോശോയ ചെരുമുറികൾക്കു് അവസ്ഥം വേണ്ടതായും എന്നും അതും വാബസ്ത്രസാമാനങ്ങൾ മാത്രം വച്ചു കൊണ്ടു് ഫേശിച്ചു നിൽക്കും വിൽക്കണമെന്നാണു് അവൻ തീരുമാനിച്ചിരുന്നതു്

തന്നെ ഒരു തിയു ദേവന്തിൽ വാടക്കെങ്ങുകു് പാത്രിക്കുവൻ ത്രിചാർശാചയ്യു പഴിചു സാമാനക്കൂട്ടാ വടക്കാക്കു് അവനും മുഴു സാമാനങ്ങൾ ബുദ്ധപ്പുട്ടു് വിറ്റു. ആ കണ്ണത്തിനു് ദുഃഖി മഹാവു് മരിച്ചതോടുകൂടി മുവ അവരെന്നു വകയാളിത്തീന്നിരിക്കുന്ന എന്നും, തന്മുലു മുവ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് തന്നെന്നു അപ്പമാനം പരസ്യപ്പെട്ടതുന്നതിനു് തുല്യമാണെന്നും വി

മാരിച്ചതു കൊണ്ടാണ് സീസറിനോ ഈ കംഡ്യൂൽത്തിൽ ഇതുമാത്രം ബലപ്പൂർക്ക് കാണിച്ചതു് ആ കൊച്ചുകൾ തെരിക വേണ്ടി പോരാട്ടവാൻ ആരംകിലുംഗൈക്കി തു ആ മാഷ്യൻ അവൻ് ലജ്ജതൊന്നവാൻ ഇടക്കാ ടക്കക്കില്ലെന്നായിരുന്നു സീസർനോയുടെ വിചാരം.

കുറുമി ഓവമുള്ള ഒരു ക്ഷീണിച്ചു പഴയ വസ്തു വില്ലുക്കാരിക്ക് മാതാപിണ്ടി വസ്തുങ്ങളും, തൊങ്ങ ലുകളും, വള്ളവാൻ സീസറിനോ ഭാവിച്ചപ്പോൾ, ഏ തുരം സ്കീകർക്കാണ് താൻ അവരയെ വിള്ളുവാൻ പോകുന്നതന്റെ അവം മുടി വാങ്ങുകളും, ദിലു മു മാസങ്ങളും, ഇവേനു സു വിപ്പുക്കകയുണ്ടായി. -ഉടനെ അവൻ അവരയെ അവരംക്ക് വില്ലോതെ അവെള്ളു അവരുടെ നിന്നു് പറഞ്ഞുചെയ്തു. സജീവങ്ങളുംനുന്നും തോനിച്ചു ആ വസ്തുങ്ങൾ കൂടിത്തു കൂറ മാസങ്ങളും തുനീറിൽ അസുപാസ്യം ജൂപിപ്പിച്ചിരുന്ന പരിമലും ഇപ്പോഴിലും പൊഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരുടെ കൈ നി റച്ചു് വാരി അൽമാരിയിൽ വച്ചപ്പോൾ, ആ എത്തി നേരം പ്രോസം താൻ അറിഞ്ഞതുന്നപോലെ അവനു് തോനി. അവിടെയുള്ള സകല സാധനങ്ങളും; മരണ തീരു മുഖ മാതാവു തെന്നു നിന്മിച്ചു നഘു ശർട്ടം മററം ധരിച്ചു കിടന്നിരുന്ന ആ കണ്ണതിച്ചുന്നതുനുണ്ടു് വിശ്രേഷഭോധവത്തു ഇതു പ്രധികരിക്കുകയും ഒരു ചെയ്തു് ആ ശിശ്രൂവിനെ സംരക്ഷിക്കണമെന്നു ശാത്രുമല്ല, അതിനും മാതാവു ചെയ്തുഭായിരുന്ന വാ കും കലന്ന് ശ്രദ്ധയും സഹിതം അതിനെ പ്രത്യേകം സുക്ഷിച്ചു് വളർത്തുന്നമെന്നും കുടി അവൻ ഇപ്പോൾ വിഹാരിച്ചു് ഇലുക്കാരം തൃപ്പിൽ മാതാപിണ്ടി,

வெயற்று யெழுதி ஜாரிசூட்டு களைக் காப்பால் அதுமனி கீழ்க்கண்ட வகையில் வெய்து.

മാതാവിൻ്റെ അനായാസവും പ്രസന്നവുമായ ഉത്സാഹം തന്റെ ശ്രേഷ്ഠിച്ച ശരീരത്തിൽ കടികൊണ്ടപ്പോൾ, അതിന് ഒരു കുറുക്കിൽപ്പെടുത്തപോ പ്രത്യുഖ്യം ഒരു വന്നുപോയിരെന്നും, അതു തന്നെ സംശയശീലനാം, കക്ഷാഗ്രം, മിക്കവാറും കൂർക്കമായി അനുസ്രവിച്ചു പരിഗണിക്കുന്നതിന് ഇടയാക്കിരെന്നും അവൻ അറിഞ്ഞെങ്കിലും, അതു വിഷയവുടെത്തിൽ തന്നെ ഉള്ള ശിഖരം സഹായിച്ചിരുന്നു പഴയ വേദക്കാരി ദോസവും അവൻ പറഞ്ഞു ചുന്നു ഈ കൂർക്കണ്ണ് ഒരു ഉഭാവം സ്ഥായി പരിഗണിക്കാം. കണ്ണത്തിനു മുല ഏകാട്ടത്തു മുത്തു ചിക്കവാൻ ഒരു നർസിംഹ തന്റോടു കൂടി താമസിപ്പിക്കേണ്ടിവന്നാതുകാണ്ടു് ആ അധികരിച്ചപ്പും ഒരിക്കലായി അവൻ ദോസവും പറഞ്ഞു ചുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു ചുന്നു പരിഗണിക്കാവുന്ന ഒരു പ്രാഥ്യത്തിയാണ് പക്ഷേ, മരണാജ രീതിയിൽ നിരീക്ഷിച്ചുപാഠ്, അവൻ അഞ്ചേനെ ചെങ്ങുണ്ടത്തുപ്പായിരുന്ന എന്നു തോന്നും. ഏന്നാലും നടപ്പിൽവരും, ദോസ തന്നെയും, അവൻ ഒന്നു ഹൈ പ്രാഥ്യത്തിനെ ക്ഷമിക്കുകയാണു ചെങ്ങുപ്പു് വിധിയുടെ നിശ്ചാരമായ വിളിയാട്ടത്തിൽ നിന്നും സൗക്ഷ്യപ്പെടുന്ന അവനു താൻ അനുശോചി കൂർക്കാൻ ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നും മനസ്സിലാക്കവാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. ക്രന്തിയ തോഴുകളിലും, വിളി ആളുവായി കൂടുതൽ നിരണ്ടിയെന്നും ചെറുമുഖവും, കനത്ത മുക്കുണ്ടാവിയില്ലെന്ന സദാ തുറിച്ച നോക്കിയിരുന്ന നേതൃജീളുടെ അവനു തുഞ്ചേനെ കൂട്ടപ്പെടുന്നതു കണ്ടു് അനുകൂ

ഒയ്യു തോന്തിനിങ്ങനില്ലെക്കിൽ, അവൻ വിരിക്കും, നിങ്ങനു. സമയം താമസിച്ചുപോകുമോ എന്ന ദേശം ബലമുണ്ടു് അങ്ങമീജും ഓരോ തക്കംനേനാക്കി അവൻ സ്ഥായലാംതമം പോകാറണ്ടായിരുന്നു. ജനങ്ങൾ അവനെ സഹായിച്ചു! അതിനു് അ ഭരണഭൂ കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിക്കുപോലും അവൻ ചെയ്തിരുന്നില്ല. വിദ്യാഭ്യാസം ഡാഗറക്കുട്ടിയുടെ ഭാഗമീസിൽ ഒരു കൂക്കഡ്രോഗം അവൻ വാദിക്കാട്ടത്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വിവരം അറിയിക്കുവാനായി, സീസറിനോ വീട്ടംമാറി യതിനേംശേഷം അവന്റെ പുതിയ ഭവനത്തിൽ ഒരു നിങ്ങനു അക്കാദായമി പ്രിൻസിപ്പുംവിഭാദ്ധ പോലും അവൻ കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല.

പ്രിൻസിപ്പാർ—“ഈ ഒരു നല്ല ജോലിയല്ല. പക്ഷേ, നിന്നക്കു് ഭാഗമീസു്? ജാബി കഴിഞ്ഞു വെവക്കുന്നും അക്കാദായമിയിൽ വന്നു് തൊഴ്ന്ന കൂസ്സുകളിൽ പറിക്കുന്ന വിദ്യാത്മികർക്കുംഖ്യവേണ്ടി തെങ്ങൾ നടത്തുന്ന പ്രവർദ്ദം കൂസ്സുകളിൽ ഒപ്പൻ പറിക്കുവാൻ സാധിക്കും. നിന്നക്കു് നല്ല ഒരു സ്ഥിതയുണ്ടാകും നീ ഒരു നല്ല ബാലനാണു്”

സീസറിനോ—“കൊള്ളാം, സാറേ. പജക്കുവ സ്കൂളുകൾക്കു് തോൻ എന്തു ചെയ്യും. ഒരു സ്കൂളും വിദ്യാത്മികയുള്ളാലെ വേണ്ടം ധരിച്ചു് ഭാഗമീസിൽ പോകാൻ പാടില്ലല്ലോ.”

പ്രിൻസിപ്പാർ—“നീ തെങ്ങളുടെ സ്കൂളിൽ വരുന്നതിനു മുമ്പു ധരിച്ചിരുന്ന ഉട്ടുകൾ നിന്നക്കു ധരിക്കാമല്ലോ.”

സീസറിനോ—“പാടില്ല, സാറു, അങ്കു പറ

எந்திடு அவரையூம் நீஷு குறள்ள ஶராயிகதோ டகுடியாஸ் தய்பிழிடுகிறது. குடாதெ, அவர்ஜூ கடத்த நிரவுநிலூ.”

ானா தடஸுபதி—ஹவ பலது ஆளையின மூ—அவரை கோபான்யாக்கைக்கும், ஸக்டஸ்டு ணதுக்குஞாஸ் செழித்து. தாங்கை ஜயிக்கொ; தாங்கை ஜயிக்கையும் செறு. பக்ஷி, விஜயம் நெட்டாடி எ வேளை ஜோலி—நூதினங்கு மோகம் அவனில் வெலமாலி கடிசகாங்கிரைவைகிலும்—அங்கும் செய்துக்குத்தொ வேளை.

யூரத்துரைஹீஸிவு பக்காந்தஸ்டுது வகஸ்டு லாஸ் ஸிஸிரோசே ஜோலி கிடியது அது வகு பூகால் ஜோலியில் காளித் தாங்காதம் கள்ளு அ யிகாரிக்கல் அது வகஸ்டு நித்திக்கூடியமென பர ணதிரை. ஏராகிடு அதிலே ப்ராய்பூத்தி வாடு டீபக்ஷி ஸ்ரூப்புக்குத் தோல்வி வெறுதெ வெடிபர ஏற்று ஸநயம் கொடுப்பாது காஸ்தோர், ஸிஸரி என தலைர் காஸ்தைபிரிக்கை அஸபாஸ்டு கொ ஸிக்கையும், காபித்தாரி நிலங்கு ப்ரவிட்க்குமுடு, டெக்கம் அவங்கட னேச்சு திரின்தை எக சுஜுடி கூ ஸுரங்கி ஹடிக்கையும் செய்யு. அவங்கட ஒரு மூலம் அ அவங்கட ஸநாத்ருத்துபுர அதுவாயுநலூர் அ வர தொநியித்தானிலூ. அவர்ஜோலி வெறுதெ யித்தாது, தலைர் ஜோலிகுடி வெந்துதீவாகமெ னங்கு யெமாஸ் அவரோடு க்ஷமகேடு காளிகை வாங்க அவரை பேரிப்புந்து. அப்பதிடை குத்தவு ஏத ஹஜங்கை தை ஸ்வாலன் தண்டலை அரங்குரிமூ

ക്രമാതു കണ്ട് അവർ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അവനെ കൂടിയാക്കം. അവൻ ഉടനെ വാടി എഴുന്നേൽക്കും. താൻ പോയി അതെല്ലാം അധികാരികളോട് അറിയിക്കു മെന്ന് അവൻ പറയുമ്പോൾ, അങ്ങനെ ചെയ്തു കൊള്ളാൻ അവർ അവനോട് ഉപദേശിക്കം. അപ്പോൾ ശ്രദ്ധനെ പ്രവർത്തിച്ചാൽ, താന്മാപ്പെടയുള്ള അനുസ്ഥാക്ഷകളുടെ ഉദ്ദോഗങ്ങളെല്ലാംതന്നെ ചെയ്തി കൂലം ഇല്ലാത്തോ ചെയ്യുമെന്നുള്ള സംഗതി വാത്രത്തു് അവൻ അതിൽനിന്നും വിരാമിക്കുകയും ചെയ്യും. അവൻ ഒ ചിരി തന്നെ വേദനപ്പുട്ടത്തുനാതുപോൾ അവൻ അവരെ നോക്കിക്കൊണ്ട് നിൽക്കും. അന്നത്രം അവൻ തന്റെ ഡെസ്കിൽ കമ്പിന്തിയിൽ കഴിയുന്നിടത്തായി വരഞ്ഞാൽ പക്കത്തുകളും, മറ്റൊരുവർക്കു പകർത്തിയതിലുള്ള ഏതൊരുക്കൾ തിരുത്തുവാനായി അവനെ പരിശൃംഖിക്കുകയും ചെയ്യും. മറ്റൊരുവർ തന്നെ അതുകൊണ്ട് പറയുന്ന നേരംപോങ്കൾ താൻ കേട്ടില്ലെന്ന് അവൻ നടിക്കും. ചില ദിവസം ഒരു ക്രമാരം പക്കത്തുവാനായി അയച്ചിട്ടുള്ളതു മുഴുവനം പക്കത്തുവാനായി മറ്റൊരുവരെല്ലാം പോയതിനാശേ ഒരു ദിവസം മനിക്രൂർ കുടി അവൻ വാഹിസിലിയിൽനിന്നും ജോലി ചെയ്യും. ശ്രദ്ധാസം മുട്ടി എഴുപാടിക്കൊണ്ടും, മനം ആരിൽ നിന്നുണ്ടായ ഉച്ചവാദത്താട്ടു് ഇപ്പോൾ വിധിവാചപരിത്രവും കുടിച്ചേരുന്നതിനാൽ, അതെല്ലാം തടയുന്നതിനും താൻ അശൈക്തനാജ്ഞനുള്ള വിചാരം ജനിപ്പിച്ച തുറിച്ചുണ്ടാക്കേതാട്ടക്രമിക്കും, അവൻ അക്കാദിമിയിൽ വരുന്നതു പ്രിൻസിപ്പാൽ കാണാറുണ്ടായിരുന്നു. അവനും സമാധ്യനെപ്പുട്ടത്തുവാനായി,

പ്രീംസിപ്പാൽ “അങ്ങത്, അങ്ങത്” എന്ന് അവൻ പറയുകയും, വിലപ്പോൾ സദ്ഗുഹം അവനെ കരിപ്പുചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

കരിപ്പുചെയ്യുന്നതലുകളും, സാമ്പത്തികജീവികളും, അവൻ വക്കെഴുത്തിരുന്നില്ല. നഗരത്തിനു പുറമേനിനു റാഡിലെ ഓഫീസിൽ എത്തുനാതിനായി താൻ ബലഘപ്പട്ട തെരുവുകളിലൂടെ നടന്നപോകനാതിലും, ഉച്ചങ്ങൾ ലാലുക്കുണ്ടാർത്തും വീട്ടിലക്ക് അതിവേഗത്തിൽ പോകി മുന്നു മണിക്ക് കണ്ണിശ്ശൊയി ഓഫീസിൽ തിരിച്ചെല്ലാത്തിനവേണ്ടി ‘പായനാതി’ ലും, അവൻ വിശ്വഷിച്ചു് നേരം കണ്ടിരുന്നില്ല. കാര്ക്കുലി കൊട്ടക്കവാനില്ല, വൈമനസ്യംകൊണ്ടോ, ഓഫീസിൽ സമയത്തിനു എത്തെത്തെവെണ്ണം കാടു കീടുകളിലെ ഗാളി വിചാരം നാമിത്തേംബോ, അവൻ കാറിൽ ഒക്കുക പതിവില്ലാക്കിയാണ് ദൈവക്കനാഭമാക്കുന്നവാദം അവൻ വളരെയധികം ക്ഷീണം ഫോനിയിരുന്നു തന്നെ കൊച്ചു സംഖ്യാഭരണങ്ങൾ നിന്നിരുന്നു എടുത്തുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്നതിനാപോലും അവൻ ആ സമയത്തു ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. പീടിൽ തിരിച്ചെല്ലാത്തിനു ഉടക്കനു തനിക്ക് ഇരുന്നു മതിയാവു എന്നു തോനിയിരുന്നു താൻ.

തുരുവു പിടിച്ചു അഴിക്കുള്ളിക്കും, നഗര പരിസരത്തിലും, സസ്യങ്ങളാട്ടജലിൽ ദർശനമുള്ളതു നിമിത്തം തനിക്ക് മണ്ണാശരമായി തോനിയിരുന്ന തുമായ ഒരു ചെറിയ ബാൽക്കണി അവൻ ദിവനു തനിലുണ്ടായിരുന്നു. പുകയിൽ മുഖം അഞ്ചമിഞ്ചം രാഡി നടക്കുന്നതിനും ചുജാലി വരുന്നതിനുമുള്ള പ്രതി

ഹലഭായി ഇരു ബാൽക്കനിയിൽ നിന്നാശെ മട്ടി
യിൽ വച്ചുകാണ്ടിരിക്കവാൻ അവൻ മോഹിച്ചിരു
ന്ന. പക്ഷേ, ഇപ്പോൾ മുന്ന് മാസം പ്രായമുണ്ടായിരു
ന്ന ആ കണ്ണതു് അവൻറെ മട്ടിയിൽ അടങ്കിയിരിക്ക
കയില്ല. പകൽ മുഴവന്നു അവനെ കാണായ്യും യാൽ
അവനോടു മുഖപരിചയം കുറഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ട്,
കണ്ണതുണ്ടെങ്കിൽ എടുക്കവാൻ അവനു വശമില്ലായിരുന്ന
തിനാലും നർസു് പരിഹാരജീളതുപോലെ കണ്ണിനു്
ഉറക്കം വന്നാൽ നിമിത്തവുമായിരിക്കും നിന്നാി ഇരു
വെവ്വേന്നും പ്രദർശിപ്പിച്ചതു് “കണ്ണിനെ ഈങ്ങൾ²
തരണം അതിനെ ഞാൻ അട്ടിയുക്കാം. പിന്നീട്
നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധാരാഷ്ട്രിയത്രാം” എന്നു
നർസു് പരിഹാരണായിരുന്നു.

ഓ.ശാഖാശിം കാത്തു് സീസറിനോ ബാൽക്കനിയിലി
ലിരിക്കം. സന്ധ്യാന്ത്രപ്രകാശത്തിൽ അവൻ അവി
ടെയിരുന്ന നക്ഷത്രത്തുമായ വിള്ളിയ ആകാശത്തി
ലെ ഒരോഷ്ഠിച്ച ചാലുന, ഒരു പക്ഷേ കാണാതെ ത
നോ,നോക്കിയും, പിന്നീട് കീഴാംട്ടു നോക്കി ഒരു വ
ശത്രു സന്ധ്യാത്തോടും പേടിയാണിരുത്തു ഉണ്ടാ
ണ്ടിയ ചെലിയുള്ള നിന്തുവും ജനത്രുന്നും വുന്നി
കെടുത്തുമായ ആ ചെലിയും തെരുപ്പിൽ ദൗണിപ്പി
ക്കുകയും ചെയ്യുന്നും, ഭാരിത്രാഞ്ചാലുള്ളവായ ഒരു
കൊട്ടം രെന്നരാശും തന്റെ ക്ഷീണിച്ചു മനസ്സിൽ
കടിക്കാളുള്ളായിരുന്നു. നയനങ്ങളിൽ കണ്ണിൽ
പൊടിക്കുന്നും, പല്ലുകടിച്ചു്, അവിടെയുള്ള ഇങ്ങ
വഴിക്കുള്ള മുരകെ പിടിച്ചു കുറഞ്ഞു്, അതു ഇടങ്ങിയ
തെരുവിലെ ഏക ദീപത്തിൽ—സമീപത്രുള്ള അ

കുനികളായ ബാലന്നർ എറിഞ്ഞെ പൂഞ്ഞിച്ച രണ്ട്
ബ്രാഹ്മികളോട് കൂടിയ ദീപത്തിൽ—തുറിച്ചുനോക്കി,
തന്റെ സ്രൂളിലെ യുവവിഭ്രാത്മികളെപ്പറരിയും, അതു
പുന്നസിപ്പാലിനകൾക്കിടയിലും, ഭർവ്വിച്ചാരങ്ങൾ
അവൻ വിവാരിക്കാരണായിരുന്നു. പ്രീന്സിപ്പാലി
നെ താൻ ഇരുത്തവാര വിശ്രദിച്ചിരുന്നതുപാലെ
ഒമ്പാൽ വിശ്രദിച്ചവാൻ പാടിപ്പേണ്ട് അവനു
ഉത്തരം; എപ്പറിയാൻ, പ്രായേണ്ണ തനിക്കുത്തനു
വേണ്ടിയാണ്; താൻ ദയാലുവാദജന്മ തോന്നുന്നതു
ജനിപ്പിക്കുന്ന സങ്ഗത്യം അനുഭവിക്കുവാനാണ്, അ
ദ്ദേശം അനുനായ തനിക്ക മുന്നം ചെയ്യുന്നതുനു
സീസറിനോ വിമാരിച്ചിരുന്നു. ഈ സമയങ്ങൾ
അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു സ്പീകരിക്കുവാൻ, സീസറി
നോയ്ക്കു ലഭിച്ചയും അപകർഷിച്ചുവും കതാനായിരുന്നു.
“താൻ അനു ചെയ്തിട്ടുണ്ടാ? എങ്ങനെ ചെയ്തു?” എ
നും മറ്റൊരുതും, തന്നെ ലഭിച്ചുകൊണ്ട് കാവിട്ടവിക്ക
നുത്തമായ അസ്ത്രിച്ചൊല്ലും തങ്ങാട്. ഓഡിക്കൊ
രളി തന്റെ ബാഹ്യിസിലെ കൂട്ടകാരേയും അവൻ
വെള്ളത്തിൽനിന്നു. ഒരു ദിവസം ചെറുക്കുന്നാരും ഒരു ക്രയ
കെന്ദ്രപ്പാലെ അവൻ തന്ത്രവില്ലുടെ ഓടിപ്പോക
വേണാൽ, ഒരു ഗണികയും അവനും തമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ട്
കയുണ്ടായി. അവനെ പിടിച്ചു. തള്ളുന്ന നാട്ടത്തിൽ
അവൻ അവനെ ആളിംഗനം ചെയ്തു് അവൻറെ മാ
താവു് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന പരിമളം തന്നെ അവനെ
പ്രസിപ്പിച്ചു. പേടിച്ചു് ഒരു നിലവിലിരുന്നു കൂടി
അവൻ അവളിൽനിന്നു രക്ഷപെട്ടു് ഓടിപ്പോവുക
യും ചെയ്തു് ഈ സംഭവം കാഞ്ഞിന്പൊരം അവൻ കര

യാദശായിരുന്നു. ““ബുദ്ധചാരി” എന്ന അവളുടെ പരിഹാസ വാക്കു കേടുപ്പോരും, അവൻ യാതന തോന്നിയിരുന്നു. ഈ സംഭവം ടാഴ്ചവോഴ്മം അവൻ പലകടിച്ചുകൊണ്ട് ആ ഇരുവാഴിയിൽ മുരകെ പിടിക്കണം. ഇപ്പു, ഇപ്പു, താൻ അതു് രജിക്കലും ചെയ്യുകയീല്ല; എന്തനാം, താൻറെ മാതാപുരുഷപ്രായാഗിച്ചു അന്ന പരിശൃം താൻ എന്നം അക്കാത്മ്യം സംബന്ധിച്ച് ലാർമ്മിക്കനാതാണോ”

നില്ലുണ്ടുമായ ആ രാത്രീയിൽ നീളം കണ്ണിനെ ആട്ടിയുറക്കുന്ന ശബ്ദംമും, ഭവലിക്കപ്പുറം തോട്ടക്കാരൻ പദ്ധിനീറുകയിൽക്കൂടി വെള്ളം ചിത്രിചെടിക്കുള്ള നന്ദിയും ചുഡും കേടുകൊണ്ട് അവൻ ഇരുന്നിരുന്നു. വെള്ളം വീഴുന്ന ശബ്ദം തനിക്ക് ആ ശ്രദ്ധകരമായി തോന്നിയിരുന്നതിനാൽ, അവൻ അതിനെ ഇപ്പുപ്പുട്ടിരുന്നു. തോട്ടക്കാരൻറെ ഗ്രൂപ്പുകൾവും നിലിത്തം വെള്ളം ഒരു നിലിത്തം വെള്ളം ഒരു നധിത്തം അയിക്കുമ്പോൾ വീഴുന്ന കേംഡുക്കുന്നും, അവൻ നീരസം തോന്നും. അതിനീറു ശബ്ദം കൊണ്ട് അഞ്ചിനെ സംഭവിക്കുന്ന എന്ന് അവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു. തനീറു മൃതാവു വെവക്കുന്നാരും അഞ്ചുമണിക്ക് വീട്ടിലെണ്ണായിരുന്നു അപൂർവ്വസന്ദർഭങ്ങളിലെന്നിൽ ഒരു അതിമിക്ക ചായ കൊടുത്തിരുന്നു. ചെറിയ മേശയിൽ വിരിച്ചിരുന്ന നീംവക്കുകളും അയഞ്ഞ തെരാജലുകളും ചിത്രമഞ്ചവിരപ്പിനുകൂറിച്ചു അവൻ ഇപ്പോൾ ലാർമ്മ വന്നതിനു കാരണമെന്തു്? ആ മേശവിരിപ്പു, നീന്നിയുടെ കപ്പായം, മാത്താവിനീറു രസിക്കപ്പോൾ, അവളുടെ കലാവാസന; എന്നിവയും അ

വൻ അപ്പും ഓത്ത്. ഇപ്പോഴാകട്ട ഒരു മണി
മുതൽ വിരിപ്പാണു. മേശയിലുണ്ടായിരുന്നതു്. അതു
ശം തയ്യാറാക്കിയിട്ടില്ല. തെന്റെ ശയ്യ വിരിച്ചിട്ടില്ല.
അതു കണ്ണതിനെന്നെങ്കിലും വേണ്ടതുപോലെ മുത്തുഷി
പ്രായം മതിയായിരുന്നു. പ്രക്ഷൃ, ഇതും ചെയ്യുന്നില്ല.
കണ്ണതിനെന്നു കൊച്ചുചുപ്പം മറ്റും മുത്തിക്കെട്ടിരുന്നു.
നർസിനെ കരാം പാതയാൽ അവൻ കോപിക്കും.
താൻ അവിന്നടയില്ലാത്തവിരിക്കുവോക്കു. ഇതിനും പ്ര
തികാരന്നഹി അവൻ കണ്ണതിനു ഉപദ്രവിക്കാനും ഇ
ടച്ചുണ്ട് ക്രൂരാത്, കണ്ണതിനെ നോക്കാനുള്ളിട്ടുകൊ
ണ്ടു വീടുന്നാശക്കുംനോ, അതു ശാരം തയ്യാറാക്കുവേണ്ട
തനിക്കു സമ്മഖില്ലോ? അപ്പുംകു സ്ഥായാനു പാ
യാവുന്നതാണോ? അതുപോലെതന്നു, കണ്ണതിനും ദിവ
ഞ്ചതുപോലുവും മുത്തുഷിക്കാതുമിരിക്കുന്നതു പ്രീതിജ്ഞാ
ലി നിന്മിന്നുകാശാനും അവണ്ണു പറയും. ഒരു മര
ക്കാട്ടിക്കു സ്വീശമായ ശരീരത്തുള്ളവഴിം, വിത്രുപിഡിയ
നാട്ടുന്നുവരുത്തുകാരിച്ചുമായ അതു നർസു് മോട്ടിവാഹി വ
ന്നും ധരിച്ചു് ഒരു സുഖരിംഗക്കവാൻം ഇപ്പും തുമി
ചു വന്നിരുന്നു. ഇങ്ങിനെന്നാലും ചാവാം
കണ്ണതിനു വേണ്ടതുപോലെ എത്തൊരും കൊടുത്തുവരും
തന്നീമിത്തം അതിനെന്നും വന്നും മുഖിത്തിന
നോക്കില്ലും, ശരിരം തട്ടിച്ചു കൊഴുത്തിനുണ്ടായിരുന്നു.
ഹാ! കണ്ണതിനു തെന്നും മാസവിനേരുടെ വള്ളാരയയി
കും സാമ്പത്തുമാണെല്ലാ! കണ്ണും, മുഖം, വായും മാത്രം
വിഞ്ഞുവരുത്തുന്നു കണ്ണതിനു സീസബിഭിന്നായും ചൊരു
യുംബാക്കുന്നും അവന്നു പറഞ്ഞു ധരിപ്പിക്കുവാൻം നർസു്
ആമിച്ചിരുന്നു. അതുവെറും അമ്പലമാണോ? അതുവെ

ക്രായയാണ് അതിനുള്ളിട്ടെന്നു് ഇംഗ്ലേഷ് മാതൃഭേദം അറിയാവു. തൽക്കാലം തനിക്കു അതു് അറിയുവാൻ താല്പര്യമില്ല. തനിക്കു മാതാപിംഗ്കര ച്രായയുണ്ടെന്ന ഒരുമാതും സഹിത്താൽ മതി. അവരുടെ കൊച്ചുച്ച വരുത്തു് ഉമ്മവയ്ക്കുംപോൾ, തനിക്കു തൽക്കാലം കണ്ണക്കു പിടിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലാത്ത ആ അനുബന്ധ സൂരി പ്രക്ഷണ യാതൊരു ലക്ഷ്യംമാറ്റിയാണ് അതിൽ കാണാതെയിരുന്നതു നിമിത്തം സീസറിനോയ്ക്ക് ആനുഭവം ദത്തനായിരുന്നതാണ്.

അങ്ങാഴം കഴിച്ചയുടെന തീറിമേശയ്ക്ക് മുമ്പി ലിങ്ഗാത്തെന സീസറിനോ പഠിത്തം തുടങ്ങി. സർക്കലാർഡാവാലിൽ പ്രജപാലിക്കുന്നതിനുള്ളിട്ടു് പാരിക്ക്ഷയിൽ അടിഞ്ഞെക്കാലം ചെരുവുന്നു് അവൻ. ഉച്ചമണി ത്രിക്കം. ഭാഗ്യമണ്ണങ്കീൽ, പരീക്ഷജയിച്ചാൽ തനിക്കു മുണ്ടോള്ളാശിപ്പും കിട്ടും. ലാസ്ക്രൂഡിൽ ചേരുന്ന മെന്നായിരുന്ന അവരുടെ മോഹം. ഒരു ധിഗ്രി കരം സ്ഥാക്കിയാൽ, തനിക്കു് അപ്പോൾ ജേഖപിശ്ചാവാ അന്ന വില്ലാല്ലാസ മന്ത്രിയുടെ ഓഫീസിൽ ഒരു സെങ്കുടിയുള്ളാഗം കിട്ടുവാനിടയാണ്. ഒരു സ്കാഫ്പിംഗ്കു താഴേന്ന തരം ജോലിയിൽ നിന്നു കഴിയുന്നിടങ്ങോ കൂടും ചേരുത്തിൽ ഉക്കന്നുല്ലാഗതീൽ കേരുന്നുമന്നായിരുന്ന അവൻ വിവാഹിച്ചിരുന്നതു് പക്ഷേ, പിലരാത്രികളിൽ താൻ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ, ഒരു കൊട്ടം എന്നരാശ്യം തന്നു ആകുന്നില്ല കീഴടക്കുന്നതായി അവനു ദത്തനാടണ്ണയിരുന്നു. തനിക്കു പഠിക്കുംതായി പന്ന വിഷയങ്ങൾ തന്നുറ ചെറുന്നുനീനു ജോലിയിൽനിന്നു് എത്രയധികം അകന്നിരിക്കുന്നു! ഇതു

മുരഖോധനയിൽ ലയിച്ചു. തന്റെ പ്രയതിം നിറസ്സും മാണം, അതിന് ഒരു അനൈതികല്ലേൻം ഏകശല്യം അനൈതികം കൂടാക്കുന്നതല്ലേൻമാരിക്കും എന്ന വിചാരം അവ നിൽ ജനിച്ചിരുന്നു. സാമാന്യത്തുന്നങ്ങളായ ആ മുന്നു മരികളുടെയും ഗാഡമായ നിറപ്പെടുത്തിയിൽ, പണ്ണക്കം നല്ലവല്ലം കാണുവാനായി താൻ ചുമരിൽ നിന്നൊട്ട് തു മേശപ്പുറതു വച്ചിരുന്ന എല്ലാവിളക്കിയനിന്ന് പാരപ്പെടുന്ന ശ്രദ്ധം അവൻ കേരളാശാമായിരുന്നു. മുക്കി യ നിന്ന് അവൻ കണ്ണാടി ചുട്ടുക്കും. അഞ്ചല്ലാന്തിലിൽ നയനങ്ങളോട് കൂടി അവൻ വിളക്കിൽ നോക്കും. കുണ്ണിയനിന്ന് കണ്ണിൽത്തുള്ളികൾ. താൻറെ ഭൂഖിൽ തുറന്ന വച്ചിരുന്ന പുസ്തകങ്ങിൽ ഹിംഗക്കും എപ്പും.

ഇവരെല്ലാം താൽക്കാലിക ഭാവനകൾ അയിൽ
നാ. പിറോട്ടിവാസം രാവിലെ, ഉദാഹരിതമാളികൾക്കി
ടക്കിയ കുടി .തന്നെ മുഖ്യം വൈദിക മെഴുകിന്തുവും
വിളവിന്തുവായ മുഖം നീട്ടിച്ചുംകാണി, കണ്ണപ്പത്ര
നും നീണ്ടകീടനാിനും മുഖ്യം അനാരോഗ്യ സൂപക
വുമായ തലമുടിജ്ഞാഥം, തുളിച്ചു കേരുന്ന പ്രകാശകൾ
യ കണ്ണകൾക്ക് ഒരു വിശദമായ ദീപ്തി നൽകുന്നതും മു
ഖാസികയിൽ കഴിത്തു ചെന്നിനുത്തുമായ ധക്കി
യേറിയ മുക്കക്കണ്ണാടിയോഥം കുടി, അവൻ ശാരൂഹി
ർവ്വം തന്നെ ജോലിക്ക് പോവുകയും ചെയ്യാം.

குடகுத்திட தநீர் பழுவூடு வலுக்காரியான ரோ
ஸ் அவர்கள் ஸப்ரைக்காவள்ளாயினான். நந்திஸிலேர்
அகுமான்றி அவர்கள் குடமென் அவர்கள் யிருப்பிழு.
அவர்கள் முனிவூ கொட்டக்காவானாயி அவர்கள் பக்கை
ரிதர் நந்திஸிலே பாரி பறவூடுத் தமக்கு ரோ

സാമ്രാജ്യത്തിനും ചെയ്തു. അതല്ലോ സീസറിനോ ഇതു കുടുതായി ഭാവിച്ചില്ല. കൗൺസിൽസ് കൊണ്ട് റോസ് ഇഷ്ടിനെ പറയുന്നതാണെന്ന് അപൻ വിഹാരിച്ചു; എന്നെന്നനാൽ, അവരെ പറത്തുകയും തന്റെ രിക്ഷവാനായി, കണ്ണതിന് അതല്ലോ തന്നെ സ്റ്റൂറിലെ സംശ്യ് പാലു കൊടുത്താൽ മതിയെന്നും, അതുകൊടുത്തുവള്ളുത്തുന്ന കുട്ടികൾ നന്നായി വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് അവക്കുടെ തഴ്ത്തിനാൽ തന്നെ പറയുന്നതു താൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും റോസ് അവക്കുട്ടും പുറത്തിങ്ങും. ടെക്സിം നർസിനു ഒണ്ടു മാറ്റും ദിന്മാനിലെന്നു സീസറിനോ കണ്ട പിടിച്ചപ്പോറും, റോസ് പറത്തു ശരിയാണെന്നും അവക്കു സമ്മതിക്കേണ്ടതായി വന്നു. അപൻ നർസിനെ പറഞ്ഞതും ആണ് അന്നാമ്പരാട് ഓസ് വന്നാൽമും വരാൻ മോഹമുണ്ടാക്കിയെന്ന ദയാദില്ലായ മുലുസ് റോസ് കണ്ണതിനെ സ്റ്റോച്ചപ്പുണ്ടും തുന്തുഷിച്ചു വന്നതു നിന്നിത്തും ഭാഗ്യവശായി അതിനു ധ്വനതാങ്കു ഷുദ്ധവും ഉണ്ടായതുമില്ല.

ഇപ്പോൾ, താൻ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നടവാൻ അമിച്ചതായ സമാധാനത്തിനും മായുമ്പും മുഴവനും ടെക്സിം സീസറിനോയും അബ്രാഹാംവിക്കവാൻ കഴിഞ്ഞു. തന്നും നിന്നനികയ തുന്നവതിയായ ഒരു സ്കൂളിങ്ങൾും വളർത്തിവരുന്നതും അപൻ അറിഞ്ഞിങ്ങും. അതുകൊണ്ട് സമാധാനമായി തന്നും റാഫ്രീസ് ജോലി ചെയ്യുന്നതിനും, പാലീക്കുകയും പഠിക്കുന്നതിനും അവക്കു സാധിച്ചു. താൻ വൈക്കേന്നും വീട്ടിൽ തിരിച്ചുവരുന്നും, ഏല്ലാം വേണ്ടതുപോലെ ഒരുക്കിയിരുന്നു. നിന്നനികയ ഒരു കണ്ണവാളും തുവുമാക്കിച്ചുമുട്ടിരി

കിന്നാതും, അത്തോഴം വേണ്ടതുപോലെ തജ്ഞാറാക്കി യിരിക്കുന്നാതും, ശയ്യ ശരിയാക്കിയിരിക്കുന്നാതും അവ സ്ഥാപിച്ചാം കാണും. കണ്ണതിനെന്ന് ആള്ളേതെന്ന് മുക്കുമായ വിളികളും കളികളും അവനിൽ പരഭാന്തരം ജനിപ്പിച്ചു. അവൻ ഒന്നിരാടം നിന്നീങ്ങൾ തുക്കി നോക്കിയിരുന്നു. രോസ് പരഞ്ഞതു വക്കവയ്ക്കാത, തീരുമുഖ ആവാരം മാത്രം കണ്ണതിന് നൽകുന്നതു നിമി തന്മ അതു ക്ഷീണിച്ചുപോകുമ്പോൾ ദേഹപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണ് അവൻ ഇങ്ങനെ വയ്ക്കുന്നു.

സീസറിനോ ഇങ്ങനെ പറയും; “എങ്ങനെക്കാഡി ഇവൻ എന്നു ക്രുട്ടലുംബന്നു് നീ വിചാരിക്കുന്നില്ലോ? ഇവൻ ഇവന്നുന്ന ഉള്ളതു് എപ്പോഴും വായിലുണ്ടോ?” മുലക്കെപ്പിയുടെ നിപ്പിളിനെഞ്ചാണു് ഉണ്ടാതനു് അവൻ വിളിച്ചുതു് പറഞ്ഞായും, “നിന്നി, ഒരു വാലും വായിക്കും” എന്നു് സീസറിനോ പറയും. ഇതു കേട്ട നിന്നി അംഗങ്ങെ വയ്ക്കുകയും ചെയ്യും. രണ്ട് തവണ അവങ്ങാട്ട് പറഞ്ഞുണ്ടുവരുമ്പോൾ. അന്തു തന്നെ മുലക്കെപ്പി പിടിക്കുന്നതു നിന്നി ഇപ്പോൾപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അതു് അവൻ തന്റെ പിടിച്ചുകൊണ്ട് പരമാന്തര ത്തിൽ ലഭിച്ച കണ്ണയ്ക്കും അതു് അവൻ രണ്ടുപ കും അതിഭായ സദ്ധനാശ സഹിതം നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. കപ്പിയിലുള്ള പാൽ മഴവും കടിച്ച തീരുതിനു മുമ്പു് അവൻ പലപ്പോഴും നിദ്രപ്പാശകാരി തുടിനൊരു, അവർ ശ്രദ്ധാസംപോലും വിടാതെനിൽപ്പുമായി എഴുന്നോടു് അവനു തോട്ടിലിൽ കൊണ്ടു കീടത്തുകയും ചെയ്യും.

ഈടക്കിച്ചു ഉത്സാഹപൂർവ്വം സീസറിനോ പറിച്ച

തുടങ്ങിയതിനാൽ, വാടക്ക്‌ലുബിൽ വച്ച നേപ്പോളി തന്റെ ഭോഗ്യമാർക്കിന് പററിയ പരാജയത്തിന്റെ കാരണം അവൻ ഇപ്പോൾ നല്ലപോലെ മനസ്സിലോ കണ്വാൻ സാധിച്ചു.

ങ്ങ ദിവസം വൈക്കേരം പതിവുപോലെ തണ്ടൻ നിന്നിയുടെ ചുംബനജ്ഞരിൽ കാംക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് സീസറിനോ വീട്ടിൽ തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ, രോസ് അവനെ പടിക്കൽ തടങ്കുന്നിരുത്തി. അവനെ കാണാനാതിനാളി ഒരാൾ അരമലണിക്കുന്ന് നേരമായി അക്ക് തുട്ടു കാത്തിരിക്കുന്ന എന്ന് അവർ അവനോടു പറഞ്ഞു ശുഭത്തിലാഡിക്കുന്ന ചൊക്കെവും, നൃത്യ തലമട്ടിയും, ഇരുണ്ട മുഖവും, അപ്പാധനയും ഗൈരവവും നിരഞ്ഞ മുഖഭാവവും, ഭിംബവസ്ത്രങ്ങളും, ഒരു അംഗ തുട്ടു പ്രായവുമായി ഒരു പുഞ്ചനാശിനി സീസറിനോ അക്കതുട്ടു കണ്ടതു് വാതിക്കുക്കൊലെ ഉന്നിനാടം കേടുയടക്ക അതു അന്തിനു ആഴ്ചനാറു ചെറിയ ഭക്തി നേരിച്ചിൽ അവനെ കാത്തു നിന്നിരുന്നു.

സീസറിനോ (ട്രിതിഡിയാട്ടം ഇതികത്തവും താഴെ മത്തയോട്ടം) - “നിങ്ങൾക്ക് എന്നോടു വള്ളതും പറയാൻശേഷം?”

അന്തിനു—“ഉണ്ട് നിങ്ങളും തനിച്ചു”

സീസറിനോ—“അക്കതു വരണം”

തന്നെ ശയനമുറിയുടെ വാതിൽ ചുണ്ടിക്കാണി ആക്കൊണ്ട് സീസറിനോ അതിമാർക്കു അക്കതുട്ടു കടക്കുന്ന തിനാളി മാറിനിനു. അനന്തരം വിറയ്ക്കുന്ന കരഞ്ഞരു കൊണ്ട് വാതിൽ അടച്ചുശേഷം അവൻ അതിമിയു എ നേക്കി തിരിഞ്ഞു അവന്റെ മുഖത്തു സംഭേദവും വി

ഉർച്ചയും കാണ്റാമായിരുന്നു. മുക്കുളാടിയ്ക്ക് പിറ കിലായി അവർന്തര കണ്ണകൾ മുന്നോട്ട് ഉത്തിനിന്നുണ്ടു്. അവൻറെ പുരികം ചുള്ളജീയിരുന്നു.

സീസറിനോ—“അത്തബർട്ടോ അങ്ങനോ?”

അനുന്ന്—“അതേ, അത്തബർട്ടോ രോച്ചി. എന്ന് വന്നതു—”

താൻ ആ അനുനെന്ന അധിക്ഷേപിക്കവാൻ ഭാവിച്ചതു ദോദല ചുള്ളജീയതും വക്തിച്ചതുമായ മുഖ ശത്രാട്ട കുടി അവൻ അഞ്ചാളിട സമീപചത്രക്കി ചെന്നു.

സീസറിനോ—“എന്തിനു്? നിങ്ങൾ എൻ്റെ വീട്ടിൽ വന്നതെന്തിനു്?” അനുന്ന് വിളർച്ച ചുണ്ട്, കോപമടക്കി, അല്ലോ പിന്നാറി.

അനുന്ന്—“താൻ പറയുക. ഉത്തമമായ ഉദ്ദേശ ശത്രാട്ടകുടിയാണു താൻ വന്നിട്ടുള്ളതു്”

സീസറിനോ—“എന്തുഭേദം? എൻ്റെ അമ്മാമ ചിച്ചുപോവി.”

അനുന്ന്—“അതു് എനിക്കു് അറിയാം”

സീസറിനോ—“ഹാ, അതു നിങ്ങൾക്കു് അറിയാമോ? ഇപ്പോൾ തന്നെ ഇവിടെ നിന്നു പോജ്യീയും തുണം. ഇപ്പുക്കിൽ, നിങ്ങൾ ‘പദ്മാത്മാപദ്മം’ ശാഖിവരും”

അനുന്ന്—ക്ഷമിക്കണം—

സീസറിനോ—“എന്ന ലജ്ജിപ്പിക്കവാനായി നിങ്ങൾ ഇവിടെ വന്നതു കണ്ടു് എനിക്കു രൂപസ്ഥാണുണ്ട്”

അനുന്ന്—“അല്ല.....ക്ഷമിക്കണം”

സീസറിനോ—“നിങ്ങൾ കാണുന്നതുനെ ഉംജാകരിക്കാം” അതു പോതെ. നിങ്ങൾക്ക് എന്തുവേണം?”

അന്റുൻ (അസപാസ്യുചുമ്പ്)—“ക്ഷമിക്കണം. നിങ്ങൾ എന്നെ സംസാരിക്കുന്നതിനു സമർത്തിക്കുന്നീ ശ്വാസ്യം. ദേശ്യം, കൂദയണം, എന്നിക്ക് അതിന്റെ കഴംഗളം മഹസ്യിലായി. പാക്കു, തോൻ ചട—”

സീസറിനോ(ശാരുചുമ്പ്‌വുംവിരയലോടും കുടിര നേരിശാഷിച്ചു ചുരുട്ടിയമുള്ളിക്കു ഉത്തരത്തിനുണ്ട്)—“അവണ്ടാ, അതിനെ പറി എന്നിക്ക് എന്നു കേരംക്കാണാ, കൈച്ചും എന്നിക്ക് ഇതു സമാധാനവും ഒക്കപ്പാണാണാ, എരുന്നു മുമ്പിൽ വരാൻ നിങ്ങൾക്കു, തയെത്തും സ്ഥായിച്ചു! ഇവിടെ നിന്ന് തുരങ്ങിത്തുണ്ടാണോ”

അന്റുൻ (ക്ഷമയറ്റു പത്രക്കു):—“എന്നെന്നു മകൻ ഇവിടെയുണ്ടാണു.”

സീസറിനോ (ഉറക്കു):—“നിങ്ങളുടെ ഒക്കുനോ! മാ, അതിനാണോ നിങ്ങൾ വന്നാൽ? ഇപ്പോഴാണോ ആ സംഗ്രഹി ഏർപ്പാടു അണ്ടു?”

അന്റുൻ—“ഇതിനു മുമ്പു വരാൻ സാധിച്ചില്ല. തോൻ പറയുന്നതു നിങ്ങൾ കുറഞ്ഞുകൊണ്ടിരു—”

സീസറിനോ—“എന്നാണ് നിങ്ങൾ പറയുന്നതു? ഇവിടെ നിന്നു ചോഡം. നിങ്ങൾ എന്നുന്ന അമരയ കൊന്നു. പോണം, ഇപ്പോൾ തോൻ നിലവിലിക്കും”

രോച്ചി ക്രീഡകൾ പാതി അടച്ചു. ഒരു ദിനമും ചോഡം ചെയ്യുന്നതിനു ശേഷം ആദ്ദേഹം ഇങ്ങനെന്ന ട്രണ്ടു. “എക്കിൽ കൊള്ളിംബു. മറ്റൊരു ക്രീഡ സ്ഥി

കരിച്ച് എൻ്റെ അവകാശം സ്ഥാപിക്കണമെന്നും
ഈതു കൊണ്ടു വരുന്നു.”

അദ്ദേഹം യാത്രയാകന്നതിനു ഭാവിച്ചു.

സീസറിനോ (കോപാസ്യനാഫി):—“അവകാശ
മോ? എടാ ഭ്രാഹ്മി! എൻ്റെ അമ്മായ കൊന്നതിനു
ശേഷം നിന്നക്കു സ്ഥാപിച്ചു കിട്ടേണ്ടതായ അവകാശ
മുണ്ടനു നീ വിച്ചാരിക്കുന്നുാ? എൻ്റെ നേരുക്കാ?
അവകാശമോ?”

രോച്ചീ കേടുപാടു നിരഞ്ഞ ഒരു നോട്ടു അവനിൽ
പതിപ്പിച്ചു. അനന്തരം തന്നിൽ കൊരം വർഷിച്ചു
കൊണ്ടിരുന്ന അതു തുമാന കണ്ട് അദ്ദേഹം നിങ്ങളും
അനന്തരവയും കലൻ ഭാവത്തോടുകൂടി പുണ്ണിരിയിട്ട്.

അഞ്ചുന്ന്:—“നൃക്ക പരീക്ഷിച്ചു നോക്കാം.”

അംഗീകാരം ഉട്ടെന്ന തന്നെ അവിടെ നിന്നു ചോ
വകയും ചെയ്തു. തന്റെ ഓമന സൗഖ്യരണ്ട് തന്നിൽക്കെന്നു
ഒഴുകുമ്പോഴുള്ള ഭ്രാഹ്മം, ലജ്ജയും, കോപവും ഒന്നും
നീ തന്റെ ഭീജവായ ക്ഷീണിയാത്മാവിൽ ഒന്നിപ്പിച്ചു
സംഭേദം നിമിത്തം വിരച്ചുകാണ്ടു സീസറിനോ അട
ച്ച വാതിലുള്ളതു അതു മറിച്ചിൽ ഇങ്ങനെത്തു നിലപകാണ്ടി
പുനിട്ട് കഴിയുന്നതെന്നാലും ശാന്തനാഡി അവന്നു
രോസ്യുടെമുരിയിടെ വാതിൽക്കുത്തു ചെന്ന തട്ടി. ആ
ഞ്ചിട്ടെനു മുരാക പിടിച്ചു കൊണ്ട് അവൻ മുറിക്കു
ഞ്ഞ കേരി അതു പൂട്ടിയിരിക്കുകയായിരുന്നു.

രോസ്:—“എന്നിക്കു കാഞ്ഞം മനസ്സിലാണി, മഹാ
സ്ത്രിയായി.”

സീസറിനോ:—“അഭ്യാസംക്രാന്തിനിനിയെ വേണും
പോലും!”

രോസ്:—“അരയാറിങ്കൊ?”

സീസറിനോ:—“അതേ. അരയാറിങ്കൊ” അവകാ
മെരുണ്ടിരോല്ലും.

ഈ അവകാശം സ്ഥാപിക്കണമെന്നും അരയാറി
ങ്കൊ മോംബുണ്ടു്: ।

രോസ്:—“അരയാറിങ്കൊ? അരയാറിങ്കൊ” അവകാ
മെരുണ്ടിനും അതും സമ്മതിച്ചുവകരിച്ചുകൊം?”

സീസറീംഗോ:—“അരയാറി കുട്ടിക്കുറ അ പ്രീ
നാണു പറുക്കി, ഈ പ്രാറിം അരയാറിങ്കൊ” അതിനെ ഒളി
കുറ പക്കാൽ നിന്മാം എടുത്തു കൊണ്ടു വേദംകുവാൻ സാ
ധിക്കുണ്ടോ? ഒരു പട്ടിഞ്ഞാഡുപാലു് താൻ അരയാറി
കൊടിച്ചു. സ്ക്രാർക്കു അമുച്ചാവു സ്ക്രാന്റു് ഫ്രാസ്റ്റാബന
നും, റെബ്രാബാൾ അതും കുട്ടിക്കുറ വളര്ത്തിവന്നതും,
അതു മുതൽക്കൊ കുട്ടിക്കുറ ഒരു തായിക്കുറ എന്നും
തൊൻ അരയാറ്റോടു പറഞ്ഞതു കുട്ടിക്കുറ അതിക്കുറ ഒളി
നിന്മാം ഒപ്പം ചുട്ടുപെട്ടുവാൻ സാധിക്കുയില്ല. ഓ
തു് എണ്ണേരിക്കുണ്ടോ ദിജുനായ ആ കുട്ടിക്കുറകും?”

റോസ് (സീസറിംഗോവുമാറ്റയിക്കിം ഫോസ്പസ്യ
യാംഡി):—“അരയാറി, അരയാറി, സമാധാനവുപ്പട്ടിരിക്കുന്നും,
സെറ്റിംഗും കൊ. അരയാറി ബഹാലുചുവാലും, കൊ
ചുച്ചുങ്ങുവാൻകുറ പക്കാൽ നിന്മാം അതിനെന്ന എടുത്തു കൊ
ണ്ടു കൊണ്ടു അരയാറിങ്കൊ സാധിക്കുകയില്ല. അരയാറി
ങ്കൊ അവകാശമുണ്ടാക്കിയിൽ, അതു സ്ഥാപിക്കാതു. നാം
ഈ ചുമ്പിനുവും വളര്ത്തിയതിനു ഉണ്ടും, വല്ലവരും
വന്ന നിന്മിക്കുവും എടുത്തുകൊണ്ടു ചോക്കാതു കാംബണ
ടെ പേടിക്കുണ്ടാം, എംബുചുങ്ങുന്നു. കൊചുച്ചുങ്ങുന്ന കൊ
ചുത്തു സമ്മാനിക്കിനു ഭോജം, അരയാറി ഇവിടെ തീ
രിച്ചു വരുകയില്ല.”

അന്ന സന്ധ്യമുഴുവനും റോസ് അതുവർത്തിച്ചു ചരിത്രകാണ്ഡിയനും. ഈ വാക്കുകളും, മറ്റൊന്നുപോന്ന വാക്കുകളും, സീസറിനേന്നും സജാധാനന്തപ്പുട്ടത്തിലും. അനീലി. പിറേറ്റിവസം ഓഫീസിലിരിക്ഷക്കുംവാൻ, അവൻ യമാത്മഭാരത യാത്ര, അന്ന വില്ലും യാത്ര നാം. അന്നവേണ്ടിയെണ്ണായി. റോസംമുട്ടബാടുക്കുടി അവൻ ഓഫീസിൽ നിന്നു വീട്ടിലേങ്ങും ഓട്ടിപ്പും ഉച്ചതിരിഞ്ഞു നുന്നു മണിക്ക് ഓഫീസിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു പോകുവാൻ അവനു അന്നും വനിപ്പി. ഒട്ടം, താൻ വാതിൽ ഭദ്രമാരി ബന്ധിച്ചിട്ടാമെന്നും, താൻ അതു ഒരു ദാതരക്കിം തുറന്നുകൊടുക്കുന്നതെല്ലുണ്ടും, നിന്നും ഒരു നിശ്ചിഷ്ടം പോലും താൻ പ്രിംസ്റ്റിന്തൊരിക്കുക വിശ്വസിക്കുന്നു റോസ് ഉറപ്പുകാട്ടണ്ണ് അവനും ഒരു വിധജനി ഒരു ഓഫീസിലേങ്ങും പരാഗതം ഉച്ചു പതിവുള്ള ഏവുകുന്നും കൂടുതലുണ്ണിലേയ്ക്ക് സ്കൂളിൽ ചോക്കാരത അവൻ കൂനും ശ്രദ്ധമന്നാക്കുവീട്ടിൽ തിരിച്ചു വരുകയും ചെയ്യും.

പരിശീലനം കൊണ്ട് സ്കൂളിച്ചുതുട്ടപോലെ അവൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു കണ്ട്, അവനെ ഉണ്ട്രുവാനായി പറിച്ചു വിലു പതിനേന്നും റോസ് പ്രക്കാരിച്ചു. പക്ഷേ, അതുകൊണ്ട് ഘവമുണ്ടായില്ല. താൻറെ ഒന്നും ഒന്നും കുറഞ്ഞ തിനും അതിനു അസ്പദാസ്ഥമണാക്കിയ ഒരു അതുപെട്ടുംജണ്ണാനും അവനുണ്ടായിരുന്നു. രാത്രി മഴുവനും അവൻ ഉറങ്ങാതെ കിടന്നു

പിറേറ്റിവസം ഉച്ചയ്ക്ക് ക്രൈസ്തവാൻ അവൻ വീട്ടിൽ വനിലിലും. അതിനു കാരണം റോസ് യും മന്നുംഖായതുമില്ല. ഒട്ടം നാലുമൺഡിയാകാറാ

യപ്പോൾ, ശ്രദ്ധാർക്കി, വിളച്ച് പൂണ്ട്, ദയക്കരമായി ജുലിക്കുന്ന നയനങ്ങളോട് കൂടി അവൻ അവിടെ വന്നത് അവൻ-കണ്ട്.

സീസറിനോ—“അയാൾക്ക നിന്നിയെ കൊടുത്തെ മതിയാണ്. കേപ്പറ്റുതുടെ ഓഫീസിൽ ഹാജരാകാൻ എനിക്കു സമശ്ലഭം കിട്ടി. അക്കാഴ്ചം അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ അമ്മയുടെ കത്തുകൾ ഹാജരാക്കി. കുറതു ആയാളുടെതാണ്.”

റോസ് എടുത്തിരുന്ന നിന്നിയെ നോക്കാതെ മരിയും ചെരുവപദ്ധതി പ്രഞ്ചാഗിച്ചാണ്” അവൻ ഇപ്പോനു പറത്തുതു്.

റോസ് (നിന്നിയെ മാറോടു് അണ്ണച്ചുക്കാണ്ട്)-“അദ്ദേഹം, എന്നെന്നു കൊച്ചും ബാമനേ! അയാൾക്ക് അതു എങ്ങനെ അനവഭിച്ചുകൊടുത്തു? അയാൾ എന്തു പറത്തു? നീതി—”

സീസറിനോ—“അയാൾ കുറതിനെന്നു. അപ്പുന്നാണ്, അതുകൊണ്ടു കുറതു് ആയാളുടെതാണ്”

റോസ്—“കൊച്ചും നേരിലേനോ! കൊച്ചും എന്തു ചെയ്യും?”

സീസറിനോ—“നതാഴുന്നു? തൊന്തു കുറതിനോടു കൂടി പോകം. തെങ്ങഡി രണ്ടുപേരും നന്നിച്ചാണു പോകുന്നതു് ആയാളുടെ വീട്ടിലേയ്ക്കും”

റോസ്—“ഒ, അങ്ങനെന്നുണ്ടോ? നീഡാം റണ്ടുപേരും നന്നിച്ചും? അതു കൊള്ളിം. കൊച്ചും നീനു പിന്നു അതിനോടു പിരിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടിവ അന്നത്തുല്ലോ. എന്നെന്നു കാഞ്ഞുമോ, കൊച്ചും നേരിലേനോ? പാശപ്പെട്ട റോസ് എന്തു ചെയ്യും?”

നേരിട്ടിള്ളു ഒരു ഉത്തരം പറയാതെ കഴിക്കവാ നാമി അവൻ കണ്ണിനെ എടുത്തു മാറോട് അണ്ണച്ചു കൊണ്ട് അതിനോട് അതു നിറങ്ങ ക്രീക്കളോട് കൂടി സംസാരിച്ചു തൃജാജി: “സാധു കിഴവി ഭരാസയ ദേ കാൽമോ, നിന്നീ? അവാളു നമ്മോട്ടുകൂടി കൊ ണ്ടപോക്കാമോ? അവാളു വിട്ടംവച്ചു പോകുന്നതു ന നല്ല. അതു പാടില്ല ഇവിടെ ഉള്ളതെല്ലാം സാധു ഭരാസയ്ക്കു കൊടുത്തെന്തെല്ലാം. നമ്മൾ മുന്നു പേരും ന നിച്ചു വളിച്ച രഹ്യമായി കാലം കഴിച്ചു വന്നു. ഇപ്പോൾ, എവൻറു നിന്നീ? പക്ഷേ, അവർ അതിനു സമർത്തി ക്കന്നില്ല.”

രോസ് (കരച്ചിൽ അടക്കിക്കൊണ്ട്) — “കൊ ത്തി! കൊച്ചുങ്ങുന്ന് എന്നാപുറി വിചാരിച്ചു വു സനിക്കേണ്ടോ. എനിക്കു വയസ്സായി. ഞാൻ എങ്ങിനെ തുലഞ്ഞാലും സാരമില്ല. ഏദൊം എന്ന കാൽത്ത രക്ഷി കഷിം. നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഗുഖമായിങ്ങനാൽ മതി. എനിക്കു വല്ലപ്പും നിങ്ങളും വന്ന കാണാമെല്ലോ. കണ്ടു കുടേ? എന്നുറു ഓഫൈസ്റ്റിനതിനെ കാണശന്നതിനു തൊൻ വരും. അവർ എന്ന തല്ലിക്കോടിക്കകയില്ല, നിശ്ചയം തന്നു. എതാഞ്ചാലും, ഇങ്ങിനെ വന്നതു ന നായി ആല്പാത്ത കരാറിവശം കഴിഞ്ഞാൽ, ഒരു പ ക്കേ, അതു കൊച്ചുങ്ങന്നിനും മുന്നാം വരു ദിനീയക്കൊം. സ്വന്നിനെന്നുണ്ടെല്ലോ?”

സീസറിനോ:—“അതാണിരിക്കാം. നീ എല്ലാം വെ ശം തയ്യാറാക്കണാം, രോസ്, നിന്നീയും, എ കുറയും, നിന്നേറയും സാമാന്യമാം എല്ലാം എടുത്തു വയ്ക്കണാം. ഞങ്ങൾ, ഇന്നു സന്ധ്യക്കു പോകുന്നു. അ

തനാഴത്തിന് അവർ കാത്തിരിക്കും. കേരളക്ക്, ഈ വിഭദ്യുഷിതത്തല്ലാം എന്ന് നിന്മക്കു തന്നിരിക്കും.”

രോസ്—“എന്തു പറയുന്നു, കൊച്ചുഞ്ചേനോ? ഈ മു” എന്നതായ പിചാരണാണോ!”

സീസറിനോ—“എല്ലാം, ഇവിടെന്തുജുളി എൻ്റെ പണബൈല്ലാം നിന്നും സ്നേഹത്തിന് അതു തന്നാൽ പോരാ. മതി, മതി, അതിനെപ്പറ്റി ഇനി ഒന്നും പരശ്രമംഡാ. നിന്മക്ക് അതു അറിയാശല്ലാ. എന്നീ കണം അതു അറിയാം. അതുമതി, ഈ മഹാമഹി അഭ്യൂതം കുടി നീ എടുത്തുവെക്കാത്തു അവിടെ ചെന്നാം മനററാൽ പലിം വീട് മുഴുവനും വാടക്കായ്ക്കുകും. ഇതിനെ നിന്മക്കു ദൊയിച്ചുതുപോരു വരും. ഏ, നോട്ട് നന്ദി പാശ്രമം. എല്ലാം ഒങ്കു. എന്നാം നമ്മുടെ പോകാം. ആപ്പും നീ ചൊണ്ടാം. നിന്മനു ഇവിടെ തനിച്ചുകൊണ്ടുവരു എന്നിൽ പോകും പാടി സ്ഥി. നാശ്ശേ നിന്മക്കു കുറന്ന വന്ന കാണാം. അപ്പോൾ താങ്കോലും മറ്റൊരു നിന്മനു ഏതുപ്പും കാണാം”

രോസ് ഉത്തരവാനും പ്രംബാതെ അവരുടെ അതുജ്ഞതെ അണാസരിച്ചു പ്രാബന്തിച്ചു. തെന്നും എടുക്കുന്നിരഞ്ഞിന്നതിനാൽ; തീനും സംസാരിക്കുവാൻ വരുത്തുന്ന കരാച്ചിലാണും, വാക്കുകളും, ചുരുളും വാന്നതെന്നും അവധിക്കും, അറിയാമായിരുന്നു. തെന്നും ഭോണ്ടം ഉംപ്പേറ്റ അവർക്കു എല്ലാം കെട്ടിയോരുക്കി.

രോസ്—“ഈതു എന്നും ഇവിടെ വച്ചുംവച്ചും പോകും? എന്നും നാലു തിരിച്ചുവാങ്ങാതുകൊണ്ടും—”

സീസറിനോ—“ഹാഹോ; ഇഞ്ചു” അംഗത്തുവനും നിന്മനിയെ ഒന്നും ഉമ്മവക്കു. അവനു ഉമ്മവച്ചും അവനോട് യാതു പറയും”

രോസ കണ്ണതിനെ ഏടുത്തു അവൻ ഡേതേരാ കു അവക്ഷേ നോക്കി. അതുപൊ അവർക്ക് അവനെ ചുംബിക്കുവാൻ സഹിച്ചില്ല. കരഞ്ഞതീന്തിനു ശേഷമോ അവർ അജ്ഞന്നു എയ്യും. അവർ അപ്പോൾ മുഖം പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു. “കരയുന്നതു മണി നുഠമാണ്” നാശ്വര തൊൻ വഞ്ചില്ലോ. ഈതാ, കി ഞ്ഞതിനെ ഏടുക്കണമെ, കൊടുക്കുണ്ടോ. വൃഥനിക്കേ ദേ, ഒക്കു മുഖഭിജാം, കൊടുക്കുണ്ടോ എന്നും ഉമായും എന്തു. നാശ്വര കുന്നാം”

ഒരു കല്ലുപും എടുത്തു കരയ്ക്കിയെ കാടങ്ങിപ്പാണെ രോസ നിനിച്ചുവെളും നോക്കാൻ അവിടെന്നുന്ന ഫോറു കയ്യു എവ്വു.

ഉടനെ താനാ സീസർ നു പടിഭാതിൽ അട ആ കപ്പാജി ആളുവാൻ സീസറിനുനു തന്റെ കേരം നൂറിന്റുട്ടി അവൻ കൈക്കൂട്ടു കു അവൻ സീസറിയു ആ ടുതു തന്റെ റേഞ്ഞാണിൽ കൊണ്ടുവരും കുംഭാ. കു തന്റു ആവിംഗ പാനാദാരത കുംഭാന്തിനാണി അ വൻ ഒരു ദിവ്യാജിവാനാപ്പട്ടണതു ഗുരുതിന്റെ ദാനാജീയിൽ കൊടുത്തു തെ തുണ്ട് കാട്ടു എടുത്തു. അവൻ, വേ ഗജതിൽ ജാതിയും കാടു വരിക്കു എടുത്തി. അ വീടി ആളുവനയ്ക്കും താൻ രോസയ്ക്ക് ഇപ്പുഭാനായി കൊടുത്തിരിക്കും. എന്നാണ് അവൻ ജാതിയും ആ ഫതിയതു അന്നതരം അവൻ അടുക്കുവായിൽ വന്നു ഒരു പാത്രത്തിൽ കുറ കരിക്കു എടുത്തിട്ടു കത്തി ആ അതിനെ അരു ശയനശറിയിൽ കൊണ്ടുവരും വ ആ. പിന്നീടു അ മറിയുടെ സകല ജനാവകളിലും വാ നീലും അംവൻ അടച്ചു. അ മറിയിലുള്ള ദിപ്പുമാതാ

വിന്റെ ഒരു പ്രതിമയുടെ മുമ്പിൽ റോസ് എന്നും കു
ത്തിച്ചുവയ്ക്കാറുള്ള ഒരു വിളക്കിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ
അവൻ ശ്രദ്ധയിൽ കേരി നിന്നിയുടെ സമീപത്തു കി
ടന്ന. ആ കാര്യത്തു പതിവുപോലെ വാച്ചു് ഇട്ടുകളി
ന്തത്തിനു ശേഷം, സഹോദരന്റെ കണ്ണാടി മുക്കിൽ
നിന്നു വലിച്ചെടുക്കുവാൻ കരമുഖത്തി. ഇത്തവണ അ
തു് എടുക്കുന്നതിനു സീസറിനോ അവരാനു അനുവദി
ച്ചു. അവൻ കണ്ണടച്ചു കണ്ണിനെ മാറ്റോടൊച്ചുകൊ
ണ്ടു് ഇങ്ങനെ പറയുകയും ചെയ്തു. “മിണ്ടാതിരിയ്ക്കു്”,
ഓമ്മന നിന്നി, മിണ്ടാതിരിയ്ക്കു് നമ്മുക്കു് എന്നോയ്ക്കും
ഉറങ്ങാം, എന്നെന്നു തക്കം,നമ്മുക്കു് എന്നോയ്ക്കുംഉറങ്ങാം.”

രഹ്മീനായട ഓമനാക്കൽ.

ബി. സി 87-ൽ ജ്ഞവിയസ്സ് സീസർ, അഗസ്റ്റ് ഇല
ജീപ്പറഡ്; പോണ്ടേസ്സ്, അത്രുക്കൊ, മതലായ രാജ്യ
ങ്ങളിൽ വെച്ചു നടന്ന യുദ്ധങ്ങളിൽ വിജയത്തിനു ലഭ്യി
തന്നായി, രോമാൻ, തിരിച്ചെത്തുത്തി, രോമാസാമ്രാജ്യം
ഒഴുവൻ ആ വിജയിന്ത്യവിനു സ്പാനിയമരകളി, അല്ലെ
റജതിന്റെ വിജയത്തിന്റെ സുചനയായി രോമായു
രാലിയ ആ ദശാഷ്വര നടത്തുന്നതിനു നിയുചിച്ചു ആ
ആദ്യമാശഭിന്നനായി സീസാക്കത്തിരാവി പ്രചരിച്ചി
ച്ചിട്ടുള്ള സകലാഖ്യം പുറം ക്ഷേമാട്ചരിക്കാമെന്നു
അഭ്യന്തരം തീരുമാനിച്ചു. സീസാരിന്റെ സ്വപ്നാവം ആ
രതപു നിരാജനതായിരുന്നു.

രഹ്മിനാ അവരുടെ ഏസ്റ്റുമാള്ളീകരിക്കുന്ന സർവ്വാ
ധാരാക്ക ആധിക്യവേരാഖ്യാന ഉല്പ്പന്നിൽ ഇരിക്കുകയാണു
ണ് എന്നാൽ ആ ആധിക്യവേരാഖ്യാനം ക്ഷേമാനാണു ആ
മോഹനാഘീരുന്ന പ്രക്ഷീകരിക്കുന്ന പ്രവർക്കണ്ണരും അവാ
അപൂർവ്വ ആനന്ദം പൂജാനാം പവഞ്ചിശ്വാ പവഞ്ചിശ്വാ
പ്രി. ഒരു ഫോഡ്രൂ മട്ടിയിൽ ഇരുപ്പുണ്ട് അറ അ
തിൽ ക്രാങ്കി വിലപ്പിശയാണു

ആ ഫോഡ്രൂ, രഹ്മിനാ എദ്ദെംതെന്നായി ദന്ത
മുള്ളിങ്ങനാ രണ്ട് പുരാജനാങ്ങടോച്ചിങ്ങനാ. അവർ
രബ്ദിപ്പേജം രഹ്മിനിക്കാരയു പരിരിത്യക്കപ്പയിട്ടി
വർഷങ്ങൾം നന്നാരണ്ട് കഴിഞ്ഞു. സീസാരിന്റെ ആ
തിർപ്പക്ഷത്തുന്നിനു യുദ്ധം പവഞ്ചാനാണു അവർ പോ

പരിഞ്ഞക്കു—പി. കെ. ഇ. കെ. പണ്ണിക്കു.

യത್ತು. ತಮಿಗಾಯಡ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಿನ ವೀರಸಪರ್ಯಂ ಪ್ರಾಪ್ತಿಶ್ಚ. ಪರಿಗಂಘುವತಯಲ್ಲಿಮಾತ್ರಂ ಪ್ರಾಯಮಣಾಹಿತನ ಹಾಮಗಂಹಕಳು, ಪಿಗೋ ಶಾಖಾಗಣ ಕರಿತ್ವತ್ತು ತಮಿಗಾಯಡ ಯಾತೊರಿವುಂ ಕಿಟ್ಟಿಯಿಲ್ಲ. ಅರತಿಗಾತ್ರ ಅಥ ಚಬಿಗ ರೀರವುಂ ಇತ್ತ ಫೋಕತ್ತಿತನಿಗೆ ತಿರೋಯಾಗಂ ಚೆಯ್ಯು ವೆಗೆ ಭವಣಂ ತೀತಮಾನಿಕಾಗಂ. ತನೆಗಂ ಭರ್ತಾವು ಯ ಲಂತಿಗಾಯಿ ಹುರಜಿಪ್ಪಿರಾಪ್ಪಿಫ್ರೆಪ್ಪಾರಿ ಪಿಗೋ ಶಾಪಾ ಕೆಂಬಣ ತಮಿಗಾ ತಡಲ್ಲಿಂಪಾತತ್ತ. ಏನೂತ್ತ ನಾಯ ತ್ರಂ ಪಿಂಚಾರಾಹ ಯಲ್ಲಿಂಗತ್ತಿತ್ವಕತನಾ ತೆಯಿತ್ತು.

ಅಂಡಾಗಂ ಭರ್ತಾವುಂ ಇತ್ತಿಕಬ್ರತಾರಂ ನಷ್ಟಮಾಯ ತಮಿಗಾ ಅಥ ಯೀರಣ್ಯಾಲ್ಯಾಜೆತ್ತ ಚಿತ್ತಿತ್ತಾಕರ್ಣಿಕ್ಕ ಏ ಕಾಕಿನಿಯಾಹಿ ಕಾಲಂ ಕಣಿತ್ತಿತ್ತಿಕರ್ಯಾಗಂ ಚಿಲ ಸಮಾಜಾಪಾಲಸ್ಸಾಂ ಅವರು ಜೀವಿಸಿಲ್ಲಿಸ್ಸು ಸೀಸರಿಂಹಪ್ಪಾರಿ ಚಿತ್ತಿಕಣಂ. ಅಂಡೆಹಂ ಅವಾರಾದ ಭರ್ತಾವಿತನೆಗಂ ಈ ಸ್ನೇಹಿತನಾಹಿತನಂ. ಅರತಿಗಾತ್ರ ಪಿಗೋ ಈ ಪಕ್ಷ ರಕ್ಷಿಪಾಣಿ ಸೀಸರಿತನೆಗಂ ಅರತಿಮಿಹಾಜಿ ಜೀವಿಕಣಿಷ್ಟಿ ಏಗಾರಂ ಅವರು ಸಾರ್ಥಕಿಕಾತಿತನಾಷಿಲ್ಲ. ಅಂತ್ಯಾರಾಜಿತ ವರಾಧಂ ಗ್ರಂಥಾಜಾಪರಂ ಈ ಮಾತ್ರಾಗ್ರಾಹ ತತ್ತ ತಣಪ್ಪಿಕಾಗಂ ಶಕ್ತಿಯಿತ್ತು ವಯಲ್ಲಿಷ್ಟು..

ನಾಶ್ವರ್ಯಾಗಂ ರೋಭಾಸಾತ್ರಂತ್ಯಂ ಇಂದ್ರಿಯ ಯೀರಣಾಯ ಸ್ವಿಸರ್ ವಿಕ್ರಿತಿಯಾದ ಮಹಾನಿತ್ಯತ್ವತ್ವತ್ತಿತ್ತ ಅತ್ಯಂತಾ ನಾಯಿತಂ ವಿಯ್ಯಾಗಾತ್ತು ರೋಭಿಂಬಾಜಿ ಇತ್ತ ಮಾರ ತತ್ತಾಯ ತ್ರಾಗಂ ವರಿತ್ತಿ ಪ್ರಾಣಪ್ರಜಾಷಣ ನಂಂತರಂ ಅತ್ಯಂತಾ ಸ್ವಿಸಿಲೊಂತ, ಅತ್ಯಂತಾ ಕಾಣಿತ್ತಿರುವಾಗಂ ರೋಭಿಂ ಜಿ ನಿತ ಪೋಲುಂ ಉಳಾಯಿತನಾಷಿಲ್ಲ ಏನೂತ್ತ ಡಾಗ್ರಾಹಿತ ಯಾಹ ಇತ್ತಿಗಾ ಅವಾರಾದ ಗ್ರಾಹತ್ತಿತ್ತ ಇತನು ಕಾರಣಕ್ಕಾರ್ಥಂ ದೃವಾನುಗಂ. ಅಂಡಾಗಣಯಾಗಂ ಅವರು ಸೀಸರಿತನ ಅಂದಮೊಂದಿತ್ತುತ್ತು.

ചിന്താമന്ത്രാധിരിക്കുന്ന രഹസ്യിനും അട്ടം
അതും ഒരു വാടിവന്നിട്ട് പറഞ്ഞു. അവരെ കാണു
ന്നതിനാൽ അതോടു കൊരു ചെളിയിൽ വന്ന നിൽ
ക്കുന്നും “ലിഡിയാ, ഈ രാത്രിയിൽ എനിക്കു
ഞ്ചും കാണാം, തനിച്ചിരിക്കുന്നതാണും” എനിക്കു
സദഭാഷം.”

“എന്നാൽ” ലിഡിയാ മരച്ചടി പറഞ്ഞു: “എത്ര
മാശ്ശുകുട്ടി ഇതു ഉത്തരം പറയാൻ എനിക്കു വയ്ക്കു
അംഗീക്കേണ്ട ഒരു അഭ്യർത്ഥിപ്പം എനിക്കു
തോന്നിയതും” അംഗീക്കേണ്ട എന്നോടു സംസാരിച്ച
പ്രേരം എന്നും അംഗീക്കേണ്ട വിധേയങ്ങളിൽ ഒപ്പം
കുറഞ്ഞ എന്നാണെങ്കിലും പാഠിച്ചിരിയാണി.

രഹസ്യം പബ്ലിക്കേഷൻ കൂടുതലായ ഒരു നാഴക്കണ്ണ്, അംഗീക്കേണ്ട അംഗീക്കേണ്ട വരാൻ പാഠിച്ചിരിയാണി.

ലിഡിയാ ഓടിപ്പോഡി അതിമീഡ്യോട്ടക്കുടി
തിരികെ വന്നും രഹസ്യിനും അംഗീക്കേണ്ടിനു കാണി
ചുകൊട്ടിട്ടിട്ടും മാറി വിട്ടുവായി. രഹസ്യം എഴുന്നേ
റം ഒരു മാറ്റുമീക്കുവിത്താണും വണ്ണക്കേണ്ടാട്ടക്കുടി! “അവിടു
നേരിനിനാണു വന്നതും?” എന്ന പോജിച്ചി.

ആ ഗംഭീരപ്പത്താണ് മീണ്ടാതെ നിന്നുംതും
അംഗീക്കേണ്ട തലായുള്ളത്തി രഹസ്യിനും അല്ലെന്നും നോ
ക്കിനിനു താന്നിരുന്നു നിൽക്കുന്ന അപം രോമൻ
ജനത്തോഡി സമാരാസിക്കപ്പെട്ടുനു ആ മഹാപ്രാ
ജനസ്ഥാതെ മറ്റാരായില്ലെന്നും രഹസ്യം മനസ്സിലു
യി. അവർ പെട്ടെന്നു തിരിത്തു മുഖം കൈകൊണ്ടി
മാച്ചുനിന്നു. “അവിടുനീനിനാണു വന്നതും?” രഹ

പിന്ന ചോദിച്ചു. “രോം അസകലം അവിടെത്തെ ആരാധിച്ചിട്ടും അവിടെത്തെ പുക്കുറിയിട്ടും അവിടുന്ന മുഴുവായിരിക്കുമെന്നും എൻ്റെതായി തൊന്തു കുത്തിയി തന്നവർ രണ്ടുപേരും ചുനിക്കുന്നുണ്ടായി. അങ്ങനെ നിന്തുന്നക്കമന്വേഖനം എന്നു അവിടെനുണ്ടിനു കാണണാം. ഹാ! ഇനി എൻ്റെ ജീവിതം, കൊണ്ടു എന്തു പ്രശ്നങ്ങൾും?”

“ഒഹിനാ, തൊന്തു സ്ന്യേഹിച്ചുതീരനാതുപോലെ ദിഃപഞ്ചട തെര്താവിനെ ആരും സ്ന്യേഹിച്ചുതീരനാലും” ജൂവിയല്ലു് സീസർ പ്രശാന്തഗംഭീരായി മറച്ചടി പറഞ്ഞതു. “എന്തൊന്തു അക്കാദ്ദു അംഗീവറും സ്ന്യേഹിച്ചുതീരനു. ഒഹിനാ! എങ്ങനെ കുട്ടികളായിരുന്നുപോലും ഒന്നിച്ചു കളിച്ചു, എങ്ങനെ യുഖാശഭ്രായപ്പോലും രോമി നവേണ്ടി പരസ്യരും പോരാടി അതാക്കം മരഞ്ഞാൻ സംയുക്തി. ധാർട്ടസബിരാ യുദ്ധം നിബിത്തം എന്തൊന്തു കീത്തിമാനായി. പെക്കു അതു യുദ്ധം ദാഡിയത്തിൽ എന്നിക്കു ഭിംഭിം ഭിംഭിം എന്നും മടിക്കുന്നു? എന്തൊന്തു പുണ്ണിക്കുണ്ണിലെ തുറന്നു പടക്കുത്തിൽ വെച്ചു് അ സ്ന്യേഹിച്ചുപോരാടി അംഗാദം മരിക്കുയും വെച്ചു. യു ലഭ്യമിന്നു ദയ തുടർന്തെക്കുന്നാതുതു് ഗംഗാരം നേഥാവാം”

ഒഹിനാ അംഗുഹത്തിഞ്ചുവെച്ചു വെക്കുകൾ സഞ്ചുലൂ ടക്ക്. അവ ചുവിച്ചും അലിന്തു ബുഹിൻഗമിച്ചുവരും അവക്കു മനസ്സിലുണ്ടായി. അല്ലെങ്കിലും ഉത്തരം അവലുണ്ടിച്ചതിനശേഷം സീസർ രൂസനാക്രാന്തായായും ഒഹിനായെ സമാശപസിപ്പിക്കാനായി ഇപ്പുകാ

രം പറഞ്ഞു. “കമ്മിനാ, നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവിനു ഒരു റബ്ബർ ശരിയെന്ന് ഭർത്താനീയ കുത്യും അംഗോധം നിംബ് ഹിച്ചു. അതു ഭരാമിന്നുവേണ്ടി യുഖ്യർ ചെച്ചുകയെന്നു കൂടുതായിത്തുണ്ട്. അതു മഹത്തരമായ ഒരു കുത്യംബാണ്” അതിനാൽ നിങ്ങൾ ആംഗോധവും അംഗോധവും അംഗോധവും കാണുമ്പെന്നുണ്ടു്

റൂഫിനാ എല്ലം, പൊട്ടും പറഞ്ഞു. “എൻ്റെ അംഗരയും, അംഗരു എന്നെന്ന് എങ്ങനെന്ന സ്വന്ദര്ധക്കണ്ണു് എൻ്റെ നിങ്ങളുടാവുന്നുണ്ടോ എന്നുണ്ടോ എന്നുണ്ടോ. എപ്പോഴും ഫുഡുന്നതു്.....” ഈ തന്ത്രജ്ഞപ്പോഴേക്കു രൂഫിനാ വാദിച്ചു കരഞ്ഞുംപാശി. “ഈഞ്ചും! അവ എൻ്റെ ചീരി! ഈ ഒപ്പറിവയരു് എങ്ങനെന്നുണ്ടോ?”

അംഗുഡുടെ ഭിഷ്മത്തിൽ, സഹതപിക്കുന്ന സപ്താവധാണം സീസറിന്നേരതു് എന്നാൽ രൂഫിനായിൽ നിന്നും നിർഗ്ഗളിച്ചു സറ്റാപം നീഡുത്ത വാക്കുകൾ കേട്ടിട്ടു്. അംഗോധത്തിൽ ഒരു ഭാവദേശവും കണ്ടില്ല. നേരേമരിച്ചു് ഒരു ഉദ്ഘാസം ആവളും റൂപാപിക്കുക മാത്രം ചെയ്തു.

“ഭിഷം താങ്ങളാണ് എറവും പ്രജാസ്ഥാണു്”—സീസർ വിരിച്ചുകാണി പറഞ്ഞു “എന്നാൽ വില പ്ലോറി അതിരുന്നുണ്ടോ പ്രജാസ്ഥാരിയും ഒരു കാഞ്ഞു സെങ്കു് ശരതു നിങ്ങളുടെ സഹാരീവുന്നതാണോ? അംഗുഡു ചീരിച്ചു പറയുന്നാം.”

റൂഫിനാ ഒപ്പട്ടണം തലയിൽത്തി സീസറേ നേരുന്നു. അംഗോധരം മറുപ്പുണ്ടോ അനുഭവത്തുകരും സാ കാഴ്ചയാണു് അവക്കി കാണാൻ കഴിഞ്ഞതു് അതിന്റെ അത്മം എന്നാണെന്നു ആത്മതന്നു ചീന്ത

ചീട്ടം റൂഫിനായ്ക്കു മനസ്സിലായില്ല. തന്റെ ഭിമകാരണം അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ആ മഹാ മനസ്സും ചീരിക്കുന്നു. മാ ആ ചീരി വിജയാന്തരത്തായ് ഒരു പോരാളിയുംക്കൽ തുല്യഥായിരുന്നു. വിജയത്തിൽ ഉതിമരക്കാത്തവർ, ആരുണ്ട്?

“റൂഫിനാ, അതു സഹിക്കാണോ? അങ്ങലാചിത്ര കിനാക്കുന്നം” ആ ഗംഗീര ശബ്ദം വീണ്ടും റൂഫിനായുടെ കണ്ണാഖ്യാജി ഇരുവിക്കുവറി.

അപു ചോല്ലത്തിൽ മരചടി പരഞ്ഞാൻ ആ വിധ വയ്ക്കു ഗാധിച്ചില്ല. സീസർ മരചടി കാണ്ണ നീനുമില്ല. പൊട്ടന്ന് അദ്ദേഹം വൈളിച്ചില്ലക്ക നോക്കി എ ഫന്താ കൊംബ്രൂം കാണിച്ചിട്ടും ഒരു വരുത്തേക്ക ഹാഡി നീനു. തയക്കുന്ന ദിവുവിനുമനായ ഒരു യുവാവും അവിടെ പ്രത്യക്ഷനായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മട്ടകൾ റൂഫിനായുടെ മുഖിൽ കണ്ണി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിയിൽ റൂഫിനായുടെ ശ്രദ്ധയെ അനുവരിഞ്ഞു, ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാഡി റൂഫിനാവു “അംഗൈ!” എന്ന വിളിച്ചു; ആ കണ്ണുകാളം സ്നേഹാധികൃതതാൽ ഇടരിക്കപ്പെട്ടാണി. റൂഫിനാ മക്കനു മാറ്റാടണമെല്ലാം.....

* * * *

സീസർ കൈകൈട്ടി അക്കമനായി നീനുകൊണ്ടു ആ അമധ്യുടെയും മകൻറും ചീരകാലസഭാഗമം കണ്ണാനെപ്പിച്ചു. “റൂഫിനാ”-ജീചിയസ്സു് സീസർ സു സ്നേഹവദനനായി ചേരിച്ചു, “ഭിമവേദത്തുകാരം സഹിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതെന്തെങ്കിലുംഉണ്ടാ?”

“ഇപ്പോൾ” എന്ന പരയം റൂഫിനായ്ക്കു നാവു പൊണ്ടിയില്ല.

സീസർ പ്രോകാനായി വെള്ളിയിലേക്കിരാം, എന്നാൽ റൂഫീനാ അദ്ദേഹത്തെ തടങ്ങുന്നിൽ്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കരമലം ഗരീഖുശകാണ്ട് അവർ പറഞ്ഞു. “രോമൻനായകാ, എന്ന് മുഖ്യമന്മാണി അവിടുത്തക്ക നമ്പി പറയുണ്ടതു്? എങ്ങനെന്മാണും” അവിടുന്ന പറയുണ്ടാം... ഇവൻ എന്നാണും ഈ നി ചെയ്യുണ്ടതു്?”

സീസർ തന്റെ വലതുകൈയു് പിംഗാഡുടെ ഭയിൽ വച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. “അവൻ അവന്റെ അമ്മയുടെ വിജയത്തിനായും, അവന്റെ അച്ചുപ്പുവന്റെ അഭിഭേദത്തിനായും ഫോം സാമ്രാജ്യത്തിനുവേണ്ടിയും ജീവിക്കുന്നു, പ്രാത്തിക്കുന്നു. എന്നാൽ സീസർ സ്വന്ന ആശായി.”

പിംഗാഡു സീസർ തടവുകാരനായി പിടിച്ചു നും പ്രിനീടു് തന്റെ പഴയ സ്നേഹിതന്റെ മകനാണു പിംഗാഡു തന്റെ മനസ്സിലായിട്ടും അക്കാദു ബന്ധനവിമുകതനാക്കിയെന്നും റൂഫീനാ, സീസറിൽ നിന്നു തന്നു ഗുരിച്ചു.

“റൂഫീനാ, നീതാൻ പ്രിംഗാഡു മോവിപ്പിച്ചതു അവന്റെ അന്തിസാധാരണക്കായ യുദ്ധവെബ്ദം യും കൊണ്ടും അവൻ അച്ചുപ്പുവന്നു എന്നിക്കും കൂടും കൊണ്ടും പ്രത്യുക്തിച്ചു് നിങ്ങളും ഒരു കൂട്ടുകരാണും” അവർ എതിർപ്പിച്ചുതു് നിന്നു പുംബാടുകൂട്ടുകരാണും” അതിൽ പുംബാടുകൂട്ടുകരാണും ചെറുപ്പിലും ഫോം രാഘവനവേണ്ടി സധിരം പോരാട്ടി. അതു യീരങ്ങുംബാക്കുന്നു നേട്ടുവേദനയും പടക്കുന്നതിലേക്കു താത്തരയയച്ചു വീരതയണിയപ്പേരും നിങ്ങൾക്കും? നിങ്ങൾക്കു എങ്ങനെന്ന എന്നും കടമപ്പെട്ടാതിരിക്കും?”

ഖൗണിയുടെ പ്രിയതമ്.

സംസ്കൃതിലുള്ള ഒരു അനുംഗങ്ങൾക്കുംവേണ്ടിലെ ഉപകരണസമൂലമായ മുറിയിൽ, സുംഗരബിഹ്യന്മാതു ഹായ ഒരു തരണിയിരിക്കുന്നു. ഭർണ്ണയിൽ ഉറപ്പുംവി ടിന്റപിൽ കെട്ടിയിട്ടുള്ള അവളുടെ സ്വപ്നവണ്ണം നോഹരമായ വാൺബുട്ടിഅംഗിഞ്ഞു സപാതത്രും ഒരു ദ്വാനായി ബുദ്ധാപ്പുട്ടുന്നു. പ്രനിശീർഷ്ണുവിൽ സഹാന്നജൂഡായ അവളുടെ കവിപരമതടങ്ങാൻമുണ്ടിൽ കൗത്തരിക്ക മാം ഒരുഡശഭ്യു നീഴലുടിക്കുന്നുണ്ട് മുന്നിയും ദശവും വാഞ്ചി കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാതെ ആ യുവതിയിൽ ദ്രോഹി യിൽപ്പുംബാധ ഒരു ജീവിതം തരുന്നു എപ്പുതിന്നും ലക്ഷ്യം അംഗീരസം കാണുന്നുണ്ട്

നാം അംഗീരസംഭവിച്ചു അബല്ലരാത്രിദിവാട്ടു തന്നെ മുണ്ടു സംഭവിച്ചു ഒരു കുളത്തു എഴുന്നുകയും, അന്തു വീജാട്ടം വീംട്ടു വായിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവളുടെ കണ്ണുകളിൽനിന്നുണ്ട് കവീർഘാഞ്ചാഞ്ചു. കുങ്കു ഉഞ്ചാം, കടലാസ്സുിൽ വീഴുന്ന ചുട്ടനീഞ്ഞു തുടികൾ മുലം ആ കത്തു നന്നാത്തു് അക്കാഡിം ദാനാപുരക്കമായിന്തിരുന്നു. ആ കടലാസ്സു് അവരും വഹിച്ചു കീറിക്ക കൂത്തത്തംശം ദിവബരാധ കടലാസ്സു് എടുത്തു് വീംട്ടു എഴുന്നുന്നു. ആ കത്തിനാം ആദ്ദേഹം അനുഭവം തന്നുന്നു നേരിട്ടുന്നു. ക്ഷീണിപ്പാരവയശ്ചത്താൽ തുടർന്ന് അവരും വീംട്ടു ഒരു കടലാസ്സു് എടുത്തു് വളരെ ഭൂതഗതിയിൽ ഏതാണു വരികൾ അതിം കത്തിക്കാം മുംഖം, ആ കത്തു മടക്കി മേശയിൽ വയ്ക്കുന്നു. അനന്തരം അന്തു

മറിയിൽ നിന്ന് പുരോഗതക്കു റപ്പാളിൽന്തു് അന്നുകളാൽ
തനിൽ ശരാഞ്ചം. ഏതാണും മിസ്റ്റിക്കുടംക്കി, ഉശാശ്വർ,
സമീപാമംഘായ നദിയിൽ ഒരു പതനശഞ്ചരം കേരം
ക്കൊപ്പുട്ടുണ്ട്. രാത്രിയുടെ നില്ലോപ്പുതുക്കു ഭജിച്ചുവാ
ളിനെ ഭസിച്ചുകാണ്ടു് ഒരു മുഖ്യാ ചിറകടിച്ചു പറ
ന്നുപോയി.

ഈ ഭാഗം സംഭവം ഗ്രഹിച്ചതു് ആ മുഖ്യാ മാ
തഃക്കായിൽ. അപ്പുട്ടും തനിൽ നശിശ്വാസം ഭാഷണം
ചെയ്യുന്നകാണ്ടിക്കുന്ന രാഖിപുർ, നദിയിലേക്കുള്ള പാ
തചിലുടെ ഒരു നീഴിൽ നീഞ്ഞുന്നതു കാണുകയുണ്ടായി.
അവരിൽ സൗഭാഗ്യവത്തിലായ ഒരു സുരഖി, കടന്ന
പോകുന്ന ആനീശൻ അപ്പുനേരം സുക്ഷിച്ചുനോക്കി
യശേഷം തങ്കൾക്കുന്ന ഇജാവന പറത്തു—

“പേശുണി, വാട്ടു് റാറിയറു് ആത്മാരു
ചെയ്യുവാനാണിരിക്കും, ആററിൽ ചൊടി”

“ഈ നമ്മു സംബന്ധിച്ചിട്ടെത്താളം നല്ലതു
തന്നു. പക്ഷേ, അവർക്കു മറ്റു വിധത്തിൽ ഈ
ചെയ്യാമായിരുന്നു. ഇവളുടെ മരണാന്തിര നാം ഉത്ത
രം പരഞ്ഞുണ്ടതായി വരുന്നുക്കും”—മഹാകവി ഷണ്മൂ
അലക്കുമായി പ്രതിവചിച്ചു.

“എത്ര വിധത്തിലും ആ സാധ്യവിനെ രക്ഷിക്കു
ണു്”—ആ യുവതി കേണൽ.

“നീ, നിശ്ചിറ കാഞ്ഞം നോക്കു്”

“എദ്ദുംതു വിവാരിച്ചു് നിരചരായിച്ചായ ഒ¹
രാത്മാവു് നശിക്കാനുവദിക്കുന്നുത്.”

“തണ്ണൂട്ടിശ്ചിറ തീരുത അവളുടെ ശ്രാസന
തി തണ്ണതിരിക്കും”

“എന്നാൽ ഒട്ടു, ഉടൻ ഒട്ടു”

“അതിനുള്ള സമയം കഴിഞ്ഞ പോലീ”

“ഹാ! ഭക്തരം-നേരം വെള്ളക്കണ്ണതിന് മന്ത്രം

പോലീസ്യു്. നാമു പിടിക്കുന്നു”

“നമ്മൾവിടെ നിന്നു കടക്കണം”

“ഇപ്പോൾ തന്നെയോ”

“അംത്, ഇന്തരാതിയിൽ തന്നു”

“എങ്ങോട്ടു”

“ഡ്യാവറിലേക്കു്; അനന്തരം അവിടെനിന്നു-യു
റോപ്പിലേക്കു്”

അതു യുദ്ധത്തിയിട കണ്ണുകൾ അതുകാശത്തിലേക്കു
യാൻ. അവരു കരഞ്ഞു:—“ഹാ, ചെത്തുമെ”

“ഓമന, വഞ്ച, സമയം നൃഷ്ടപ്പെട്ടതാനില്ല.
പ്രഭാതത്തിന് മന്ത്രം അനുന്നേഖനാഴിക് നാം തരണം
വെച്ചുണ്ടതായുണ്ടു്”

ഒരരി, അനാസരിക്കാതെ നിഘ്യോഷ്യരാജി അ
അബന നിൽക്കുന്നതു കണ്ടു്, ഷൈലി, അവലൈ കൈകു
ഞ്ചുവിടിച്ചും വീടിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. പെ
ട്ടേനു് ഒരു തണ്ടാത്ത കാറവിശി. മരിയിൽ മേഖലു
റത്തിലുന്ന ഒരു കടലാസു് കഷണം കാററിൽ പറ
നു് മേരിയുാടക്കാൽ മുവട്ടിൽ വന്ന വീണു. അവരു
അംഗത്വത്തു അനന്തരം മറിയുടെ കത്തുകട്ടുശേഷം,
ഒരു ദുർഘടനയിൽ കാണിച്ചു് അതു, വെളിച്ചുത്തിൽ, ആ
കടലാസു് എന്താതന്നുണ്ടു് കാക്കി. അതു, ഷൈലിയുടെ
മേൽച്ചിലാസമഴ്താ മുറബ്ബു ഒരു കവറായിരുന്നു.

“പ്രിയത്മാ, ഇതാ അങ്ങെയ്ക്കും കണ്ണു്”—അ
വൻ അതു് ഷൈലിയുടെ നേര നീട്ടി.

“හා! මූල්‍ය මාරියරින්ග ගෙකුණුක්ෂරමා සාදුවා” — මහාකච්ඡා ඩිකාරජිතකායිපුරුණෙනු.

അതു കേടുമാറ്റുകയിൽ മേരി, നീട്ടിയ കൈ
പിൻവലിച്ചു്, കൂത്തു എക്കുളിൽ ഒരു കിളിടിച്ചു്.

“തങ്ങ, അതിങ്ക തങ്ങ” ചെല്ലി ഉൽക്കരുദ്ദേശം എ നിർബന്ധമില്ല.

“ৰাজা”—

“ଶ୍ରୀକାଳ ଅନ୍ତର ଗଣିଷ୍ଠି ଅକ୍ଷୟ”

“ହୁଲ୍ବା, ଗତାଳିତ ବାଣୀକିଙ୍କି”

“നിങ്ങളുമായും പാടിലും”

“எதான் வாயிக்கூடுதலா ஏ வழு. நின்றிய ஹ
து கேபீக்கூறும் வெளாம்”

ശ്രീ, ഭാത്യരുടെ ദുഃഖത്തെക്ക് നോക്കി. അവി
ടെ ഒരു നിയമദാർശ്യം അഭ്യന്തരം കണ്ടു.
ഈ കണ്ണരക്കിലേക്ക് അഭ്യന്തരം പീണം. മേരി, കവർ
ഹോട്ടി ചുറ്റു പുരാജന്തരത്തു് ഇങ്ങനെ വാ
യിച്ചു:—

“ଓଟିକୁଳର ଏହାଠିବୁ ପ୍ରିୟଏଷ୍ଟକ ଖପତ୍ତି ନାହିଁ”

പ്രാണാന്വക്കൻറെ മേലുള്ള പ്രധാനരാജ്യപിൽ കി
വിശ്വതാഫുക്കനാ ഒരു എഴുപം, അരക്കുമുഹമ്മദ് സംഗ്രഹി
പത്തോടുകൂടി അടിസം ദബായന ചെയ്യുന്നതുമുണ്ട്
കൂലും, അല്ലോ സംഗ്രഹിയടക്കാട്. ഒരു ഭാർത്തും ഭോ
ക്കത്തിലെ സവർഷവ്യത്വവിഭാജിതുമുണ്ടുമാർ, പ്രിയ
മായിട്ടുള്ള ഏതന്താണ്? - അവളുടെ ഓമ്പിത്താന്തിന്റെ
പങ്കാളിച്ചായ ഭർത്താവല്ലാതെ മരറാനമല്ലതനെ,

ഹാ, പ്രിയപ്പെട്ട ഭേദഗംഡി, കമ്പനിയാണോന്തു
ഈം ഏതുമാറരുമെങ്കിലും മുലം എന്നു വണ്ണിച്ചു അവ

ശ്രദ്ധ കാലമഹട്ടത്തിലേക്ക് തോന്ത് അഞ്ചയുടെ ശ്രദ്ധയെ
ആകർഷിക്കുന്നു. ഈ മധുരാദാരനായ വാക്കുകൾ
പറപ്പുടൻ ഒരു ശ്രദ്ധം ശ്രദ്ധാനും കാപട്ടം നിറ
ഞതതാബന്നന് ലേഡംഫോല്യം തോന്ത് സംശയിച്ചിൽ
നില്പി. ഹാ! അഞ്ചയുടെ ഏഴും അഞ്ച് എത്ര നിർമ്മ
ലവും അകളിക്കിത്തുമാണിരുന്നു. അഞ്ചയുടെ നോട്ടം
എത്ര സ്റ്റോൺലൈറ്റും, പെയ്മാററജും എത്രും
തും മനം ഉയ്ക്കനാതുമായിരുന്നു. തോന്ത് നീജുട്ടുടെ
കെണ്ണിഡിൽ അക്കൗട്ടിൽ ടെണ്ട് അത്തിന്തകരമല്ല
തന്നെ.

അഞ്ച സോഫ്റ്റിൽ എന്നെന്നു മടിയിൽ തലയും
വച്ചു കിടന്നിരുന്നപ്പോൾ, യമാർത്ഥമേപ്പുമാന്ത്രിതി
ഞപ്പറി വാചാലതയോടുകൂടി അഞ്ച് എന്നാട
സംസാരിച്ചു. പുന്ന് വദ്ധുന്നു വെള്ളിക്കതിയകൾ
മുഴുവൻ അഞ്ചയുടെ മുഖത്തു വിശിഷ്ടിക്കുന്നുപ്പോൾ,
അഞ്ചയുടെ മധുരാധരങ്ങളിൽ പുന്നിരി ചൊടിഞ്ഞ
നിൽക്കുന്നുപ്പോൾ, ഹാ! നാമാ, അഞ്ചയുടെ ഫ്രേം കേ
വലും കപടവും അഭ്യമാത്മവാബന്നു തോന്ത് എഞ്ച
നേ സംശയിക്കും? ജനപിംഗ്രൂടി, ചന്ദ്രികയോടൊപ്പം
നീചു അകത്തു കടന്നുവന്ന കൂൾഡ്കോറ്റ് എന്നുന്നു
കൂന്ന് അഭ്യിൽ ഇംഗ്ലീഷ് നൃംഖായി ഉത്തിച്ചു:- അദ്ദേഹം
ഞിവാന്നു പ്രേമാക്കതിക്കുന്നു യാമാത്രമല്ലതിനും, ആ
മുഖത്തു കാണുന്ന വികാരപ്രകടനങ്ങൾ തെളിവാ
ണു്- എന്നു് ആന്നപികാരപ്രവശ്യമായ എന്നുന്നു
എഴുത്തിനും കതിച്ചു പാടുത്തിനും ശക്തിപ്രേ
ശാന്തിപ്രഭമായ ഒരു ചുംബനംകാണ്ട് തോന്ത് പ്രകടി
ച്ചിച്ചതു് അഞ്ച് അന്നുരിക്കുന്നണ്ണായിരുന്നു. ഓ

എപരിലാളിത്തമായ ആ കഴിവെന്ന കാലബന്ധയും, ഈ സാത്രത സ്ഥിതിയേയും തമ്മിൽ താരതമ്പ്യപ്പെട്ടിരുണ്ടുണ്ടാം, കരകാതിരിക്കുവാൻ എനിക്കു ശക്തിയില്ലോ താങ്കന്.

എനിക്കു മേരി ഗോധ്യവിനോട് യാതൊരു പരിവെറ്റും അസുഖയുണ്ടില്ല. വിടക്ക് പുഡിൽനിന്നും മല്ല കടിച്ചു മഞ്ഞത്തനായ വണ്ണിക്കുന്നു അനുഭവക്കുത്തമായ വിഹരണാരതിനു വിശ്യാദായ ഒരു പുണ്ണിട്ടു മാത്രമാണുവാൻ. എങ്കിലും അങ്ങങ്ങളുടെ പ്രശ്നസാഹാന്തജ്ഞിയാൽ എന്നുംപ്രോപ്പാലെ തന്നെ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് ഒരു ദിവസം കുടാരിക്കാം മല്ല രണ്ടാമാത്രം ഭാത്യും അഡ്ദേ അഡ്ദേ അഡ്ദേ അഡ്ദേ കാലാ ജീവിച്ചിരിക്കാമെന്നു റൂപമോഹിക്കണം. തക്ക നീന് ഒരു ഏദേയ്യത്തിന്നും പ്രഭേദാദാദാത്താൽ എന്നതോരു തന്റെതില്ലെങ്കിൽ മരണാർത്ഥിനു എന്നാൽ ഇരയാമിത്തീരുന്നോ, അംഗങ്ങനും ഒരു സാന്നതിനു സത്യസ്പാദപരമായ ഏതൊരു വിദ്യുത്തിന്നും നീതി അംഗങ്ങൾ വിശ്യാദാക്കുന്നു ഒരു ദിവസം വരും.

എന്ന്,

രഹിക്കണം അംഗങ്ങൾ പ്രിയപ്പെട്ടവളായിരുന്നു
ഹാരിയെട്ട്”

ആ റംഗം പരമനിറ്റുമ്പുണ്ടാണി. പെട്ടുനു കാഴുന്നതുടി പറ്റുനു വന്നു ഒരു വാദ്യം, മറിയും മുക്കും പററിത്തും അഭിവാരിത്തമായ ഈ സംഭവം, ഒഴും വിഭാഗനാക്കിച്ചെടുത്തു അഭേദം ഭൂപരവശനായി വിളിച്ചു പറഞ്ഞു:-“ഹാരിയറിക്കുന്ന ഒപ്പതം! അംഗം, മറിയേ; എന്നു രക്ഷിക്കണാ.”

കത്തു വായിച്ചു കലിക്കാണ്ടിരഞ്ഞെ നിന്നു മറിയ നിർമ്മാക്കണ്ടുമെടുപടി പറഞ്ഞു—“ഒദ്ദവത്തെ വിളിക്കും” അവിടുതെക്കല്ലോതെ മറ്റാക്കാണ് രക്ഷിക്കാണ്. അവകാശം? തൊൻ ഇനി രേരനിമിഷം ഇവിടെ താമസിക്കുകയില്ല”—മറിയ വാതിലും ലേക്കുനടന്നു.

ബൈല്ലി കരഞ്ഞു:- “അംഗും ഇന്ത ഭ്യക്കര നാഴിക യിൽ, എന്നു തന്നാച്ചു വിളംവച്ചു. പോകുന്നേ. ഒരു വത്തെ വിചാരിച്ചു് എന്നു ഫലാരനാശത്തിലുക്കു തജ്ജിയുംവച്ചു പോകുന്നേ.”

മറിയ, ഒരു നിമിഷം തീരിത്തെ നിന്നു ഭത്താവിനു നേരാക്കി. അംഗുഹം ഭവാധരഹിതനായി വീഴാൻ തുടങ്ങുന്നതു് അവർക്ക് കണ്ടു. ഒരു തന്താടിശിട്ടയിൽ അവൾ മുന്നൊട്ടു നീങ്ങി. ബൈല്ലിയെ നിലം പ്രതിക്കാതെ താൻറെ ഏകക്കുള്ളിൽ താങ്ങി.

* * * *

വർഷം റണ്ടുകഴിഞ്ഞു. /ബൈല്ലിയും ഭാന്തുയും മുറ്റലിയിലും പ്രത്യേകിനുംരഹായ ഒരു ഗ്രിത്തെൽിനടത്തും അതുരാമാന്തിൽ, ഇരിക്കുകയാണു്. അന്താരീക്ഷം പുഞ്ചസുഗർസ്യത്താൽ നിറയപ്പെട്ടിരുന്നു.

“എത്ര മുന്നൊമ്മോഹനമായ ഭ്രവിഭാഗമാണു്. തങ്കം. നമ്മുടെ ഇംഗ്ലീഷിനേംഡാഡ ഇന്ത സ്ഥാപം എത്രയോ മെച്ചും?”—ബൈല്ലി ഭാന്തുയോടു നമ്മസംഭാഷണം ആരംഭിച്ചു.

മറിയ പറഞ്ഞു:—“ഇററലിയിലെ വസന്തം സുഖസുഖരഹായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷിലെ ഇത് ആത്മവും ടെക്നോളജിക്കുമുണ്ട്.”

ബൈല്ലി—ഈതു നിഞ്ഞു സ്പരാജ്ഞരേഖയും എന്നു

எந்த பாயுக்கயலீ? ஏனால், அது நரகதை ஏதேனும் என ஸ்ரூஹிக்கவான் எனிக்க கஷியும்?

“அது அபையுடை வூஞ்சூரளையலை உள்ளத்தின் கொள்ள வாய் அல்ல?”

“செல்லி விவஸ்திப்பத்தையிடி. அதேவோ வாழ வரவேற்ற நிழூஸ்நாயிங்கூ.

மரிய அது நிழூஸ்தைய வெளியூ—“அதை, அவத்தை கடித்திடுவது என விடுதிக்கு.”

செல்லி விரியூ:— புதுதியுடை ஹூ மணை ஹாரிதியிடி, ஏன்ற ஸ்திப்பதை நிதியுதை பூர்வி, அது படிய ஸ்ரளைக்கர்க்க ஸ்மாகாமவிடத் தோமான, மரியும் நிதி எனிக்க மாந்தூகிற்கும்போல் செல்லு குறகு நக்குத்துநாளோ”

“நீஒத்து”, குத்துத்துறை நதியாக்கு. அவனராயா கொள்ளல் அவனக்கவுலும் மாதுநாளோ” என்ன நினை சூல் ஹூ ஹூரவிவார அவனராக்குத்துது. என்ன நினை தூடை பூந்தீரோ” ஸ்டித்தில்லூ. பாதுவாக்கர்க்க அவஶாங்கிப்பிக்கு. ஹூ விழு செல்லாம் பூவறுவும் பூஞ்சாரிக்கத்தூ?”—மரிய ஏழங்காடு.

“தகூ, ஹூ ஸ்ருதிப்பு, வாயுநாலூப்பு. என்ன ஹூப்பார் செல்லுதிய ஏந்துகாயின்னீர்க்கைக்கயா ஸ்ரோ”- செல்லி தொந்தா நிச வூக்கத்தாக்கி.

மரிய, ஹூ விஶலீகரணம் கேர்க்கான் நில்லை? தெ, கொந்த வாஸதியிலேசெழுங்காடு நடவை.

“ஹா! சொவுதா; கஷின்னுப்பாது அது தொறுகா ஹம் ஹனிசுவுக்கிடுகிடுக்கோ? பரிதங்கமிதீக சூல்லாம் ஏன்ற டிவுதை வல்லிப்புக்கரும் ஏனை

നിരാശയിലേക്കൊഴു് “ത്രുകയും മെയ്യുന്നു” - ഷൈലീ എങ്കി തുടങ്ങിയിൽ ഒരു ചേര്ത്തു കൂടിത്തോന്നു കരഞ്ഞു. കി റച്ചക്കഴിവും അദ്ദേഹം എഴുന്നോറു്, ഇങ്ങനെന തന്ന താൻ പറഞ്ഞു:— “നാഭിയാബന്ധപ്പും വളക്കും കൂടി. താൻ പോകും; എന്നു ക്ഷണിച്ചിട്ടുണ്ടെല്ലും”

അതു വേന്തു കാലഘാസ്യമുണ്ടിൽ, സ്വീസ്സിലെപ്പിപി നീറ സ്ഥാപിത്തുക്കി, എതാനും കൂടിവളക്കും അഡി, അ തിവേഗത്തിൽ ഒരു ഖുപായുന്നതു കാണ്റാരാണി തു ടിച്ചിള്ളുകുന്ന ജവത്രംഗളിൽ, ചുരുന്നുംനീറ തിരക്കും, പ്രതിഫലിച്ചു തിരുന്നാണി. പത്രിമാക്കാശത്തിനീറ കമനിയത ക്ഷണിയ്ക്കിൽ മണി. ഒരു കാർമ്മേഖം ഉയർന്നുവന്നു. പൊട്ടുന്നു് ഒരു ഗുഹയ കാറാടിച്ചു. ഷൈലീ കയറിയിങ്ങനു കൂടിവളക്കും മറിയുണ്ടി. മുരാക്കി ഷൈലീ വെള്ള തിലേക്കു താണു. - അദ്ദേഹത്തിനീറ അവസാനവാക്കകൾ ഇന്തായിങ്ങനു:— “മാറിയെടും, മു ചെറവന്നീതി”

ഇമീറ്റാതട മകൾ!

തരവാച്ചുഭാഗത്തിൽ തനിക്ക് ലഭിച്ച നാലു രൂപ പരയംകൊണ്ട് ഒരു പി തമ്മാവുരിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നും ആയംബുരാദേശം ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ ഇനിയും അതു യുവാവീസ് മനസ്സുഭാഗായില്ല. അഖാളത്തോടു അതു സ്വഹിതത്തായി ഒരു സപ്ലിനുവുംപാരി അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. അതു ഭാഷ്യകൾ സഹായത്താൽ കഴിത്തീൽ സപ്ലി ചെയ്തിരുന്നു വിരലുകളിൽ വജ്രങ്ങളിൽക്കൂട്ടം അണിഞ്ഞതു് താൻറെ ആയംബുരാജീവിതത്തിന് ക്രമാടി വളർത്തുവാൻ ഫോഫിക്ക് പ്രഖ്യാസമുണ്ടായില്ല. ഒരു കുഞ്ചിതം സന്താനം നിലച്ചിവാണു് അംഗാം അവിടെ അനായിപ്പും കുറഞ്ഞായും വില പിടിപ്പും അടക്കാം ആം പക്കവസ്തുക്കളിൽ അതു യുവഗരീരുതിൽ ഒരു ദാനാ ജീവിപ്പാം ടൈറ്റിനുവും അംഗാം ഒരു ദാനാ ഒരു ഗസം സാരവിഷയാണു്, വിലക്ക് ഒരു സ്ത്രീയനാളുത്തിയും.

സുപ്രസിദ്ധ ധനാധികാരിയും ധനാധികാരിയും ചുത്തായിപ്പണി കഴിപ്പിച്ച ഒരു .ബെംഗ്ലാദശാണു് “ശത്രു ഓദ്ദേശം” അതു മനോഹര മനീരമാണു് ശാന്തക്കമാരി ചേഹുവാത്മം താമസിക്കുവാൻ തെരഞ്ഞെടുത്തതു് മോട്ടിയായ ജീവിതരീതി, ആജ്ഞാനവത്തികളുായ നിരവധി ട്രൈജനങ്ങൾ, ആഡിയായവ അവളുടെ ധനത്രം എന്നു ചുതാണ്ട് പ്രകടമാക്കിക്കാണാം ഒരു സ്ത്രീയുടെ ഏഴതാണ്ടു ഒക്കാടിപ്പേരനായ ഇമീറ്റാതട എക്കു സന്താനമാണെന്തു. ലേണം അപരിചിതമകും പണ്ടത്തിന്നും പ്രഭാവത്താലും കുതൃപനിവുംബന്ധംബാംസു

കരായ ത്രിശ്ശൂരാജ്യത്തെ സഹായത്താലും ആ മോഹ നാംഗി നന്നിനും ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടതില്ലായിരുന്നു.

ഹ്രേക്ഷകരുടെ കണ്ണവിപ്പിക്കുന്ന വേഷവിശാന അള്ളോട്ടുകൂടി ഗോപി ആനന്ദദേവന്തീരൻറെ പുത്രോ ഭാഗത്തുകൂടി പതിവുപോലെ അനും ഒരു റിക്ഷായി തു പോകുന്നതു ശ്രദ്ധകമാരി കണ്ടു. ആ യുവതിയുടെ കണ്ണകളിൽ ഒരു നവബൈവത്ര്യം കാണിയാം. ആ തു ലോകസ്ഥാനരി എന്നതാക്കാനും മനസ്സില്ലാതു. അവ ലോക ത്രിശ്ശൂരുന്നു നിങ്ങാണിച്ചു, ആ സ്വഭാവം കരിച്ചു നേപ്പശിക്കുവാൻ.

“അമ്മാ, അംഗീകാരം ഒരു കാഡേവര സന്നാനുണ്ട്. പണത്തിരുന്നു മുഖ്യക്കൊണ്ട് ചുമ്മാ വിഴഭഗ്നശാഖയും തത്തിനിരാജിയതാ” — ശ്രീ അരനപ്പേരൻ വിചക്ഷണ നും അറിയിച്ചു.

“അംഗീകാരത്തിന്റെ വിച്ഛു്? ” അതു അറിയുവാ നും അവരുടെ അനുഗ്രഹമുണ്ടാക്കി.

“ഓംഹാ, ശാഖാ” തെക്കണ്ണദാർജാ—എന്തിനാ വീ ദിന കൂടും തത്തുക്കരനാ. എന്തായാലും എന്നും കാഞ്ഞാ തു പ്രത്യുഥിയാം. പേഞ്ച ഗോപീനാം, കണ്ണാലേവാ? കാരണംവൻ.”

“എംബാ, ശാഖ്യാർഥ ധനഃകാടിപിശ്ചും എന്നും ഏകട്ടിക്കത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥിനും”

“ഹാ; പാവര, ഇംഗ്ലീഷ്മത്തിന്റെ മോതിരങ്ങെ ഒരജ കല്പിതന്റെ വിലച്ചില്ലോളും, അഞ്ചാളുടെ സപ്പുംപുംപും.”

“ആം ശാം ഇവിടെന്നു വലിയ ജനിയല്ല. ഒരാട്ടിക്കുന്നതു സപ്പത്തുപുംബാം.”

“ഉള്ളിയെക്കണ്ണാലറിയുമെന്നോ? എതാഡേഡും
ഈതാ മെച്ചും. മുന്നതരം.”

“ഹാ!”

“എന്താ സംശയം?”

“നിന്നും അദ്ദേഹത്തെ ഇങ്ങനൊട്ട് വരുത്തുമോ”

“ഹാഡോ! നാലുത്തനെന്നാവാവട്ട്.”

* * * *

ഗോപിയുടെ പ്രവേശനത്തിൽ ആനന്ദഭന്ധന
സ്ഥാപിച്ചുണ്ടായി, പ്രഭാപൂരിതമായി ചെമ്പത്തു. ഒരു
നെക്കമാരി അംഗങ്ങായ സുവർണ്ണ വിത്രമായി മാറിയി
രന്നു. ഗോപിയും റിയൂൾ വാൻ ഒരു കണ്ണലു ഘലിച്ചിട്ട്
കൊണ്ട് ശാന്തകമാരി കാണ്ടംകാണിയ്ക്കുടി ആ യുവ
കോമളുടെ അഭിവീക്ഷിച്ചു ഗോപി ഒരു മന്ദഹാസം.

“ശാന്തകമാരി, നിങ്ങളുടെനിക്കു് അളള്യച്ചുതെന്തി
നോ?”—ഗോപി ഫോറിച്ചു.

“അപരിവിതരെ പരിവയപ്പേണ്ടേണ്ടതു് മനസ്യ
ധന്മരാളു്”—ശാന്ത അത്മവത്തായി നന്ന മന്ദഹസിച്ചു.

“നിങ്ങളുടെ വിവാഹകാഞ്ചുമന്ത്രായി—”

ഗോപിയും “അതു് ആളുമായി അറിയേണ്ടിയി
രന്നു.

“എതു് വിവാഹകാഞ്ചു്?”

“ധനകോടിപിള്ളിയുമായുള്ള വിവാഹം.”

“ആരു റാറേറു്?”

“പട്ടണവാസികളാകമാനം”.

“അപ്പോൾ ഗോപി എന്നെപ്പറ്റി അനേപാഷ്ടി
ക്കാടണ്ണു്. അപ്പേ?”

ഫിരിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ ഒരു വൃക്കിന്തീ
കൊള്ളുത്തി.

“ആ വിവാഹംലോചന എനിക്ക്” അരുംടങ്ങിലെ
അത് സമ്മതമുണ്ട് എന്നായിരുന്നില്ല. ധനസ്ഥിതിയിൽ
കൂടും അധികം എനിക്ക് എക്കുദേശം അന്നദേഹം
ജൂനാണ് എന്നാൽ...” അവർക്കു വാക്കു കിട്ടിയില്ല.

“പിന്നാരെയാ”—ഗോപി അരുംടാത്തു. ശാന്തയിൽ
ടെ മുഖം ആന്തമായി. അവർ ടീർഘമായി നേരില്ലെസിച്ചു. ഗോപി അപ്രസിച്ചു.

അരുമ്പാബംജീവിതത്തിൻറെ ആവശ്യം അംഗാണ് അഭിഭാഷക് അംഗങ്ങൾപ്പുട്ടുക. ആ കമ്മേറപ്പുതി തന്റെ സ്വന്തമായികഴിഞ്ഞാൽ പണ്ടത്തിൻറെ ഒപ്പ്
ബിച്ചു തീജേംസ് അഭിഭാഷകരിയാശായിരുന്നു. നഹാ
കോടിശ്രീരംഗായ ധനകോടിപ്പും ദിവ്യ ധനസ്ഥിതിയിൽ
എക്കുദേശം തനിക്ക് അംഗങ്ങാജൂനാഞ്ഞാണ്ടു അവരും
പരാജയത്തു് —ഗോപി പിന്തിച്ചു. അഭിഭാഷ ശാന്തമാരാട്ട ധനപ്രണാവം എതാണ്ടു നന്നുംലാക്കി. അവളും
ടെ ആംഗംഡയോരണി ആ യുദ്ധാവിനെ അനുഭവപ്പെട്ടിച്ചു.

ചുപ്പാലിവശവും ഗോപിക്ക് ആനന്ദങ്ങവന്തെ
തു ചെപ്പുണ്ടുണ്ടായി. അതു് ശാന്തമാരാട്ട എന്നതു
പോലെ ഗോപിയുടെയും രഹാവശ്യം മാതൃഭായിരുന്നു.
തീരുണ്ടി നിശ്ചയിക്കേണ്ട ഒരു കഴിപ്പും മാതൃഭാ ഉണ്ടാ
യിരുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അവരുടെ വിവാഹംനാണിനു്.

“നധൂട്ട വിവാഹകാല്യം ഭവതിയുടെ അപ്പുന്ന
അവിശിക്കേണ്ടുംബാ?” ഗോപിചോദിച്ചു.

“എനിക്ക് ഈ കൂദാശ ഒരു വാരംമായി വിവാഹം
മും നടത്തുവാൻ അ പ്രാണം നോക്കുതു അംഗവാദം തന്നി
ടിജിതാണ്” എന്നാൽ മുഴുവിവരത്തിനു്, അങ്ങേണ്ടെങ്കിലും
അിരിയുന്നു.”

“എന്നിട്ടോ? — ഗോപി ഉൽക്കണ്ണയോട്ടക്കി
ചോദിച്ചു.

“അപ്പുന്ന് ഇപ്പോൾ സമ്പരിക്കത്തെ ശേരിസു
വമില്ലെന്നും, വിവാഹം നടന്നിക്കൊള്ളി എന്നും, എ
ന്നറ പേഴ്സ് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഗോപിയുടെ വെന്മാർ
സ്വഭാവം വിവരം അറിയിച്ചുവോ?”

“കഴിഞ്ഞ അപ്പും കിൽത്തെന്ന ഞാൻ വിവരം അ
പുന്നെന്ന അറിയിച്ചു. നാലാംനാൾ മരുപടിയും വന്നു”

“എങ്ങനെന്നു?”

“വിവാഹം യുഖാദ്ദോത്ത് താന്ന നടത്തപ്പെട്ടു
ണ്ട ഒരു പഴവനകൾമുഖാജന്നും, അതിൽ എന്നറ
ഇപ്പും അപ്പുന്നറ ഇപ്പും കിരിക്കുമെന്നും, വിവാഹ
അനീഡ തേജും, അപ്പുന്ന നാമു രണ്ടു പുരോധും വന്നു
ബാക്കാളും എന്നും, പ്രാഥമിനാവയ്ക്കുമുഖക്കിൽ
എഴുതണാമെന്നും നററും.”

— “പണ്ണത്തിനുള്ളതിരുക്കും അവരും ശാന്തമാണും, അതിനു
ശ്രദ്ധിക്കാം.

“പണ്ണമില്ലപ്പാർ ഇന്ത്യാട്ട് ശാന്തയ്ക്കുമെന്നും, അ
പുന്നു വരുമ്പൊം കൊണ്ടു പുന്നാൽ മതിയെന്നും,
ഞാൻ ഇന്നാലും എഴുതി”

“എന്നാൽ ഉടൻതെന്ന വിവശമും നടത്തുകയാണും?
അവിടെത്തെ അഭിപ്രായം എന്നും”

“എനിക്ക ഉറീച്ചും അഭിപ്രായമുണ്ടാണും?”

“അംഗത്വ റാത്രാംതീയതി ഒരു ശുദ്ധിയുള്ളതുമുണ്ടും—ശാന്തക്കമാരി സ്വഭാവം അറിയിച്ചും.

“എന്തിനും ആ മഹുത്തം പാഴിക്കുന്നു” — ഗോ
പി പിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

ബഖലപ്പുടാരം കററം ആളില്ലാത്തതുകാണ്ട് അനാധിക്രമായി വിവാഹം നടത്തിയാൽ മതി എൻ്റെ ശാന്തക്കമാരിക്കണിപ്രായമുണ്ടായി. എന്നാൽ വിവാഹസ്വദിനം നിർജ്ജീവമായി തജ്ജിവിച്ചവാൻ ഗോപിക്ക മനസ്സുണ്ടായില്ല. ശായാളിടെ ചലവിൽ ആനന്ദങ്ങളെ പാരിസ്വദം അലക്കാരവിഴഞ്ഞേ ഇംഗ്ലീഷ് അമരാവതിയായി മാറി. അംഗത്വേ രൂപയിൽ പറം ഗോപിക്ക വിവാഹാവസ്ഥയുംകൂടും വിനിശ്ചയാ ഗിക്കവാൻ സാധിച്ചു, ശാന്തക്കമാരിയുടെ കമ്പിതാവി നു പണം കടം ഏകാട്ടക്കവാൻ ആളുള്ളണായിരുന്നു തുകാണ്ട്.

വിവാഹങ്ങോസ്വം സമംഗ്രാം നടന്നു. വധു വരന്നാൽ അനാഭ്യാജുതയിൽ ആളുകൾ പ്രശംസിച്ചു. ശാന്ത ഒരു ഗോപിയും രതീകാമങ്ങളുമാരപ്പേരും ലൈ ആനന്ദങ്ങളെ അഡിവസിച്ചു.

വിവാഹം നടന്നിട്ട് നാലു നാളുകൾ കഴിഞ്ഞു. ഗോപിയുടെ വിരലുകൾക്കിടയിൽ ശാന്തക്കമാരി കൈകോത്തു കളിച്ചു ആ പുമേനിയിൽ പുളകം ചുണിക്കണംബിരുന്നു.

“നാമാ, തോൻ ധന്യയായി, അവിട്ടനു എ നേരതായി തീന്ത്രതുകാണ്ട്” - ഗോപിയുടെ ഒരാളിൽ ശിരസ്സു ചേത്തുകാണ്ട് ശാന്തക്കമാരി പറഞ്ഞു.

“ഹാമനേ, നാം ധന്യരായി എന്ന പറയു” - ഗോപി പ്രേശസിരുടെ തെരു തിരഞ്ഞെടു.

“പ്രാണനാമാ, ഒരാൾ അഞ്ചെയെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കാണ തോൻ ഒരു നില്പനയോ, വിത്ര പിണിയോ ശത്രയി തീന്ത്രാൽ പോലും അങ്ങു് എന്നു

മേലും ക്രിക്കറ്റ് നാട്ടുന്നു? ” - അതു് അവർക്ക് അറിയേണ്ടിയിരുന്നു.

“നിശ്ചയിച്ചുമായും” - ദഗ്ഗപിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽനിന്ന് ഒരു പതരലുണ്ടായി.

അധികാരിക്കുന്ന അതു് തന്നെ ഭാര്യയോടും ഫോട്ടോക്കേം നാമായിരുന്നു. തിരുന്നീരു അവിചാരിതമായുണ്ടായ അതിനും അവരുടെ സംഭാഷണത്തിൽ വിശദമിട്ടു്.

“യന്ത്രകാടിപ്പിള്ളി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യസ്ഥിതിനേപാൾക്കുന്നു” തിരുവൻ അറിയിച്ചു.

കെട്ടിടത്തിന്റെ വാടകയ്ക്കും ഉണ്ടിക്കും. നാലു മുഴുവൻ കൊട്ടാരത്തീക്കാമെന്നു പറയു്” അവർ തിരുന്നെ പരഞ്ഞതയും.

“ഭാസാവസാനഭായില്ലപ്പോ. അതിനും ഏ ക്രിനയാഡി യുതി കുട്ടിനു്” - ദഗ്ഗപി ആരാത്തു

“കഴിഞ്ഞ മുന്നു ഭാസവാത വാടക കൊട്ടാരത്തിട്ടില്ല. നാലുവർഷപുത്ര മുച്ചു വേഗം. എന്നാൽ.....” അവർക്കു് ഏ കുട്ടാക്കടി പറയുവാനുണ്ടായിരുന്നു..

“അതിനെന്തും അതു് ഉടൻതന്നെ കൊട്ടാരത്തിനും. കണ്ണട ഉസാത്തുകുടി ഇൻഡപർ കൊട്ടാരത്തെക്കുറ്റി” - ദഗ്ഗപി അവക്ഷ്യമായി വികാരങ്ങൾ പൂർണ്ണായി പരഞ്ഞു.

“എന്നാൽ അങ്ങനെന്തും ചെന്നു് ഇന്നു കടിശീകരിക്കിയിരുന്നു കൂടിയിരുന്നു. മുൻകുർ ദണ്ഡം ഇരുപ്പും കൊട്ടാരത്തിന്തെന്നാലില്ല തുടാന തന്നെ നൃസിംഗം അങ്ങയുടെ സ്വപ്നം ഒരു ദിവസം ചോക്കുമ്പോൾ” - അതായിരുന്നു ശാന്തയിട്ടും അതു മറം.

“എന്നിൽ ഭവതിയുടെ അപ്പിനേയും ഒരു കാണിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനും ശരീരസ്വബന്ധം നിടക്കമൊരും. അവരുടെ നിടക്കമൊരും

മില്ലേന്തോള്ളു കത്തു വന്നതു” ആ സ്ഥിതിക്ക് നടക്ക് ആളുമായി അങ്ങാട്ട് പോക്കുള്ളേ വേണ്ടതു്? ” ശ്രദ്ധ പി ഒരു സ്വാധീനമനായിരുന്നു.

“അതു പിന്നീട് തീരുമാനിക്കാം” - അവർ പറഞ്ഞു - “അവിട്ടനു ആ മുഖ്യപ്രസ്തര പ്രണം ആരി തെരുക്കാട്ടത്തിട്ടു വരു”

“പ്രണം എത്രവിടെ?”

“പ്രണംമോ?” ശാന്തയുടെ മുഖത്തു ഒരു നിസ്ത നരായത നിശ്ചാടിക്കുന്നതു്” ശ്രൂപി കണ്ടു.

“എന്തു്? - ഭവതിയുടെ കൈവയം പ്രാബിള്ളേ? അപ്പുൾ വന്നിട്ടു ആനിക്ക പ്രാഥ്മാക്കു്” തന്റെ അരുംഗാസയാന്തിരന്റെ അസ്ഥിവാരം മുളക്കന്നതായി അഡാർക്ക തോന്തി. “ഭവതിയുടെ കൈവയം പ്രാബിള്ളേ” ആ മഹാശ്വർൻ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി വീംജം വോദിച്ചു.

“ക്കിബേരംഗാനാനത്തിരുന്നു കളിത്തിനെന്നതിനാണു കൈകൂട്ടുതൽ” - അവർ സുശ്രൂതവദനചായി സ്വാജി വാദം ചെയ്തു.

ശ്രൂപിക്ക് അവളുടെ പിരി കാണേണ്ടായിരുന്നു. ശാന്തയുടെ സാമ്പാട്ടിക സ്ഥിതിയിൽ അഡാർക്ക സംശയമുണ്ടായി. തന്റെ അക്കാശങ്കാട്ട പൊളി യുന്നതായി ശ്രൂപിക്ക തോന്തി. താൻ കടക്കം വാങ്ങിയ തെക്കിലും കേട്ടക്കാൻ സാധിക്കാതെ വരുമ്പോൾ എന്ന ദാർശനം ഭേദനാണു. ആ വക്കുൾ സപ്തപ്രഥമിന്റെ ആചാര ചൂഡം ചെന്ന വീക്ഷിച്ചു. അഡാർക്ക തുല്യാരാഹപാ സമുണ്ടായി. ധാരാളം ആട്ടരണാശട്ടം ആ ശരീരത്തിൽ കാണിക്കുന്നുകൊണ്ടു്!

ശാന്ത വെച്ചും ഒരു ഭോഷിയായിരുന്നില്ല. അവൻ സക്കു കാര്യം എത്താണ്ടു മനസ്സിലായി. “നിങ്ങൾ എ നീന് ഈ പുഞ്ച് മാലും അളിൽ ദേഖി ഉറപ്പിക്കണം” — ഒരു പദ്ധതിയിൽ അവൻ പറയുന്നു.

ഗ്രാഫിയുടെ കാതുകൾക്കു അതു കേരംക്കവാൻ കയറ്റുണ്ടായില്ല. “ശാന്തേ! ഈ സ്പണ്ടാഡണംജലി ഷ്ടേ” — അയാൾ അക്കമന്നായി, അവന്റെപ്പൊട്ടുടക്കി ചോടിച്ചു.

“കേവലം ഒരു നർത്തകിയുടെ ഭര്ത്രയ്ക്ക്” എവിടുന്നാണ് തനിസ്പണ്ടാഡണംജലി കിട്ടുക” തന്റെ ജീവിതേശനിൽ നിന്നു പരബാത്മം മറച്ചു വയ്ക്കുവാൻ അവൻക്കു ഇനിയും ആരാധനില്ലായിരുന്നു!

“ഹം! ഇമിന്നാത്തട മകൾ!!”—ഗ്രാഫി അലറി—“ദ്രാഹീ നീ ഏതനു വർദ്ധിച്ചു” — അയാളുടെ പാദങ്ങൾ നിലത്തുറയ്ക്കാതെയായി.

“എന്തു്?” — അവളും വിട്ടില്ല—“കോടിശ്രേരനായ ധനകാടിപ്പിശ്ചൈ ഉച്ചപക്ഷിച്ചു നിലന്നന്നായ നി അളളുടെ വലയിൽ ചാടിയ നോൺ നിങ്ങളെ വരുമ്പിച്ചു വെന്നോ?” ശാന്ത ഒരു ഭ്രകാളിയെപ്പോലെ അയാളുടെ മുഖിൽ നിന്നുന്നു.

പി: സി. ഇംഗ്രോ.

ഭാമയുടെ ഭർത്താവ്.

ഭാമ സുരഖിയാണ്. അവളുടെ വില്പിവില്പാട് അപം ലോകത്തെ കീഴുക്കമാക്കുന്ന മറിക്കണം. അവളുടെ കുള്ളുകൾ ജിതേപ്രീയമാരായ യോഗിപ്രീമാരുടെ എല്ലാ അഭാവം തുടക്കത്തിൽ തുടിപ്പിക്കണം. അവൻ അബ്ദവയല്ല, പ്രശ്വവയാണെ.

സാഹാര്യം സഹാരിക്കാൻ ഉച്ചല്ലാത്യാധുനാർ തന്റെ ഗ്രഹത്തിന്റെ മുൻവശത്തുനുടി പോകുന്നതു ഭാമ കാണിക്കുന്നു. ആല്ലെങ്കിലും അവരുടെ ഒരു പ്രാബല്യം നേരുക്കുന്നതിനുപോലും അബദ്ധക്ക നാശമാണുണ്ടിന്നു. ആ നന്ദിയിൽ കുഴുന്ന നാറി. ചിലകൾ എത്രജനറം നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനും അവർക്കു അലംഭാവം തോന്തിയില്ല. പടിവാതിലിനു സ്ഥാപിച്ചു മറഞ്ഞു നിന്നുകൊണ്ട് ചിലതാടങ്ങൽ കൂടക്കുന്നുണ്ടിയും അവർക്കു ഏറ്റും വന്നാൽ അടുത്ത കാലത്തു മാത്രമാണ്. പൊക്കം ആ ദൈയത്തും കുഞ്ഞത്തിൽ വലിച്ചു അവളുടെ ശ്രൂഢി മുഴുവൻ ഒരാളിൽ ദ്രുഡിയാ പതിനിന്ത്യും അഥാഡക്കാൻ അവളുണ്ടിരിക്കുന്നതിനും സംശാരിക്കുന്നതിനും അവർ സന്ദർഭമുണ്ടാക്കി. അങ്ങനെ അചിരേണ്ണ പ്രമച്ചന്നും ഭാമയെ വിവാഹം ചെയ്യു.

II

“ശാജക്ക്” അരസിക്കനായ ഒരു ഭർത്താവാണോ”

പ്രേമച്ചന്നും മദ്ധസിച്ചു. ഭാമ പറയുന്നതു ഒരിതനാഡിയിരിക്കുമോ എന്നും ഒരു മംഡാനപ്പോലെ അഥാഡി മാത്രങ്ങരം ചിന്തിച്ചു.

“എപ്പും മെച്ചനാൽ എന്താണെന്നും അങ്ങേയ്ക്കും എന്തുകൂടാം”

പ്രേമചത്രൻറെ അധികാരിയുടെ കോൺസിൽ ഒരു ചെറുപ്പണിരി നിഴലിച്ചു.

“ഭാന്തുക്കു മരപ്പാവപോലെ കുറ്റുന്ന ദരാളി സം” എൻറെ ഭത്താറ്റ്”

ഓമ തന്നാത്താൻ പരാതി പറഞ്ഞു. ആ വാക്കുകൾ പ്രേമചത്രൻറെ അസ്ഥി തുച്ഛമാണ് അക്കണ്ടുകരി.

“അങ്ങനെ പറയുവാൻ കാരണം.....?” അധികാരി നേരിറി ചുളിച്ചുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

ഓമ മരപടി പറഞ്ഞു:—“രാത്രികാലഘാട്ടിൽ പലപ്പോഴും അങ്ങ് എൻറെ കുട താമസിക്കുന്നില്ല. അതിന്റെ അത്മം... ?

“എനിക്കു പ്രേമചില്ലനാണോ?” എന്ന പ്രേമചത്രൻ ഇടയ്ക്കു താഴ്ത്തു ചോദിച്ചു.

“അതെന്ന്”

അഡാൾ, അവളുടെ തുട്ടത്തെ പൂജാവിധിംതന്നെ ഇന്ത്യൻ പ്രൗഢ്യത്തിൽ ചാത്തി; വീണ്ടും ചാത്തി.

പ്പണ്ണിരിപുവൻ രാഗലുഭീഗിയ ചെമ്പുഞ്ചകൾ വിട്ടതിൽ ഓമ മധുരമാണി ചോദിച്ചു:— “ഒന്ന് രാത്രികളിൽ ഇവിടെ നിന്ന് അങ്ങ് എവിടെ ചോക്കുന്നോ? അതു് അങ്ങ് എന്തിനു എന്നിൽനിന്നു മറച്ചുവച്ചിരിക്കുന്നോ?”

“എൻറെ ഓമന എന്തിനാണതറിയുന്നതു്” എൻ സം അലക്ഷ്മായി, എന്നാൽ വാതസല്ലം തന്ത്രാട, കണ്ണി തിരുമ്പിക്കൊണ്ട് അധികാരി എതിർച്ചോല്ലുംചെയ്തു.

“അതറിയുവാൻ വേറെ വല്ലവരും ഉണ്ടായിരി കണം!!” സുഖിസഹജമായ സംശയവും, ഉയ്ക്കണ്ണും അവൻ പ്രകടിപ്പിച്ചു. ഒരു “അതതാഴിക്” അവച്ച ബാധിച്ചു.

“ഞാൻ രാത്രികാലഘാട്ടിൽ എവിടെപ്പോഡാലും അതെന്നുറെ ഓമനയ്ക്ക് യാതൊരു തരത്തിലും ദോ

ഷകരമായിത്തീരുകയില്ലെന്നുള്ളിട്ടു നിശ്ചയമാണ്, വിശ്വസിച്ചോളും.”

ഈ അധികാരി കുറുകളിലേയ്ക്ക് നോക്കി; നി ന്നിമേഷതായി നോക്കി.

III

തിക്കൾ, ബുധൻ, വൈദി തുടങ്ങി ഇന്ത്യക്കൂട്ടിലെ രാത്രികാലജാലിൽ പ്രേമചത്രൻ എവിടെ?പ്രാക്കയാ സൗന്ദര്യവാൻ ഭാമയും” ഉത്ക്കണ്ട വല്ലിച്ചു. അ തെപ്പറ്റി പച്ചപ്രാവസ്യം ചൊദിച്ചിട്ടും അഖർഡ അ തിരെന്നറ ധാമാത്മ്യം അവാളു അറിയിച്ചില്ല.

തിക്കളാഴ്ച രാത്രി ഒരുച്ചുമന്ത്രിയായപ്പോൾ, ആപ്പു ചത്രൻ പതിവുപോലെ ഗ്രഹത്തിൽ നിന്നാറിങ്ങിപ്പോം യി. ഭാമയും ഗ്രഹശാഖി അഥവാ അംഗരമിച്ചു. പ കൈ ജനത്തിരക്കുള്ള ഒരു കവല കഴിഞ്ഞത്തിൽ ചി നൊ പ്രേക്ഷപ്രാന്ത അവരം കണ്ടില്ല. അധാരം പറ നാപോളിരിക്കുമോ?

ഭാര അഞ്ചേരന അവിടെ നിൽക്കുന്നോരും അവ മുടി ഒരു ഫൈഫിൽ ഭർത്തുസ്ഥിതം നാടകശാലയി ലേക്കെ പോക്കവാൻ ആ വഴി വന്നു.

“ഭാര നീ നാടകര് കാണുവാൻ വരുന്നോ?” എ റൂ ഒസ്റ്റുഹിത ചൊഡിച്ചു. ആപ്പു ചത്രൻ അടുത്ത ദിവ സം രാവിലെ മാത്രമെ വീട്ടിൽ വരുകയുള്ളതു എന്നും അതിനാൽ അന്ന നാടകം കാണുവാൻ പോകുന്നവ ക്കും ആ വിവരം ഭർത്താവാഡിക്കണിക്കപ്പെന്നും ഭാര വി ചാരിച്ചു. അവരം നാടകം കാണുവാൻ പോകി.

IV

“ശാഞ്ചൽ” എന്തിനാണ് “ ഇന്ത്യൻസ്യം ആന്നിൽ നിന്നുംഛുവരുമിരിക്കുന്നതു്?”

“പ്രേക്ഷപ്രാന്തം ഒരപട്ടി ഒരു ചോല്ലായിരുന്ന എന്ന രഹസ്യം?”

ഭാമ—ഈങ്കു് ദനാരാടം രാത്രികളിൽ എവി ടെന്തോ പ്രോക്കനവന്മാരുള്ള തിന്റെ രഹസ്യം.

പ്രേമ—“ഭാമേ! നീ ഈപ്പോൾ ശാതറിയേണ്ട എന്ന് ഞാൻ എത്ര പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞു”

ഭാമ—ഞാൻ അറിയേണ്ടപൊലും. അറിയേണ്ടവ സ്ഥിരം ഉണ്ടാക്കിരിക്കും ഹാ! ഞാൻദ്രോഹിക്കുന്നതു...അം...പ്പോരി...ശരി...തന്നൊയായിരിക്കും.

പ്രേമ—നീ എന്നാണുദ്ദേശിക്കുന്നതു?

ഭാമ—(സഗസ്തതം) അംങ്ങളുടെ എന്നു ഹംഗില്ലെന്നും, അങ്കു വേദാരാജു സുരീയു ഭാത്യം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടും.

വച്ചവിലത്തെ വാവകം ഏററുവും ശക്തിയായിട്ടാണ് അവർക്കുള്ളിട്ടുള്ളതു്. അതിനാൽ അതാരു നിസ്സാ കൊത്തുംബാധിതള്ളിക്കുന്നയാൻപാടിപ്പേന്നു പ്രേമചന്ദ്രൻ പിബാരിച്ചു. തനിക്കാരു രഹസ്യമണ്ഡ് എന്നുള്ളതു് പ്രേമചന്ദ്രൻ സമ്മതിക്കുന്ന പട്ടിക്കൾ എന്ന പരസ്യം ക്രിയാർ ഭാമയുടെ അഭിഭാവങ്ങളിൽ ക്ഷേത്രം വരുമോ എന്നാണുംബാധിപാടം ഭയം. തന്റെ ഭാത്യം ഉണ്ടാക്കിയാടുന്നതു് തനിനു ക്ഷേത്രം വരുത്തുകയുണ്ടുള്ളതു് എല്ലാം പ്രേമചന്ദ്രൻ ഭഗവാന്മായിരുന്നു. തന്റെ ഭാത്യാവിനുന്ന ഒരു പ്രാണിയേണ്ട ഒരു മഹാഭാഗിയുണ്ടു് നമ്മായിരുന്നു എന്നതു് ശായാളുംപൂജയാലു ഉത്തരവായ ഒരു ഭാത്യാവിനുന്ന ഒരു സുരീയുടെ ലഭിക്കേണ്ട ഒരു മഹാഭാഗിയുണ്ടു് നമ്മാഭാഗിയുണ്ടു് എന്നും പറഞ്ഞു.

ഭാത്യാവിന്റെ കൂടിക്കാവും എന്നും ഭാമയുടെ ഗസം ശയനത്തിനു ബാധം കുട്ടി. അവർക്കു ക്ഷേത്രവും പറിയാതെ അവിടെ നിന്നു ക്രമ്മപ്രാഠിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു വല്ലാളുംഡിക്കു ടീപറണ്ടു്:—“എന്നും പ്രാണപ്രായയായ ഭാമേ, ഞാൻ ഇതാം നിക്കു തൊടു് അരുണയിട്ടുണ്ടും; എനിക്കു നീ— യല്ലാതെ അസ്ത്രഭാത്യിപ്പ്. നിന്നൊയല്ലാതെ ഞാൻ ഒവരാരു സുരീയേണ്ട പ്രമുക്കുന്നില്ല”.

ഭാമ അനു പരിപൂർണ്ണമായി വിശ്രദിക്കേം എന്ന് വിശ്രദിക്കേം മെന്നും ഉള്ളശിച്ചാണ്. അയാൾ അഞ്ചെന്ന പറഞ്ഞതു്. പക്ഷെ സംശയം ഗുണ്ടുമായ സ്ഥാപിതയുണ്ടാണ്, അമാത്യത്തിനേൻ്റെ നിശ്ചയ തട്ടിയാൽ പ്രഖ്യാലുമായി സത്യാവസ്ഥ രഹിക്കുന്നു; അഭിപ്രായ തീരുമാറ്റിയിട്ടിട്ടുണ്ടോ!

അവർ പറഞ്ഞു:- “വിട്ടും, എൻ്റെ കൈ കുന്നിനു വിട്ടും. എന്നൊന്തൊട്ടു ആരാധിക്കാൻ; കുള്ളിയാണുവിട്ടുവരും” എന്നാണു നശ്ചം? ഈ വില്ല അങ്ങേ” വാച്ചുക്കുന്നും എൻ്റെ തലയിൽ മണ്ണാക്കട്ട യില്ല.”

അതൊരു വാല്പാത്ര ഘട്ടമായിരുന്നു. ഒരു ദിനം വും അതുരംബന്തേ വിഷയാവസ്ഥയിൽ പെട്ടിരിക്കു യില്ല. എൻ്റെന്നാൽ ഫ്രോമ്പ്രൈൻ വാല്പാത്ര ധന്തസ ഷട്ടത്തിൽ പെട്ടില്ലെങ്കയായിരുന്നു. എങ്കിലും അഡാർ വളരെ ശാന്തനായി,- ഇങ്ങനെ മോബിച്ചു:-

“ശാസ്ത്ര വില രാത്രികാലങ്ങളിൽ എവിടെയോ എന്ന പ്രാക്കാരാന്തനോ” നിന്നും അറിഞ്ഞെന്തെ മതിയാക്കുകയുണ്ടോ?”

ഒരു സ്വിഫ്ടിൽപ്പോവ അവർ അലവി- “ഒവ ണാം, എന്നിക്കാരാന്തനേയും രഹസ്യമറിയേണ്ടാം. നും കേൾക്കുകയും ചെണ്ടാം”

“എന്ന പരിഭ്രമാസിതു് പ്രിഞ്ചേ! നീം ചെവി ഇംഗ്ലീഷ് കാണിക്കും.” ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതിട്ടു് അയാൾ അവളുടെ തല പ്രുംപുറ്റു്-പിടിച്ചു ചായിച്ചുകൊണ്ടു് ഇങ്ങനെ മനുംചു- “ഞാനോരു രഹസ്യ പ്ലാറ്റിസ്റ്റുകാരനാണു്”

അതുംപുചകമാണെന്തു് പതിമുന്നും എന്ന സംവൃം ഭാമജുകു് ആ പതിമുന്നുന്നക്കുരജംവിശ്രദിക്കു വാൻ കഴിഞ്ഞതില്ല.

V

ഭാമയുള്ള് ഭർത്താവിനോടുള്ള പ്രേമത്തിന്, സാരം മായ ഉടവു തട്ടി. പ്രേമചന്ദ്രൻ നോരാടം റാത്രിക കൂത്ത് അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റക്കുഞ്ചനാകനാ പതിവു് തൃടൻ്റുകൊണ്ടത് ശനായിതന്ന ഭർത്താവില്ലാത്ത റാത്രികളിൽ മാനന്മേഖലാസന്തതിനായി നാടകം കാണാവാൻ ഫോക്കത്തെന്ന ഏന്നാവരു നിയുജിച്ചു.

എല്ലാ കളിഡിവാസവും പ്രധാന പാർട്ടെട്ടത്തിൽ നാൽ, കാമകോമജ്ഞനായ ഒരു പ്രശ്നമാണും വായിതന്ന ശാഖാളിടട അനിതരാശാധാരനാഥനാ നടന വാത്രത്തും വശ്രൂതയും ഭാമയെ തീരുമാകി ആകർഷിച്ചു അയാ ശ്രാദ്ധ് എന്നതനാലില്ലാത്ത ഒരു പ്രതിവും ബഹുമാനവും ഒരു പരിക്കണ്ണായി. അങ്ഗതാടക്കുടി എല്ലാ കളിഡിവസ ചും മുന്നനിരയിൽ സ്ഥാപിച്ച പിടിക്കുകയെന്നുള്ളതു് അ വഴിടട പതിവായി.

ഒരു കളിഡിവസം അവസാന രംഗം ആരംഭി കാരായിത്തും. പ്രധാന നീട്ടനായ നടരാജനെ കണ്ണു കണ്ണ മിനിട്ട് നേരം സുംശാരിച്ചും കൊള്ളാതെന്ന് ആറുംബിക്കുന്നതായ ഒരു കുറിപ്പ് ഭാമ, നാടകശാല ലിഡല് മാനേജർവശം കൊടുത്തു കളി അവസാനിച്ചു ദശയും പ്രത്തു മിനിട്ട് താമസിക്കാതെക്കിര്ത്തി, തന്നെ കാണാവാൻ സൗകര്യമുണ്ടായിരിക്കുണ്ടെന്ന നടരാജൻ, മാനേജർ മുഖാന്തിരം മറപട്ടി കൊടുത്തുചെയ്തു

കളി അവസാനിച്ചു തുറ്റു മിനിട്ട് കഴി ഞ്ഞത്തേപ്പുാർ നടരാജൻ ഭാമയുടെ സച്ചീപ്പത്തെത്തി. അഭ്യാളിടട മുഖം ഞ്ഞ പ്രധാന അപ്പേപ്പാഴം മാനത്തിൽ നാലു. ഒരു വല്ലാത്ത പരിശേഖത്തിന് അയാൾ വിഡേ യനായിക്കാണാപ്പെട്ടു. ഭാമ ലജ്ജാവിവശയും വികാര ദിനയും ആയി തല കുറിച്ചു. വളരെ പണിപ്പെട്ടു്, സ്കീസഹജിംശായ മന്മഹംമന്മത്തു് അവലംബിച്ചു്, ഒരു

കിതപ്പുടം ബഖപ്പാടോട്ടംകൂടി അവർ പറഞ്ഞു:-
“തെന്ന് നിങ്ങളെല്ല രണ്ടാഴ്യായി കാണുന്നു. നിങ്ങൾ മോട്ടനിക്ക് എന്നെന്നാലില്ലാത്ത ഒരു പ്രിയം തോന്നും. പ്രിയപ്പേട്ട നടരാജാ, നിങ്ങൾ എന്നു...ഭാ...എ...യാ...യി സപീകരിക്കു...മോ?”

ശ്രദ്ധാസം നിന്നപോയതുപോലെ അവർ നിങ്ങൾ ലയായി അവിടെ കുറേനേരം നിന്നു. ഒരു ശ്രദ്ധാസംമുച്ചൽ-ഒരു കിതപ്പ്, ഒരു അതിതാഴിക-ഹാ! അവർ അടിമുടി വിരുച്ചു.

അവിച്ചാരിതമായ അതു ചോലും, ഇടിരവം ഒരു കുസർപ്പാജതപ്പും നടക്കി. അയാൾ ഒത്തുകൂടി പിന്നുമാറി: അയാൾ കാൻ തിങ്ക്മി; അതു അതു സപുത്രമല്ലായിരുന്നുവെന്ന് അയാൾ മറ്റൊരു നടരാജൻ വിരുയ്ക്കുന്ന ചുണ്ടുകളോടുകൂടി പറഞ്ഞു:- “നിങ്ങളുടെ സംസാരം വളരെ എല്ലാമായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ദിനുമതിയാണെന്നും അതാനുംവരുംപോം?”

അവളുടെ ദൈയത്തുമല്ലാം-ഒരു സ്രീയൂട്ടുകളാക്കുന്ന വുന്നിടത്തോളും ദൈയത്തുമല്ലാം—ഒരു നിമിഷത്തിൽവരിച്ചുകൂടി കേരളീഭവിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവർ യാതൊരു ക്രസ്തവില്ലാതെ പറഞ്ഞു:- “ശരിയാണു” തോൻ ദിനുമതിയാണു, എന്നാൽ എനിക്കു ഭർത്താവിനേരു ഫ്രേമമില്ല. അയാൾ ഒരു കണ്ണമാന കാരനാണു. അയാളും ഉപേക്ഷിക്കവാൻ തോൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു.”

നടരാജൻ അത് നിമിഷനേരം സ്കിബ്യനായി നിന്നപോയി. ഭാമയുടെ ഫ്രേമഗതിയേപ്പററിയും ഒരു വില്ലത്ത്‌പിണ്ഠ് അയാളുടെ എന്നെത്തിൽക്കൂടി പാശെത്തുപോയിരുന്നിരിക്കുന്നും. എന്നെന്നാൽ ദിനുമതിയായ ഒരു സ്രീയിൽനിന്നും ഇപ്പുകരമുള്ള സംസാ

രം, ഏറ്റവും അസാധാരണമായിരുന്നവല്ലോ.

നടരാജൻ നിവികാരനെപ്പോരവ് പറഞ്ഞു—
“നിങ്ങളുടെ മേൽവിലാസം ഇങ്ങ കീഴും താഴു്”
അഥവാ താൻറെ ഡാവിഡിൽനിന്നും ഒരു കടവാസു്
അലക്സിനും വലിച്ചുകീറിപ്പാട്ടുള്ളതു ശാരിരം തു
മരതാൻറെ മേൽവിലാസാഭ്യർത്ഥി. ശാരു വാദങ്ങൾക്കും
നടരാജൻറെ, ഒക്കെ വിറയ്ക്കാനാണി ഭാഗയ്ക്കു എന്ന
നാം “ഹാ! ഗ്രൂപ്പികളും ഇടപെട്ടിട്ടില്ലാതെ നിംഫ്
ലനായ മനസ്സും” എന്ന ദേഹ ആത്മഹതാ ഏറയു

“ഈനി എന്നർ ചപാകാട്ട്, നിങ്ങളെല്ല നാശത്തു മരണ
കണ്ടുകൊള്ളിയാം” എന്ന പ്രാഞ്ചു നടരാജൻ ചപാകാട്ട്
ബാബിച്ചു ഭാഷ ഉറ ശാരിൽ നിശ്ചാരാ പണ്ണു നാത്രു്.
അഭവം പറഞ്ഞു— ‘നാമ്പുംയാ, നാശത്തു പരിപ്പു,
മരണാക്കാട്ട്, നാശത്തു ഭാര്ത്താവു് വീട്ടിലുണ്ടായിരി
മിം. അവാളും ആശുപിള്ള ബന്ധം എന്നർ നാശത്തു ദാപ
സാനിപ്പിക്കിം. അനന്തരം നിങ്ങൾക്കു് സ്വന്തരാല്പ
ഭായി അവിടെ വരാമല്ലോ’

VI

“അംഗസികനായ മനസ്സാ! നിങ്ങളും പ്രാംശാം
യി ജനിച്ചവല്ലോ” ഭാമ പല്ലു കടിച്ചിപ്പാശാം തുറ
ചല്ലുന്ന ശകാരിച്ചു. അഥവാകാട്ട്, താൻറെ അംഗ ദാ
കത്തെയ സമ്മതിക്കന്ന മട്ടിൽ നില്ലേണ്ടുനാണിരുന്നു.
“നിങ്ങളുടെ പേജം നിങ്ങളുടെ സ്വന്താവവും തന്മുൻ
എരു അനന്തരമാണെങ്കിൽ” ഭ്രമിക്കാതെ ഭാരഭായി നി
ങ്ങൾ എന്തിനിങ്ങൾനും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നോ?”

“ഭ്രമിക്ക ഭാരഭായിട്ടോ?” ഒരു നെടവിംഗ്രേഡ്സ്ക്
ആശി ഫ്രേഡ്രിക്കും ടെച്വിൽ ചൊലിച്ചു.

“അതെ” അവർ അലറി. “നിങ്ങൾ പോയി മാകക. അപ്പേക്ഷിയ ഇവിടെ നിന്നിരഞ്ഞി നിങ്ങളുടെ പാട്ടിന് പോകക. നിങ്ങളുമായി സംസാരിക്കുവാൻ എനിക്കു നേരമില്ല”

“ഓമേ!” ഒരു മഹാപരാധി ഭാപ്പിനിടക്കന്നാൽ പോലെ അയാൾ കൊണ്ടിരിക്കും:—“നീ ഇതു നിർദ്ദേശമായി പരയാതിരിക്കുക. നിന്റെ ഇഷ്ടാനസന്ധാനമല്ല തൊൻ നിന്നൊ വിവാഹം ചെയ്യുതു”

“ഉം. അങ്ങനെന്തെന്നു. അതിനു്? ഇപ്പോൾ നീ അഭൈ ഉ പേക്കിക്കുന്നതിനാണന്നനിക്കേണ്ടിം”

“ഹാമെന! അങ്ങനെന്ന പരയജ്ഞത തൊൻ മുഴുവൻ ചുരുക്കാതിനു്” അവർ അയച്ചെള്ള അനവദി ആണില്ല.

‘ഹോ! നിന്റെ രാഖന്നേയോ? പടിഞ്ഞിരഞ്ഞിപ്പോകക: വരഞ്ഞപ്പുട്ടി. ഉം പോകാനജ്ഞ പരഞ്ഞതു’’

മുമ്പുന്നു വിധിച്ച രചപിച്ചുകൊണ്ട് അവി ദേ നിന്നിരഞ്ഞിപ്പോയി.

VII

നടക്കാജന്ന് സുപ്പരിശീലനായ ഒരു നടനാണു് അം യൈളുടെ അഭിനാശ പാടവാത്തപ്പുറാറി കലാകാരലെ നാൻ പ്രശ്നംസിക്കുന്നു. പദ്മിനിതാരക, നാടകക്കാവു നിഞ്ഞുടെ അഭിരൂപിക്കു എങ്ക കാരണക്കാരനു നടരാ ഇംഗ്ലാൻഡ് അരു യുവാവിശൻറെ രാജാപ്പാർട്ടിനാതാം കി ണ്ണാൻ മതി, ഇന്ത്യൻ സംതൃപ്തിരാഖിക്കണാളുള്ളൂ. നട രാജ്ഞാക്കന്തു ഒരു തന്ത്രജ്ഞിയ മന്ത്രം അയാൾ ചു റത്തിരജാഡി അധികം സാമ്പത്തികാരില്ല ഇതു വിശദ ചുത അയാളിയും ഇന്ത്യൻക്കാളുള്ള ബഹുഖാനം വല്ലി പീശി.

ഓമരേണ്ട പരിഞ്ഞ ദിവസം രാത്രിതന്നെ നട രാജൻ അവളുടെ മുഹമ്മദിലേത്തി. അവർ വളരെ ഉത്സാഹഭരിതമായി കാണപ്പെട്ടു. അനും രാവില്ലത്തെന്ന പ്രോച്ചന തല്പിയോടിച്ചു എന്നവർ അംഗം ലോട്ട് പറഞ്ഞു.

“**ഈ തുപ്പേപാലെ എന്നൊട്ടം അതുകൂടം എന്നീ ഫ്ലാപ്പു**” എന്ന് നടരാജൻ മുള്ളി വാക്കു പറഞ്ഞു.

“അംഗം തന്റെ മനസ്സം പോഴിയാണോ” അവർ ഒരു മനസ്സം പോഴിയാണോ അഥവാ കൂടിയില്ല. അതുകൂടം അംഗം മനസ്സം പോഴിയാണോ ..” ചാരം പിടിപ്പിച്ചു കൊണ്ടു കുടിച്ചുപോലെ ഓമ അനുസ്മരിപ്പാവശ്യമായി തുഷ്ടിച്ചുടി:

VIII

ഓഗ്രം നടരാജൻ, തമ്മിലുള്ള വിവാഹം ആർ ഓട്ടരാറിതമായി നടന്ന ഭാഗ്യം, രാത്രുക്കത്തായ പ്രോച്ചന അച്ചമാനത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപെട്ടു തിനുന്നാട്ടി അപാരിനയന്ന് ഒരു ആരി പരാമാരിയുടെ കല്ല് അള്ളിൽ അതു മുഖത്താനും ദിനമുഴുവും വെള്ളം ഒരാഴ്ച കാണുന്നതും ഒരു സാധാരണ തീരിൽ ഭാര കൂടികഴിഞ്ഞും മടങ്ങി വന്നപ്പോരും തെറ്റാ മറിയിൽ നാശത്തായ കുറവും കുടാതെ പ്രോച്ചന, ഇരിക്കുന്ന കുടാ. അന്തുനാധാരായ കഴിയുടെ വക്കിൾപ്പെട്ട മാന്നപേടപോലെ അവരും തെട്ടി പുറങ്കാട്ട മാറി എന്നാൽ ഭാഗ്യമീനുന്നായ പ്രോച്ചനയുടെ അംഗവും ദിനമുഴുവും വരഞ്ഞും തെറ്റാ അടക്കങ്ങളെക്കും വിളിച്ചു. അവളുടെ കോപം കത്തിക്കാളി അഴിച്ചി

ട' തലമടി പറത്തിക്കൊണ്ട് ഭദ്രകാളിയേഴ്ത്തോലെ അവർ അഭവി: “പിരാമേ-നിങ്ങൾ എന്തിന് ഇവിടെ വന്നു? ഇവിടെ ഇരിക്കുവാൻ നിന്നുക്കുന്നവകാശം? ഉം ഉടൻ എറഞ്ഞ പോകുക. പോകാനല്ലെ പറഞ്ഞതു”

നാശംകെട്ട ഒരു പിരിവിരിച്ചുകൊണ്ട് മ്രും ഉഴവി. “ഞാൻ നിങ്ങൾ ദത്താവായിരുന്നു എന്നുള്ളതു വിശദിച്ചുകൂടിലും കിട്ടുന്ന മന്ത്രാദിഷ്ഠാ തി സംശാരിക്കുകയുണ്ടായോ”

ഉജകിഡി ഇരയും വീണാലുന്നവന്നിം അവർ ചെവാറി പോത്തു. “തന്ത്രി ആഭാസ—നിങ്ങൾ ഈ വിടു നിന്നു പോകുമ്പോൾ ഇപ്പോയോ—ശാസ്യക്കിട്ടു അഭ്രമം വന്നാലുടൻ നിങ്ങൾ എന്ന അപമാനിക്കാൻ തുടങ്ങി എന്ന ഞാൻ പറഞ്ഞും.”

പ്രേമചന്ദ്രൻ അബിജിത്തിനു ഇങ്ങനീയിൽ അസ്ത്രിച്ചുകൊണ്ടു. തന്നോടു ദയവുംതാനാശമെന്നു കൈ നേരുവാൻ അധാരിച്ചു നാബു ഇളക്കിയില്ല.

നിശ്ചയവമായാണ് അധാരിച്ചു നാബു കുട്ടി ഭാമ കൊച്ചവരിച്ചുകൊണ്ട്. അവർ പറിച്ച ശകാരമെല്ലാം അധാരിച്ചു തേൻ വർഷിച്ച അഭ്രപ്പാം പ്രേമചന്ദ്ര ഏന്നവന്നു കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നുണ്ടും അധാരിച്ചു നടരാജാന്റെ ഭാരിയിലേജ്ഞു കടന്നുകൂടുവാൻ ബഹുപ്രശ്ന ഇരു തണ്ടിനും ഭാമ വാതായ വച്ചിച്ച ദ്രോപ്പുടി സാധു പ്രേമചന്ദ്രൻ ഒരു തടവുകാരാനുള്ളാലെ ശബ്ദിക്കിടന്നു. ദത്താവു വജ്രേഖാരം തന്റെ സാമ്രത്യാത്മപ്പാറി അഭ്രമാത്ര ധരിപ്പിച്ചു ഒരു ഉയുരഭാബ പുംബുനാം പ്രതിഫലം വാങ്ങുന്ന ഒന്നാബം നിശ്ചയിച്ചു.

IX

ഉച്ചക്ക്ഷണത്തിന് സമയമായി. നടരാജൻ മട
അവനിട്ടിലും. അപ്പോൾ “ഭാരത-ഭാരത” എന്നാൽ,
വിളിക്കേണ്ട്. അവർ ചെവിഞ്ചാൽ. അതു് നടരാജ
നീറ സ്പരം! പക്ഷേ അദ്ദേഹം എവിടെ? അവർ
പികാരതരളിത്തായി താങ്കാൽ സ്വഷിരത്തിൽക്കൂടി
“തടവുഠറി”യില്ലയെ നോക്കി. അടിവയററിൽക്കൂടി
കത്തിക്കാളിയ ഒന്നി അവക്കു അസ്ത്രപ്രജ്ഞതയാക്കി
കഴുക്കം മുങ്ങണ്ട് അവർ നിലം പതിച്ചു. മറിക്ക
ഇരിക്കുന്ന അവർ കണ്ണത്തു് നടരാജനെന്നായിരുന്നു.—

പി. സി.

* പ്രമാജനം.

- I.

ആ കൊലപാതകത്തിന്റെ വിവരം അടച്ചത് ദിവസം പാരീസിലെ പത്രങ്ങളിൽ വലിയ അംഗങ്ങൾ തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിങ്ങണ്ട്. അതായത് ഭൗമാ മാരു സംഭവമായിരുന്നു. മരുഭക്ഷാരമായി ജീവിതം നിലച്ചുവന്ന ഗാന്ധിം സംഭവം എന്ന ക്രച്ചുവട ക്കാരാനാ ക്കപ്രസിദ്ധം അകുമിയായ ഗാന്ധിം ശമാ എന്നു കാറ്റിക്കൊലപ്പെട്ടതിലെയാണ് ആ ക്കം അറിവതു കൂടാം. ഗാന്ധിം ശമാ—മഹാ നിഘൂഷാനായ ആ മഹാശ്രൂഷ സഹജിവികക്കു കൊലപ്പെട്ടതുന്നതിനെ വിജയ ഏ യാതവനായിരുന്നു ചുക്കാവനങ്ങളിൽ പുഖ് കാലാള്ളു മുച്ചിടക്കങ്ങവാൻ സത്താപ്രവർത്തികളായ രാജക്കമാരി കൂടം ക്കം സംഭവിച്ചു കൂടാക്കുന്നതിൽ ഒരു കുറച്ചാണ് സ ഓരോം, ഗാന്ധിം ശമാ ക്കം വാഴരാ കൊലപാതക കും നടത്തുക്കുവാഴുന്നതാക്കമായിരുന്നു ഇതേവരെ. ഓ യാദി നിയമത്തിന്നാണും ശപാലിസിന്നരജും പിടി യിൽനിന്നു രക്ഷപ്പറ്റിയാണ് പാക്കി ശ്രദ്ധാവരം കു ട്ടങ്ങിപ്പോയി. പട്ടാപ്പുകൾ സമയത്തു നടന്ന ആ ദഹാ രകർമ്മത്തിനു പ്രക്കാശക്കുകളായി അനേകം വി ശപസ്ത്രമാരായ മാന്യമായണിക്കായിരുന്നു. പോലീസ് അധികാരി അറസ്റ്റേഡെവിയും, ഒക്കാടത്തിയിൽ മാഞ്ചരാ ക്കം വിലങ്ങേം വച്ചു അധികാരി കൊണ്ടുപോകു വേഡം, വഴിയുക്കിൽ തേങ്ങിക്കരണതുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു യുദ്ധത്തിന്ത്യാടക്കം ഇങ്ങനെ ഉദ്ധരണായിപ്പു രാത്രു:—

“തക്കം! ഇവാനി, നീ കരയായതു്. ഇനി നമക്ക് അങ്ങേലോകത്തിൽവച്ചു് കാണാം. എനിക്കുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കേണ്ടോ.”

അഖാളിട വാക്കിൽ ഗഭ്രഗഭരായപോലും നീ ശലിച്ചിരിയ്ക്കില്ല. എന്നാൽ ഇവാനി വാവിട്ടു കരഞ്ഞു. അവർ ഒപ്പാരവയ്ക്കും ചലനരഹിതങ്ങളായ കണ്ണകളിലെ ചുട്ടനീറ വസ്തുവാദിക്കാണ്ട തൃടച്ചി കു് ഒരു ദീർഘനിധ്യപാസം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ മൊബിച്ച്—“അംഗംതിനോ അതു കൂർക്കുതും ചെയ്തു നാമാ!” അതിനുംതരം പരായനത്തിനു മുൻപു തന്നെ പോലീസുകാർ ഗാസ്സിന്റെഹായ മുൻപംപാട്ടു നടത്തി.

II.

പാരീസ് പട്ടണം പ്രക്ഷുബ്ദധാരി. ഗാസ്സിൻ ഫ്രാസ്റ്റ കെസ് അനു വിവാരണാരായ്ക്കുക്കൂടുമെന്ന നാട് മഴവൻ പ്രസിദ്ധമായിരുന്നതിനാൽ ജനങ്ങൾ കോടതിയുട രൂറും തിക്കിക്കുടി. ഏതക്കൂടം മാത്രം തിക്കുടിൽ നിരത്തിയിരുന്നു. കെസിലെ തെളിവെല്ലാം ഗാസ്സിന്റെഹായിക്ക പ്രതിക്രിയമായിക്കാണപ്പെട്ട ടക്കയാൽ പ്രധാന സ്ഥാനാധികാരിപ്പൻ അവസാനവിധി പ്രസ്താവിക്കുവാൻ തയ്യാറായി. ഒരു മഹാനിഴ്ദിഷ്ടത്. ആന്തതി പ്രതിയുട നേര ഓഴ്ചികൾ പത്രപ്പീച്ച്. ആ നിശ്ചിന്ന നിർഭയനായി, നിയുവ്വുലന്നായി, അവിടെ നിന്നാണെന്ന്.

“ഗാസ്സിന്റെഹാ! കെസിന്റെ തെളിവെല്ലാം നിങ്ങൾക്ക് വിഭരായമാണോ”. നിങ്ങൾ കൊലപാതകം ചെയ്തായി പുണ്ണമായ തെളിവുണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് ഒരു എത്തക്കിലും പരായവാനാണെങ്കിൽ പരയാം” എന്ന്

കൊടതിയിൽനിന്ന് ആജ്ഞാപിച്ച അതയിൽ പരിസ്ഥിതിക്കുടാതെ പ്രമുഖസ്വർത്തിൽ വിളിച്ചുപറ ശ്രദ്ധ:— “സ്വാധായിപ്പന്മാരെ! ഗോൺഡാലാവിനെ കൊന്നാതു തൊന്താണ്ടനു സമ്മതിക്കുന്നു. അതിനു തന്ത്രങ്ങൾ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുവാൻ തൊണ്ട തയ്യാറാണോ”

വിശ്വം മഹാ നില്ലേഖനം. ഐറിഖാർ പരസ്യം ദന്താക്കി. അവസാനം വിപിക്കേഴ്ത്തി, കൊടതിയിൽനിന്ന് പ്രകാരം വിധിപ്രസ്താവിച്ചു:—

“ഗോൺഡാലാ എന്ന കമ്മുട്ടിക്കാരനെ റാസ്സു ഫോ കുതിക്കൊന്നിരിക്കുന്നതാണ് മതിലാ ഒരു ഉഭ്യജായിരിക്കുന്നതിനാൽ മുഖ്യസ്വർണ്ണ നിഃബന്ധം സംമിതി ആജ്ഞാപിക്കുന്നതാണ് സരിച്ചു റാസ്സുന്ന് ഫോയ ജീവപത്രത്വം നാട്ടകത്തുംനിന്ന് ഇരു ദക്ഷാട്ടി വിധി കല്പിക്കുന്നു. പത്രിവും നീരചും അന്നു സരിച്ചു ഇഷ്പത്തിനാലു മന്ത്രിക്കൂറിനും പ്രതിജ്ഞ പ്രാണും അതിന്തി കടത്തി “ശ്വാസത്താണു പീപി” ലേക്കു കൊണ്ടുവോടുക്കാതാണോ.”

ഹാ! ഭക്തിരംഗ ഭയങ്കരം! റാസ്സുഫോയുടെ മുഖത്തും, വയസ്സും “കരാളി” മരുചാലാ മാത്രം മാത്രം പാശം മാത്രം മാത്രം മാത്രം മാത്രം തയ്യക്കുന്നും കൊടതിയിൽ കുടിനിന്നാവജ്ഞാട ഇടയിൽ ചരിളുക്കുമുണ്ടായി. ഒരു യുവതി കൊടതിയിൽവക്കു വലിഞ്ഞുകയറി. അവർ സ്വാധായിപ്പന്മാരുടെ ഒന്നര ദിവനിശ്ചാരി ഏകകർണ്ണിനിട്ടി ഇംഗ്ലൈനും അഭ്യർത്ഥിച്ചു— “എൻ്റെ പ്രിയപ്പെട്ട കാരകനോടുകൂടി എന്നായും സ്വാധായിപ്പന്മാരുടെ അദ്ദേഹം എൻ്റെ ജീവനാണോ” എപ്പോറുത്തും പീപിലേക്കു അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി എന്നായും അയയ്ക്കുന്നുമാണോ!”

കോടതിയുടെ ഗൗരവത്തെ ഭജിച്ച് അതു ദയനിയർ ശബ്ദം നൃാധാധിപരമായുടെ എല്ലാത്തെ അറഞക്ക് വാമസ്ഥാനമാക്കി. അവർ അതു യുവതിയുടെ അതു അംഗസാധാരണ അപേക്ഷയെ സാധിപ്പിക്കുന്നതിനു നിയമം ആരംഭിക്കുമോ എന്നാറിവാൻ നിയമമന്മാജ്ഞ ടെ വശങ്ങൾ മറിച്ചു. പക്ഷേ അവസാനം കോടതിയുടെ വിധി ഇവാനിക്ക് അനുകൂലമായിരുന്നില്ല മുന്തിരി കുളി യാത്രായും കാരണവാലും 'ചെകിത്താൻ ദ്വീപിലയയ്ക്കാൻ പാടില്ലുന്നായിരുന്നു നിയമം.

I.I

ഗാന്ധീജിന്റെഹോദയെ നാടകക്രമത്തിയിട്ടു കുഴിച്ചു രഹിച്ചു കഴിയുന്നതിനു മുന്തിപ്പ് പാരിസ്ഥി പട്ടണത്തിൽ മരറരായ ദാലപാതകക്രമാഘാതി. ഈ പ്രാവശ്യം ഒരു ബാങ്കാണു കൊല്ലാപ്പുട്ടതു് അയാളാക്കട്ട, ഗാന്ധീജിന്റെഹോദസിലവ പ്രധാന സാക്ഷിയുമായിരുന്നു. തനിമിത്തം, അതു കേസിലെ സാക്ഷികളായിരുന്ന മരജ പല മാനുഷ്യരാജം പ്രാണഭയത്തിന്യീനരായി. ഗാന്ധീജിന്റെഹോദ എത്രൊരു ഗ്രഡിസംഘത്തിലെ അംഗങ്ങും നായകനോ ആയിരുന്നിരിക്കുന്നുമെന്നും, അതു സംഘ കാരിൽ രഹിളായിരിക്കുന്നും വീണ്ടും ഈ കൊല്പപാതകം നടത്തിയെന്നും പരക്കേ ഒരു സംസാരം ഉണ്ടായി.

എതായാലും മഹാതകൻ അറസ്റ്റീര ചെയ്യപ്പെട്ടു. അയാൾ കോടതിയുംപാശക കററം സ്ഥാനത്തിച്ചു. ഗാന്ധീജിന്റെഹോദയീക്ക ലഭിച്ച ശിക്ഷ തന്നെ അഡാർക്കം ലഭിച്ചു. അയാളം ചെകിത്താൻ ദ്വീപിപിലേക്ക് നാട് കടത്തപ്പെട്ടു.

IV

ആ മട്ടിഞ്ഞ .പ്രീപിൽ പത്രതായി വന്നേവൻ “പുള്ളി”യെക്കാണ്ണവാൻ പഴയ പുള്ളികൾ അട്ടത്തു കൂടി. അഞ്ചാറി എല്ലാവക്കും അപരിവിതനായിരുന്നു. എന്നാൽ ഗാല്ലുണ്ടോയിക്ക്, അധികം എവിടെ ഒരേചും കണ്ട പറിച്ചുമുണ്ടെന്നു തോന്തി. “തന്റെ കൂപരഹന്താണു ചജാതി!” എന്ന് ഗാല്ലുണ്ടോയായിരുന്നു ചോദിച്ചു. എന്നർ പേരു ഗാർഫ് എന്നാണോ നന്ദൻ 156.

“കൊള്ളാം. എന്നർ നന്ദൻ 155 ആണോ” നേരിൽ ഇവിടെ കുട്ടകാശായി ജീവിക്കാം. നിങ്ങളുടെ കുറവെന്താണോ” എന്ന ഗാല്ലുണ്ടോയാണോ ചോദിച്ചു.

“എന്നർ കററം കൊല്ലപ്പാതകം”

“എന്നർത്തും അതു താനു”

“കൊള്ളാം. അതിലും നമ്മൾ മുട്ടകാർ താനു”
അവൻ രണ്ട് പേരും ചിരിച്ചു.

“ഓല്ല! നിങ്ങളുടെചീരി എത്ര ആകർഷണീയം”
എന്ന ഗാല്ലുണ്ടോയാണു പറഞ്ഞു.

“വരുനു” എന്ന മാത്രമായിരുന്നു 156 നീറു ദൂചടി.

ഗാല്ലുണ്ടോയാണു “ആ ശ്രദ്ധാ-ഓല്ല ആ വാക്ക്—സുഖരിവിതനായിരുന്നു. അഞ്ചാറി തന്നെ പ്രേമഭാജി നംബായ ഇംഗ്ലാനിയുടെ സ്ഥലമന്ത്രജാതി വസ്ത്രിക്കാനേബാൾ, “വരുനു” എന്ന മാത്രം അവരം മരചടി പറഞ്ഞു യിരുന്നുള്ളൂ. ആ വാക്ക് അഞ്ചാറിയും തന്നെ പ്രേമഭാജിയാണെന്നു സുരഖാവായ ഉണ്ടായി: ആ മുഴുവും പ്രശ്നയാണിക്കാത്താൽ മുഴുവനായി. തരിക്കേൽപ്പാലം

കരണ്ടിട്ടില്ലോത്തു അയാൾ പിങ്കിക്കരത്തു—“ഹാ! ഗാർഹ്യേ! നിങ്ങൾ എൻ്റെ ഫ്രേമണാജനത്തെ അംഗം സുരിപ്പിക്കുന്നു”

“ആരാണു നിങ്ങളുടെ ഫ്രേമണാജനം” ഗാർഹ്യേ ചൊലിച്ചു.

“ഇവാനി. എന്നും പരമ ഭിജ്ഞനായിരുന്നാണ് അവർ എന്നു ഒന്നും മറ്റുമില്ല, എന്നു ആശായിച്ചു. ഹാ! അദ്ദേഹം!” ശാസ്ത്രജ്ഞൻ മഹാ പിന്താകലനാഡി ഒപ്പടി പറഞ്ഞു.

ഗാർഹ്യേ ഒരു വിജയച്ചുരീ പിരിച്ചു “നിങ്ങൾ ഒരു സാധു മാണിക്യൻ, പെട്ടെന്നും അഴിക്കുന്ന വിദ്യ നിങ്ങൾ ഇതുവരെ പഠിച്ചില്ലോ? നിഃവാദ ‘നാട്ടകത്തിയതി എൻ്റെ രണ്ടാംഭിവസംഹ്രാനിരങ്ങഡാക്ക്’വെവിവാഹം കഴിച്ചുതാഴീ എനിക്കു സുകഷ്ട്രംഭായി അറിയാം”

“ഹെയ്, അംഗങ്ങനായാരിക്കുമ്പോൾ സാംഖ്യികക്ക കുറിപ്പുണ്ട്. ആനിക്കുവാళു നല്ലതുപോലെയാറിയാം. ഒരു കൊലപാതകകിണായി ആനി അംഗം ഒന്നും മറ്റുമില്ലെന്നോ ചിൽക്കുവാൾ— ധാതരാജു മരംചൂഢിച്ചിരുന്നു നല്ലമാണ് ഒത്താനാംതു ആനിക്കു അംഗം ഒന്നും മറ്റുമില്ലെന്നോ ചിൽക്കുവാൾ— ശാശ്വതാ! അംഗം അനുച്ചയശ്വരന്തെയും എന്നും ശാശ്വതാനീചയയും സുരിക്കുക്കുടയാ സുത്രിക്കുകുംഡയാ ചെങ്കു ആനാളുള്ളതുംവില്ലോ” ആനാ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ മഹാ നീംഗ്രൂസംഗതിഞ്ഞെന്നു നാഡി കരിച്ചു.

ആനാൽ ഗാർഹ്യേ വലിച്ച പാണിക്കാനായായിരുന്നു. ഇവാനി ഒരു ഡാക്ക് ടെറി വിവാഹം ചെയ്തു ആനാ തന്നെ അക്കാദി വാദിച്ചു. ശാസ്ത്രജ്ഞൻമഹായിക്കു കിടി നമാശ കോപം വന്നു. അക്കാദി ഗാർഹ്യേരുന്ന തലളി

അതാഴെയിട്ട് അയാള്ക്കുടെ കഴുത്തിനമത്തി. കഴുത്തിന മത്തുംവാറും കുട്ടത്തൽ ശക്തി കിട്ടുവാനായി ഗാല്ലു സ്റ്റോ, ഗാർഫിന്റർ വന്നുവരുത്തു കയറിയിരുന്നു. എന്നാൽ ഉണ്ടാക്കുന്നത്തിൽ അയാൾ ചാടിത്തൊഴിയിരുണ്ടി. “ഹാ! നീ ആരാണോ” എന്നുപറി. ഗാർഫിന്റിനേയും രഹസ്യം കുറഞ്ഞിരുന്നു. ഗാല്ലുസ്റ്റോ ഒരു മാനന്തവാക്കും ചിരിപോലെ പല്ലിളിച്ചിട്ട് ഗാർഫിന്റർ മാർവ്വിൽ തൊട്ട് നോക്കി. ഹാ! അതൊരു സ്ക്രീഡിട്ട് മാറിട്ടോരു. അയാൾ വന്നകുട്ടി സുക്ഷ്മാച്ചുനോക്കി. ഒരു ചെറിയ പതക്കം, ഗാർഫിന്റർ കഴുത്തിൽ കിട്ടാൻ തന്നെ. ആ പതക്കം താൻ ഇവാനിക്കു സമ്മാനിച്ചുതാണെന്നുള്ളിൽ ഭോധിക്കുന്ന മിന്നാൽവേഗത്തിൽ അയാള്ക്കുടെ തലമണഡിയിൽ കടന്നു. ഏതു തീരെന്തും അഗാധതയിൽ നിന്നുണ്ടായ ഒരു വെത്തുകുട്ടി അയാൾ തന്റെ ദ്രോഘാജനാത്ത ചുംബിച്ചു.

* 1893-ൽ സ്കൂളിന്റെ നടപ്പിൽ കൈ വയമാന്തമ് സംഭവണ്ണ ഉപജീവിച്ചുമതിയരു.

